

Проект

вноситься народними депутатами України

Южаніна Н.П., Павленко Р.М., Синютка О.М.,
Джемілев М., Геращенко І.В., Ар'єв В.І.,
Луценко І.С., Саврасов М.В., Фріз І.В.,
Давиденко В.М., Кіт А.Б., Лабазюк С.П.,
Бондар М.Л., Алексєєв С.О.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Податкового кодексу України
щодо запровадження податку на виведений капітал та
імплементції стандартів протидії розмиванню податкової бази та
виведення прибутку за кордон

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

І. Внести до Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., №№ 13-17, ст. 112) такі зміни:

1. Підпункт 9.1.1 пункту 9.1 статті 9 викласти в такій редакції:

"9.1.1. податок на виведений капітал".

2. У пункті 14.1 статті 14:

1) підпункт 14.1.9 виключити;

2) підпункт 14.1.13 викласти в такій редакції:

«14.1.13. безоплатно надане майно, роботи, послуги:

а) майно, що надається згідно з договорами дарування, іншими договорами, за якими не передбачається грошова або інша компенсація вартості таких товарів чи їх повернення, або без укладення таких договорів;

б) роботи (послуги), що виконуються (надаються) без висування вимоги щодо компенсації їх вартості;

в) майно, передане юридичній чи фізичній особі на відповідальне зберігання і використані нею;

Для цілей оподаткування відповідно до розділу III цього Кодексу безоплатно надане майно, роботи, послуги вважається: майно (роботи, послуги), передане (передані) пов'язаній особі за договором, який передбачає виконання такою особою своїх зобов'язань щодо оплати в строки, що перевищують 24 місяці з моменту його (їх) отримання; майно, нестача якого виявлена під час інвентаризації, за умови, що балансова вартість такого відсутнього майна (станом на дату проведення інвентаризації) перевищує 5 відсотків сукупної балансової вартості відповідної однорідної групи майна, щодо якого проводиться інвентаризація (за винятком списання нестачі у межах норм природного убутку або пересортиці), та платник податку не звернувся до відповідних органів щодо порушення кримінальної справи або притягнення винних осіб до відповідальності або не вжив заходів до стягнення у зв'язку з нестачею суми компенсації із зберігача, страхової компанії тощо.»;

3) доповнити підпунктом 14.1.24¹ такого змісту:

«14.1.24¹. процедура взаємного узгодження – це сукупність процесуальних дій, здійснюваних компетентними органами для забезпечення уникнення оподаткування або можливості оподаткування не у відповідності з положеннями діючих договорів України про уникнення подвійного оподаткування;»;

4) доповнити підпунктом 14.1.39¹ такого змісту:

«14.1.39¹. група компаній для цілей статті 39 цього Кодексу – дві або більше юридичні особи або утворення без статусу юридичної особи, які пов'язані між собою за критеріями володіння або контролю таким чином, що згідно з міжнародними стандартами фінансової звітності або іншими міжнародно визнаними стандартами складання фінансової звітності обов'язковою є підготовка консолідованої звітності, або якщо підготовка такої консолідованої фінансової звітності є обов'язковою у разі, якщо частки однієї з таких юридичних осіб котируються на фондових біржах;»;

5) підпункт 14.1.49 викласти в такій редакції:

«14.1.49. дивіденди – виплата у грошовій формі та/або у формі, відмінній від грошової (в тому числі шляхом заліку зустрічних вимог, відступлення права або переведення боргу), що здійснюється юридичною особою – емітентом корпоративних прав, інвестиційних сертифікатів чи інших цінних паперів власнику таких корпоративних прав, інвестиційних сертифікатів та інших цінних паперів, що засвідчують право власності інвестора на частку (пай) у майні (активах) емітента, на підставі рішення про виплату дивідендів вищого органу управління юридичної особи, прийнятого відповідно до законодавства та установчих документів юридичної особи.»;

6) підпункт 14.1.71 викласти в такій редакції:

«14.1.71. звичайна ціна – грошовий вираз вартості майна (в тому числі товарів, необоротних активів), робіт (послуг), що визначається для:

14.1.71.1. робіт (послуг) – на рівні ціни, визначеної в договорі;

14.1.71.2. майна – за правилами, визначеними статтею 39² цього Кодексу».

7) у підпункті 14.1.84 слово і цифру "розділу III" замінити словами і цифрами "статей 39, 39², 39³ розділу I цього Кодексу";

8) доповнити підпунктами 14.1.94¹, 14.1.103¹, 14.1.113³ такого змісту:

«14.1.94¹. котирувальні ціни для цілей статті 39 Кодексу - ціни на сировинний товар у відповідний період, отримані на міжнародному ринку товарів, які включають, зокрема, результати біржових торгів, ціни, отримані з визнаних агентств із прозорою звітністю щодо цін, статистичних агентств або від урядових агентств із ціноутворення, де такі показники використовуються в якості орієнтиру (еталону) непов'язаними особами для визначення цін у операціях між ними. Котирувальна ціна визначається як ціна (середня ціна) та/або діапазон цін на певну дату або період часу»;

«14.1.103¹. материнська компанія міжнародної групи компаній для цілей статті 39 цього Кодексу – юридична особа, яка входить до складу міжнародної групи компаній та відповідає одночасно таким вимогам:

а) безпосередньо чи опосередковано володіє корпоративними правами інших компаній (або фактично контролює такі компанії) у складі міжнародної групи та частка такого володіння є достатньою для включення фінансової звітності інших компаній у складі міжнародної групи до консолідованої фінансової звітності такої юридичної особи згідно з міжнародними стандартами фінансової звітності або іншими міжнародно визнаними стандартами складання фінансової звітності або підготовка консолідованої фінансової звітності необхідна, якщо акції такої юридичної особи перебувають в обігу на фондовій біржі;

б) фінансова звітність такої юридичної особи не підлягає включенню до консолідованої звітності жодної іншої юридичної особи у складі міжнародної групи згідно з міжнародними стандартами фінансової звітності;»;

«14.1.113³. міжнародна група компаній для цілей статті 39 цього Кодексу – група компаній, що включає в себе дві або більше юридичні особи або утворення без статусу юридичної особи, які є податковими резидентами різних країн, або включає в себе юридичну особу (осіб), що є податковим резидентом однієї країни та здійснює діяльність через постійне

представництво, діяльність якого оподатковується в іншій країні»;»;

9) підпункт 14.1.121 викласти в такій редакції:

"14.1.121. неприбуткові підприємства, установи та організації – неприбуткові підприємства, установи та організації, які не є платниками податку на виведений капітал відповідно до пунктів 64.8 та 64.9 статті 64 розділу II цього Кодексу";

10) доповнити підпунктом 14.1.132. такого змісту:

«14.1.132. однорідною групою майна для цілей розділу III цього Кодексу розуміється сукупність майна, що об'єднується за ознакою однорідності сировини і матеріалу, призначення, способу виробництва тощо. Якщо платником податку визначено однорідну групу майна відповідно до облікової політики підприємства, то використовуються відповідні положення облікової політики підприємства;»;

11) у підпункті 14.1.159:

абзац третій викласти в такій редакції:

одна юридична особа безпосередньо та/або опосередковано (через пов'язаних осіб) володіє корпоративними правами іншої юридичної особи у розмірі 25 і більше відсотків (крім міжнародних фінансових організацій, які відповідно до міжнародних договорів України наділені привілеями та імунітетами, та суб'єктів господарювання, власником істотної участі у розмірі 75 і більше відсотків у яких є такі міжнародні фінансові організації);»;

в абзаці четвертому цифри «20» замінити цифрами «25»;

абзац дванадцятий викласти в такій редакції:

«сума отриманих всіх кредитів (позик), поворотної фінансової допомоги, суми зобов'язань, що виникли за депозитами, операціями РЕПО, договорами фінансового лізингу та іншими запозиченнями незалежно від їх юридичного оформлення, включаючи нараховані, але не виплачені відсотки, штрафи та пеню, від однієї юридичної особи та/або від інших юридичних осіб, гарантованих однією юридичною особою, стосовно іншої юридичної особи перевищує суму власного капіталу більше ніж у 1,5 раза (для фінансових установ та компаній, що провадять виключно лізингову діяльність, – більше ніж у 5 разів) – критерій перевищення. При цьому критерій перевищення визначається як співвідношення суми боргових зобов'язань (зобов'язання за будь-якими кредитами (позиками), поворотною фінансовою допомогою, депозитами, операціями РЕПО, зобов'язання за договорами фінансового лізингу та іншими запозиченнями незалежно від їх юридичного оформлення, включаючи нараховані, але не виплачені відсотки, штрафи та пеню) та власного

капіталу на кінець кварталу, протягом якого відбулось отримання коштів, майна, виникнення боргових зобов'язань. Під час розрахунку такого перевищення не враховуються суми, отримані від міжнародної фінансової організації, членом якої є Україна або щодо якої Україна зобов'язалася забезпечувати правовий режим, який надається іншим міжнародним фінансовим організаціям чи резидентам, суми кредитів (позик), отриманих під державні гарантії за рішенням Кабінету Міністрів України. Якщо юридичні особи стали пов'язаними особами за критерієм перевищення, то такі особи залишаються пов'язаними особами до моменту повного погашення всіх відповідних боргових зобов'язань незалежно від моменту отримання майна, виникнення боргових зобов'язань, у тому числі за відсотками, штрафами та пенєю;»;

після абзацу дванадцятого доповнити новим абзацом тринадцятим такого змісту:

«учасники договору про спільну діяльність, розмір вкладів яких у спільне майно становить 25 і більше відсотків;»;

у зв'язку з цим абзаци тринадцятий – тридцять четвертий вважати відповідно абзацами чотирнадцятим – тридцять п'ятим;

в абзаці п'ятнадцятому та двадцять п'ятому цифри «20» замінити цифрами «25»;

в абзаці двадцять шостому після слова «безпосередньо» доповнити словами «та/або опосередковано», після слів «юридичній особі» доповнити словами «через володіння корпоративними правами;»;

в абзаці двадцять сьомому після слів «юридичній особі» доповнити словами «(без урахування осіб, пов'язаних із такою фізичною особою через пряме та/або опосередковане володіння корпоративними правами)»;

12) викласти підпункт 14.1.165 в наступній редакції:

«14.1.165. податок, платник податку, оподаткування, операція для цілей розділу III цього Кодексу – податок на виведений капітал, платник податку на виведений капітал, оподаткування податком на виведений капітал, операція, яка підлягає оподаткуванню податком на виведений капітал;»;

13) доповнити підпунктом 14.1.183¹ такого змісту:

«14.1.1831. послуги з низькою доданою вартістю для цілей статті 39 цього Кодексу - послуги, що надаються юридичною особою на користь пов'язаної юридичної особи - нерезидента та відповідають сукупності таких критеріїв:

а) є супутніми за своєю природою;

б) не є основною діяльністю цих юридичних осіб та/або групи компаній, визначеної підпунктом 14.1.391 пункту 14.1 цієї статті;

в) не вимагають використання унікальних чи цінних нематеріальних активів та не сприяють створенню таких активів;

г) не передбачають прийняття або здійснення контролю за суттєвими економічними ризиками та не призводять до виникнення таких ризиків.

До послуг з низькою доданою вартістю належать, зокрема, але не виключно, послуги у сфері:

бухгалтерського обліку та аудиту (збір інформації для відображення у фінансовій звітності, підготовка фінансової звітності, проведення операційних та фінансових аудитів, перевірка достовірності бухгалтерських записів тощо);

управління дебіторською та кредиторською заборгованістю;

управління персоналом (підбір персоналу, навчання та розвиток персоналу, консультації щодо компенсаційної політики, розробка та моніторинг програм щодо забезпечення безпеки праці працівників тощо);

моніторингу та підготовки інформації стосовно дотримання стандартів у сфері охорони здоров'я, безпеки, захисту навколишнього середовища тощо;

супутні послуги у сфері інформаційних технологій (встановлення, обслуговування та оновлення систем інформаційних технологій, технічна підтримка, навчання персоналу з питань застосування інформаційних систем або обладнання зі збору, обробки та представлення інформації, надання консультаційних послуг, надання телекомунікаційних послуг, впровадження та супровід систем інформаційної безпеки тощо);

послуги з питань внутрішніх і зовнішніх комунікацій, зв'язків із громадськістю, крім маркетингових послуг і реклами, а також розробки стратегій;

юридичні послуги (загальні юридичні послуги, що виконуються внутрішньою юридичною службою, зокрема підготовка та аналіз договорів та інших документів, надання консультацій, представництво компанії (ведення судових процесів, врегулювання спорів, проходження адміністративних процедур), проведення досліджень з юридичних питань, виконання адміністративної роботи, пов'язаної з реєстрацією та захистом об'єктів інтелектуальної власності) тощо;

податкового супроводження (збір інформації для підготовки податкових декларацій, проведення податкових платежів, підготовка відповідей на запити податкових органів у рамках податкових перевірок, надання консультацій з податкових питань тощо);

адміністрування та документообігу.

Послугами з низькою доданою вартістю не визнаються:

послуги, надання яких є основною діяльністю групи компаній;

послуги з проведення науково-дослідних розробок;

послуги з виробництва товарів;

операції, пов'язані із придбанням сировини або інших матеріалів для подальшого використання у виробничому процесі;

послуги з пошуку, розвідування родовищ та видобутку або переробки корисних копалин;

послуги із страхування та перестрахування;»;

14) підпункт 14.1.193 викласти в такій редакції:

«14.1.193. постійне представництво - постійне місце діяльності, через яке повністю або частково провадиться господарська діяльність нерезидента в Україні, зокрема: місце управління; філія; офіс; фабрика; майстерня; установка або споруда для розвідки природних ресурсів; шахта, нафтова/газова свердловина, кар'єр чи будь-яке інше місце видобутку природних ресурсів; склад або приміщення, що використовується для доставки товарів, сервер.

З метою оподаткування термін «постійне представництво» включає:

а) будівельний майданчик, будівельний, складальний або монтажний об'єкт чи пов'язану з ними наглядову діяльність, якщо тривалість робіт, пов'язана з таким майданчиком, об'єктом чи діяльністю (в рамках одного проекту або пов'язаних між собою проектів), що виконуються нерезидентом через співробітників або інший персонал, найнятий ним для таких цілей, перевищує шість місяців (дванадцять місяців, якщо це передбачено міжнародним договором);

б) надання послуг нерезидентом (крім послуг з надання персоналу), у тому числі консультаційних, через співробітників або інший персонал, найнятий ним для таких цілей, якщо така діяльність провадиться (в рамках одного проекту або проекту, що пов'язаний з ним) в Україні протягом періоду або періодів, загальна тривалість яких становить більш як шість місяців, у

будь-якому дванадцятимісячному періоді;

для цілей застосування підпунктів «а» та «б» цього підпункту, при розрахунку загального періоду, протягом якого нерезидент здійснює діяльність в Україні, до повних послідовних або непослідовних календарних місяців тривалості проекту (або пов'язаних між собою проектів), виконання робіт або надання послуг нерезидентом в Україні, додаються:

тривалість діяльності нерезидента в Україні, що здійснюється протягом кількох послідовних, або непослідовних періодів, які окремо є меншими за повний календарний місяць, але в сукупності перевищують 30 днів,

та

тривалість діяльності пов'язаних осіб цього нерезидента в Україні, якщо така діяльність тісно пов'язана з діяльністю нерезидента, що визначена у підпунктах «а» та «б» цього підпункту, та здійснюється протягом кількох послідовних, або непослідовних періодів, які дорівнюють повному календарному місяцю, або які окремо є меншими за повний календарний місяць, але в сукупності перевищують 30 днів;

в) осіб, які на підставі договору, іншого правочину або фактично мають та звичайно реалізують повноваження вести переговори щодо суттєвих умов правочинів, внаслідок чого нерезидентом укладаються договори (контракти), у разі, якщо зазначена діяльність здійснюється особою в інтересах, за рахунок та/або на користь переважно одного нерезидента та/або пов'язаних із ним осіб – нерезидентів;

г) осіб, які на підставі договору, іншого правочину або фактично мають і звичайно реалізують повноваження утримувати (зберігати) запаси (майно), що належать нерезиденту, із складу яких здійснюється поставка на митній території України запасів (майна) від імені нерезидента, крім резидентів - утримувачів складу тимчасового зберігання або митного складу.

Для цілей застосування підпунктів «в» та «г» цього підпункту наявність в особи фактичних повноважень здійснювати в інтересах, за рахунок та/або на користь нерезидента діяльність, яка має ознаки постійного представництва, може, зокрема, але не виключно, свідчити:

надання нерезидентом обов'язкових до виконання вказівок (у тому числі засобами електронного зв'язку або шляхом передачі електронних носіїв) та їх виконання особою;

наявність у особи та використання нею електронної адреси корпоративної електронної пошти нерезидента та/або його пов'язаних осіб для комунікації з нерезидентом та/або з третіми особами, з якими нерезидент вже уклав або в подальшому буде укладати договори чи інші правочини;

реалізацію особою права володіння або розпорядження запасами (товарами) чи іншими активами нерезидента в Україні або їх значною часткою на підставі відповідних вказівок нерезидента;

наявність у особи приміщень, орендованих від власного імені для зберігання майна, придбаного за рахунок нерезидента або яке належить нерезиденту чи третім особам та підлягає передачі третім особам за вказівкою нерезидента, або для інших цілей, визначених нерезидентом.

Нерезидент не вважається таким, що має постійне представництво в Україні, якщо він здійснює господарську діяльність через посередника – резидента, але при цьому надання резидентом агентських, довірчих, комісійних та інших подібних посередницьких послуг з продажу чи придбання товарів, робіт, послуг за рахунок, в інтересах та/або на користь нерезидента здійснюється в рамках основної (звичайної) діяльності резидента та на звичайних умовах. Якщо посередник-резидент діє виключно або майже виключно за рахунок, в інтересах та/або на користь одного або кількох осіб-нерезидентів, які є його пов'язаними особами, такий посередник не може вважатись таким, що діє в рамках основної (звичайної) діяльності стосовно будь-якої із пов'язаних осіб-нерезидентів, та визнається постійним представництвом такого нерезидента в Україні або кожної особи - нерезидента, якщо такі нерезиденти є пов'язаними особами.

Постійним представництвом не є:

а) використання будівель або споруд виключно з метою зберігання, демонстрації або доставки товарів чи виробів, що належать нерезиденту;

б) зберігання запасів (товарів або виробів), що належать нерезиденту, виключно з метою зберігання або демонстрації;

в) зберігання запасів (товарів або виробів), що належать нерезиденту, виключно з метою переробки іншим підприємством;

г) утримання постійного місця діяльності виключно з метою закупівлі товарів чи виробів або для збору інформації для нерезидента;

г) направлення у розпорядження особи фізичних осіб у межах виконання угод про послуги з надання персоналу;

д) утримання постійного місця діяльності з іншою метою, яка має підготовчий або допоміжний характер для такого нерезидента;

Утримання постійного місця діяльності виключно для здійснення будь-якої комбінації видів діяльності, зазначених у підпунктах «а» – «д» цього підпункту, не є постійним представництвом.

Постійне представництво нерезидента визнається в Україні також у разі, якщо діяльність в Україні здійснюють декілька нерезидентів - пов'язаних осіб, якщо така діяльність у сукупності виходить за межі діяльності підготовчого або допоміжного характеру для такої групи нерезидентів – пов'язаних осіб. У такому випадку постійне представництво визнається для кожного такого нерезидента – пов'язаної особи.»;

15) підпункт 14.1.257 викласти в такій редакції:

«14.1.257. фінансова допомога – це:

безповоротна фінансова допомога – сума коштів, передана (отримана) згідно з договорами дарування, іншими подібними договорами або без укладення таких договорів, у тому числі у вигляді благодійних внесків та пожертвувань;

поворотна фінансова допомога – сума коштів, передана (отримана) у користування за договором, який не передбачає нарахування процентів або надання інших видів компенсацій у вигляді плати за користування такими коштами, та є обов'язковою до повернення;

прощена платником податку на виведений капітал заборгованість за майно (роботи, послуги), поставлене (поставлені) ним неплатнику такого податку;

додатне значення різниці між звичайною ціною майна, відчуженого платником податку на виведений капітал пов'язаній з ним фізичній особі або пов'язаній з ним юридичній особі – неплатнику податку, та ціною майна, визначеною сторонами угоди, за якою здійснюється відчуження майна.

Для цілей розділу III цього Кодексу до фінансової допомоги прирівнюється: основна сума кредиту або позики, надана пов'язаній особі – нерезиденту на строк, що перевищує один рік; сума неустойки (штрафів, пені), відшкодування шкоди, сплачена на користь неплатника податку на виведений капітал – пов'язаної особи (за винятком сум, зазначених у підпункті "а" підпункту 134.1.2 пункту 134.1 статті 134 цього Кодексу).»

3. Підпункт 16.1.5 пункту 16.1 статті 16 викласти в такій редакції:

«16.1.5. подавати на належним чином оформлену письмову вимогу контролюючих органів (у випадках, визначених законодавством) документи, пов'язані з визначенням об'єктів оподаткування (податкових зобов'язань), первинні документи, інші документи, пов'язані з обчисленням та сплатою податків та зборів, письмове пояснення щодо застосованого правила визначення звичайної ціни та інформацію про показники, які були використані для цього. У письмовій вимозі обов'язково зазначаються конкретний перелік документів, які повинен надати платник податків, та підстави для їх

надання;».

4. У підпункті 19².1 статті 19² після підпункту 19².1.5 доповнити новим підпунктом 19².1.6 такого змісту:

«19².1.6. здійснює процедури взаємного узгодження відповідно до міжнародних договорів України про уникнення подвійного оподаткування;»;

У зв'язку з цим підпункт 19².1.6 вважати підпунктом 19².1.7.

5. У статті 20:

1) підпункт 20.1.6 .викласти в такі редакції:

«20.1.6. запитувати та вивчати під час проведення перевірок первинні документи, що використовуються в бухгалтерському обліку, пов'язані з обчисленням і сплатою податків, зборів, платежів, виконанням вимог законодавства, контроль за додержанням якого покладено на контролюючі органи, інформацію щодо відповідності ціни майна (робіт, послуг) рівню звичайної ціни;»;

2) підпункт 20.1.21. викласти в такі редакції:

«20.1.21. одержувати безоплатно від органів статистики дані, необхідні для використання у проведенні аналізу фінансово-господарської діяльності підприємств, установ, організацій усіх форм власності, в тому числі квартальну та річну фінансову звітність платників податків;»;

3) підпункт 20.1.43. викласти в такі редакції:

«20.1.43. проводити у визначеному законодавством порядку перевірку показників, пов'язаних із визначенням об'єктів оподаткування та із своєчасністю, достовірністю, повнотою нарахування та сплатою усіх передбачених цим Кодексом податків та зборів, виконанням законодавства з інших питань, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, надсилати через електронний кабінет платникам податків запити про подання інформації у випадках, передбачених пунктом 73.3 статті 73 цього Кодексу;»;

4) підпункт 20.1.44. викласти в такі редакції:

«20.1.44. проводити перевірку впливу контрольованих операцій, передбачених статтею 39 цього Кодексу, на показники фінансового результату, в тому числі фінансового результату, що визначається для цілей оподаткування.

6. У статті 39:

1) у пункті 39.1 підпункти 39.1.1.-39.1.4. викласти в такій редакції:

«39.1.1. Фінансовий результат платника податку, який бере участь в одній чи кількох контрольованих операціях, вважається таким, що визначений на підставі контрольованих операцій, умов яких відповідають принципу "витягнутої руки", якщо умови таких операцій не відрізняються від умов, що застосовуються між непов'язаними особами у співставних неконтрольованих операціях.

39.1.2. Якщо фінансовий результат, відображений у фінансовій звітності платника податку, базується на показниках, які відрізняються від показників, визначених з дотриманням принципу "витягнутої руки", то фінансовий результат, визначений з використанням показників, що були визначені з дотриманням принципу "витягнутої руки", вважається фінансовим результатом, визначеним для цілей оподаткування. Платник податку, який здійснює контрольовані операції, для цілей оподаткування податком на виведений капітал зобов'язаний використовувати фінансовий результат, визначений для цілей оподаткування.

39.1.3. Якщо умови в одній чи кількох контрольованих операціях відрізняються від умов, що застосовуються між непов'язаними особами у співставних неконтрольованих операціях, сума (вартісний еквівалент) перевищення фінансового результату, розрахованого відповідно до умов контрольованої операції (контрольованих операцій), що відповідають принципу "витягнутої руки", над фінансовим результатом, визначеним/отриманим платником податку у контрольованій операції (контрольованих операціях), підлягає оподаткуванню податком на виведений капітал»;

39.1.4. Встановлення відповідності умов контрольованої операції принципу "витягнутої руки" проводиться за методологією та процедурою, визначеними пунктом 39.3 цієї статті, з метою перевірки правильності, повноти нарахування та сплати податку на виведений капітал.»;

2) у пункті 39.2:

у підпункті 39.2.1:

підпункт 39.2.1.1 доповнити новим абзацом такого змісту:

«д) господарські операції платників єдиного податку четвертої групи з нерезидентами, зазначеними в підпунктах «а» - «г» цього підпункту.»;

абзац перший та другий підпункту 39.2.1.2 викласти в такій редакції:

«39.2.1.2. Під час визначення переліку держав (територій) для цілей підпункту "в" підпункту 39.2.1.1 цього підпункту Кабінет Міністрів України враховує такі критерії:

держави (території), у яких ставка податку на прибуток підприємств

(корпоративний податок або подібний чи по суті аналогічний податок) становить 13 відсотків або нижче, або які надають суб'єктам господарювання пільгові режими оподаткування, або в яких особливості розрахунку бази оподаткування фактично дозволяють суб'єктам господарювання не сплачувати податок на прибуток підприємств (корпоративний податок або подібний чи по суті аналогічний податок) або сплачувати його за ставкою 13 відсотків або нижче»;

абзац перший підпункту 39.2.1.4 викласти в такій редакції:

«39.2.1.4. Господарською операцією для цілей трансфертного ціноутворення є всі види операцій, договорів або домовленостей, документально підтверджених або непідтверджених, що можуть впливати на фінансовий результат платника податків, зокрема, але не виключно:»

підпункт 39.2.1.4 доповнити новим абзацом такого змісту:

«е) операції, у результаті яких обсяг діяльності та/або фінансовий результат платника податку зменшується внаслідок повної або часткової, безповоротної або тимчасової передачі функцій разом з матеріальними та/або нематеріальними активами (або без них), вигодами, ризиками та можливостями іншому платнику податку (іншій особі), в тих випадках, коли у взаємовідносинах між непов'язаними особами така передача не здійснювалась би без компенсації.»;

підпункт 39.2.1.5 викласти в такій редакції:

«39.2.1.5. 39.2.1.5. Якщо в ланцюгу господарських операцій між платником податків і його пов'язаною особою – нерезидентом, передбачених підпунктом 39.2.1.1 цього підпункту, право власності на предмет (результат) такої операції перш ніж перейти від платника податків до такого нерезидента (у разі здійснення експортних операцій) або перш ніж перейти від такого нерезидента до платника податків (у разі здійснення імпорتنих операцій) переходить до однієї або кількох непов'язаних осіб, та операція між відповідним резидентом та жодною з таких осіб не визнавалась платником податку контрольованою операцією, така операція вважається контрольованою операцією між платником податків та таким нерезидентом, якщо особи, до яких перейшло право власності:

не виконують в такій сукупності операцій істотних функцій, пов'язаних з придбанням (продажем) товарів (робіт, послуг);

не використовують у такій сукупності операцій істотних активів та/або не беруть на себе істотних ризиків для організації придбання (продажу) товарів (робіт, послуг).

Для цілей цього підпункту:

під істотними функціями розуміються функції, які платник податків та нерезидент - сторони контрольованої операції, не могли б виконати самостійно у своїй звичайній діяльності без залучення інших осіб та використання активів таких осіб;

під істотними активами розуміються активи, використання яких є необхідним під час здійснення таких операцій та які відсутні у платника податків та нерезидента - сторін контрольованої операції;

під істотними ризиками розуміються ризики, прийняття яких є обов'язковим для ділової практики таких операцій.»;

підпункт 39.2.1.7 викласти в такій редакції:

«39.2.1.7. Господарські операції, передбачені підпунктами 39.2.1.1 (крім операцій, що здійснюються між нерезидентом та його постійним представництвом в Україні) і 39.2.1.5 цього підпункту, визнаються контрольованими, якщо обсяг господарських операцій платника податків з кожним контрагентом, визначений за правилами бухгалтерського обліку, перевищує еквівалент 350 тисяч євро на кінець звітного періоду (за вирахуванням непрямих податків) за відповідний податковий (звітний) рік.

Господарські операції, що здійснюються між нерезидентом та його постійним представництвом в Україні, визнаються контрольованими, якщо обсяг таких господарських операцій, визначений за правилами бухгалтерського обліку, перевищує еквівалент 350 тисяч євро на кінець звітного періоду (за вирахуванням непрямих податків) за відповідний податковий (звітний) рік.»;

в абзаці четвертому підпункту 39.3.2.9 слова та цифри «більше 20» замінити словами та цифрами «у розмірі 25 і більше», слово «або» замінити словами «та/або»;

доповнити підпунктом 39.3.2.10 такого змісту:

«39.3.2.10. Якщо платник податків здійснює операції з придбання (продажу) послуг з низькою доданою вартістю та чиста рентабельність витрат у таких контрольованих операціях постачальника (виконавця) цих послуг не перевищує 5 відсотків, платник податків має право надати на запит центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову та митну політику, надісланий відповідно до підпункту 39.4.4 пункту 39.4 цієї статті, спрощену документацію з трансфертного ціноутворення для таких контрольованих операцій.»;

доповнити підпунктами 39.3.3.4 – 39.3.3.8 такого змісту:

«39.3.3.4. Для контрольованих операцій з сировинними товарами встановлення відповідності умов контрольованих операцій принципу

«витягнутої руки» здійснюється за методом порівняльної неконтрольованої ціни.

Для цілей цього підпункту під сировинними товарами розуміються товари, для яких непов'язані особи у якості орієнтиру (еталону) для встановлення ціни неконтрольованих операцій використовують котирувальні ціни. Перелік сировинних товарів визначається Кабінетом Міністрів України.

Під час застосування методу порівняльної неконтрольованої ціни для контрольованих операцій із сировинними товарами порівняння ціни контрольованої операції може проводитись із ціною зіставних неконтрольованих операцій, які фактично здійснені платником податків або іншими особами із непов'язаними особами, та/або із котирувальними цінами.

Котирувальні ціни, які використовуються для порівняння з цінами контрольованих операцій, мають відповідати умовам зіставності, визначеним підпунктом 39.2.2 пункту 39.2 цієї статті. У разі наявності між умовами контрольованої операції та умовами неконтрольованих операцій або умовами, що визначають котирувальну ціну на сировинні товари, значних відмінностей, що суттєво впливають на ціну угод із сировинними товарами, здійснюються відповідні коригування.

39.3.3.5. Платник податків, що здійснює контрольовані операції із сировинними товарами, повідомляє центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову та митну політику, про укладення відповідного договору (контракту) за формою та в порядку, передбаченому підпунктом 39.3.3.3 підпункту 39.3.3 цього пункту.

Направлення платником такого повідомлення є підтвердженням того, що узгодження суттєвих умов договору (контракту), зокрема, характеристик та ціни товарів, обсягу, умов постачання, оплати та відповідальності, здійснювалось сторонами контрольованої операції на момент укладення такої угоди.

Якщо інформація, зазначена у повідомленні, узгоджується із фактичною поведінкою сторін або з іншими фактами контрольованої операції, порівняння ціни контрольованої операції з котирувальними цінами проводиться на найближчу дату до дати ціноутворення, узгодженої сторонами контрольованої операції.

39.3.3.6. Якщо платник податку не направить повідомлення відповідно до підпункту 39.3.3.5 підпункту 39.3.3 цього пункту, або

інформація, зазначена в повідомленні, не відповідає договірним умовам, або

сторонами операції після направлення повідомлення будуть внесені зміни

до умов договору (контракту) щодо характеристик, ціни, загальної вартості, кількості та обсягу товарів, умов постачання та оплати, відповідальності сторін, або

умови такого договору (контракту) не узгоджуються з фактичною поведінкою сторін операції та фактичними умовами її проведення, контролюючий орган проводить порівняння ціни контрольованої операції з котирувальними цінами на дату переходу права власності предмету контрольованої операції або дату відвантаження товару згідно з товарно-транспортним документом (коносамент або інший документ залежно від транспортного засобу) відповідно до умов та фактичних обставин здійснення такої контрольованої операції.

39.3.3.7. У разі якщо для порівняння ціни контрольованої операції з сировинними товарами використовувався діапазон котирувальних цін, зазначений у джерелі інформації, мінімальне та максимальне значення такого діапазону відповідає мініимальному та максимальному значенню діапазону цін для цілей підпункту 39.3.2.3 пункту 39.3 та підпункту 39.5.4 пункту 39.5 цієї статті.

У разі використання декількох діапазонів котирувальних цін проводиться розрахунок діапазону цін згідно з порядком, передбаченим в абзаці четвертому підпункту 39.3.2.3 підпункту 39.3.2. цього пункту.

39.3.3.8. У разі застосування платником податків для встановлення відповідності умов контрольованих операцій із сировинними товарами принципу «втягнутої руки» методів, зазначених у підпунктах 39.3.1.2 - 39.3.1.5 підпункту 39.3.1 цього пункту, платник податків у документації з трансфертного ціноутворення повинен обґрунтувати неможливість застосування методу порівняльної неконтрольованої ціни або те, що метод порівняльної неконтрольованої ціни не є найбільш доцільним щодо фактів та обставин здійснення контрольованої операції;

зазначити інформацію про всіх осіб, які брали участь у ланцюгу постачання таких товарів від виробника (постачальника) до першої непов'язаної особи або особи - нерезидента, який не відповідає критеріям, визначеним підпунктами «в» - «г» підпункту 39.2.1.1 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 цієї статті. Інформація має містити дані про рівень показників рентабельності цих осіб, які є найбільш доцільними, виходячи із фактів та обставин їх діяльності у ланцюгу постачання.

У разі коли платник податків не надав таку інформацію, контролюючий орган має право самотійно визначити рівень ціни контрольованої операції, що відповідає принципу «втягнутої руки», за методом порівняльної неконтрольованої ціни з урахуванням вимог підпункту 39.3.3.4 підпункту 39.3.3 цього пункту.»;

доповнити підпунктом 39.3.10 такого змісту:

«39.3.10. Для контрольованих операцій, передбачених підпунктами «в» та «є» підпункту 39.2.1.4 підпункту 39.2 пункту 39.2 цієї статті, у разі відсутності достовірної інформації про зіставні неконтрольовані операції, та, як наслідок, неможливості встановлення відповідності умов контрольованої операції принципу «витягнутої руки» за методами, визначеними у підпункті 39.3.1 цього пункту, визначення вартості нематеріальних активів або розміру відповідної компенсації може здійснюватися за методикою зіставної оцінки вартості, яка ґрунтується на розрахунку поточної вартості (дисконтованої вартості) майбутніх грошових потоків.

Для визначення розміру вартості нематеріальних активів або розміру компенсації за передачу функцій разом з матеріальними та/або нематеріальними активами, вигодами, ризиками та можливостями розраховується середнє арифметичне значення на основі поточної вартості (дисконтованої вартості) майбутніх грошових потоків таких нематеріальних активів та/або розміру відповідної компенсації до початку придбання (продажу) таких нематеріальних активів або такої передачі та поточної вартості (дисконтованої вартості) майбутніх грошових потоків після придбання (продажу) таких нематеріальних активів або такої передачі.

Розрахунок поточної вартості (дисконтованої вартості) майбутніх грошових потоків здійснюється відповідно до міжнародних стандартів фінансової звітності або національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку, якщо платник податку використовує національні стандарти бухгалтерського обліку.»;

3) пункт 39.4 викласти в такій редакції:

«39.4. Складення та подання звітності для податкового контролю

39.4.1. Для цілей податкового контролю за трансфертним ціноутворенням звітним періодом є календарний рік.

39.4.2. Платники податків, які у звітному році здійснювали контрольовані операції, зобов'язані подавати до 1 жовтня року, що настає за звітним, звіт про контрольовані операції та повідомлення про участь у міжнародній групі компаній.

Звіт про контрольовані операції та повідомлення про участь в міжнародній групі компаній подаються центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням вимог закону щодо електронного документообігу та електронного цифрового підпису.

39.4.2.1. У звіті про контрольовані операції зазначається інформація про

всі контрольовані операції, здійснені платником податків у звітному періоді.

У разі якщо платником податку виявлено, що у раніше поданому звіті про контрольовані операції інформація надана не в повному обсязі, містить помилки або недоліки, такий платник податків має право подати:

новий звіт до закінчення граничного строку подання звіту про контрольовані операції за такий самий звітний період;

уточнюючий звіт у разі його подання після закінчення граничного строку для відповідного звітного періоду.

Подання платником податку уточнюючого звіту про контрольовані операції не звільняє від відповідальності, передбаченої підпунктами 120.4 і 120.6 статті 120 цього Кодексу.

Платник податків під час проведення документальних перевірок не має права подавати звіт (уточнюючий звіт) про контрольовані операції за звітний період, який перевіряється.

Форма та порядок складання звіту про контрольовані операції встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної фінансової політики.

39.4.2.2. Повідомлення про участь у міжнародній групі компаній має містити, зокрема, таку інформацію:

а) дані щодо материнської компанії міжнародної групи компаній, до якої входить платник податків, зокрема назву, державу (територію) резидентства, адресу реєстрації, реєстраційний номер (номери), присвоєні материнській компанії в державі (на території) її реєстрації, код (коди) материнської компанії як платника податків в державі (на території) її реєстрації;

б) дані щодо юридичної особи, яка є уповноваженим учасником міжнародної групи компаній на подання звіту у розрізі країн міжнародної групи компаній, до якої входить платник податків (у разі наявності такої юридичної особи), зокрема її назву, державу (територію) податкового резидентства, адресу реєстрації, реєстраційний номер (номери), присвоєні уповноваженій особі в державі (на території) її реєстрації, код (коди) як платника податків в державі (на території) її реєстрації або інформацію про те, що група не зобов'язана подавати звіт у розрізі групи компаній відповідно до законодавства інших країн;

в) дату, яка є останнім днем фінансового року, за який готується консолідована фінансова звітність міжнародної групи компаній, а у разі, якщо така звітність не готується – дату закінчення фінансового року відповідно до внутрішніх положень материнської компанії міжнародної групи компаній;

г) інформацію щодо розміру сукупного консолідованого доходу міжнародної групи за фінансовий рік, що передує звітному, розрахованого згідно зі стандартами бухгалтерського обліку, які застосовує материнська компанія групи.

Форма та порядок складання повідомлення про участь у міжнародній групі компаній затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

39.4.3. Платники податків, що здійснюють контрольовані операції:

а) у яких річний дохід від будь-якої діяльності (визначений за правилами бухгалтерського обліку) за відповідний звітний (податковий) рік перевищує еквівалент 10 мільйонів євро на кінець звітного періоду (за вирахуванням непрямих податків), повинні складати та зберігати документацію з трансфертного ціноутворення за кожний звітний (податковий) період;

б) у яких річний дохід від будь-якої діяльності (визначений за правилами бухгалтерського обліку) за відповідний звітний (податковий) рік не перевищує еквівалент 10 мільйонів євро або дорівнює йому на кінець звітного періоду (за вирахуванням непрямих податків), готують документацію з трансфертного ціноутворення на запит центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику.

39.4.4. На запит центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, платники податків подають документацію з трансфертного ціноутворення щодо контрольованих операцій, зазначених у запиті, яка повинна містити інформацію, зазначену у підпункті 39.4.6 цього пункту, у строк:

а) протягом 30 календарних днів з дня отримання запиту для платників, зазначених у підпункті "а" підпункту 39.4.3 цього пункту;

б) протягом 90 календарних днів з дня отримання запиту для платників, зазначених у підпункті "б" підпункту 39.4.3 цього пункту.

Документація з трансфертного ціноутворення подається платником податків до контролюючого органу, зазначеного у запиті. Документація надається контролюючому органу один раз. У випадку отримання запиту про надання документації, яка вже надавалась контролюючому органу, платник податку не зобов'язаний надавати таку документацію незалежно від того, який саме орган запитує інформацію.

Контроль за дотриманням вимог щодо трансфертного ціноутворення платниками податків, які здійснюють контрольовані операції та річний дохід яких є меншим за 10 млн. євро, здійснюється в спрощеному порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує

формування та реалізує державну фінансову політику. Такий порядок розробляється з урахуванням рекомендацій Організації економічного співробітництва та розвитку щодо правил «безпечної гавані» і повинен передбачати звільнення платників податків від необхідності обґрунтовувати відповідність принципу «витягнутої руки» за методикою та відповідно до процедур, визначених цією статтею, у випадку відповідності результатів їх господарської діяльності визначеним параметрам.

39.4.5. Запит надсилається не раніше 1 жовтня року, що настає за календарним роком, в якому таку контрольовану операцію (операції) було здійснено.

39.4.6. Документація з трансфертного ціноутворення (сукупність документів або єдиний документ, складений в довільній формі) має містити таку інформацію:

а) дані про особу (осіб), яка є стороною контрольованої операції, та про пов'язаних осіб платника податків (у звітному періоді, в якому здійснювалася контрольована операція, та на момент подання документації), а саме:

контрагента (контрагентів) контрольованої операції;

фізичних осіб, які є кінцевими бенефіціарними власниками (контролерами) платника податків;

осіб, які безпосередньо (опосередковано) володіють корпоративними правами платника податків у розмірі 25 і більше відсотків;

осіб, корпоративними правами яких у розмірі 25 і більше відсотків безпосередньо (опосередковано) володіє платник податків.

Дані повинні бути такими, що дають змогу ідентифікувати таких пов'язаних осіб (включаючи найменування держав (територій), податковими резидентами яких є такі особи, код особи, встановлений у державі (країні) їх реєстрації) та розкривати інформацію щодо критеріїв визнання таких осіб пов'язаними;

б) загальний опис діяльності групи компаній (включаючи материнську компанію та її дочірні підприємства), у тому числі організаційну структуру групи, опис господарської діяльності групи, політику трансфертного ціноутворення, інформацію про осіб, яким платник податків надає місцеві управлінські звіти (назва держави, на території якої такі особи утримують свої головні офіси);

в) опис структури управління платника податків, схема його організаційної структури із зазначенням загальної кількості працюючих осіб та в розрізі окремих підрозділів платника податків станом на дату операції або на

кінець звітнього періоду;

г) опис діяльності та стратегії ділової активності, що провадиться платником податків, зокрема, економічні умови діяльності, аналіз відповідних ринків товарів (робіт, послуг), на яких проводить свою діяльність платник податків, основні конкуренти;

г) відомості про участь платника податків у реструктуризації бізнесу або передачі нематеріальних активів у звітному або попередньому році з поясненням аспектів цих операцій, що вплинули або впливають на діяльність платника податків;

д) опис контрольованої операції із зазначенням ланцюга постачання (створення вартості) товарів (робіт, послуг) у контрольованій операції;

е) опис товарів (робіт, послуг), включаючи фізичні характеристики, якість і репутацію на ринку, країну походження і виробника, наявність товарного знаку та іншу інформацію, пов'язану з якісними характеристиками товару (роботи, послуги);

є) відомості про фактично проведені розрахунки у контрольованій операції (сума та валюта платежів, дата, платіжні документи);

ж) чинники, які вплинули на формування та встановлення ціни, зокрема бізнес-стратегії сторін операції (за наявності), які істотно впливають на ціни товарів (робіт, послуг);

з) функціональний аналіз контрольованої операції: відомості про функції осіб, що є сторонами (беруть участь) у контрольованій операції, про використані ними активи, пов'язані з такою контрольованою операцією, та економічні (комерційні) ризики, які такі особи враховували під час здійснення контрольованої операції;

и) економічний та порівняльний аналіз:

суму отриманих доходів (прибутку) та/або суму понесених витрат (збитку) внаслідок здійснення контрольованої операції, рівень рентабельності;

обґрунтування вибору методу, який застосовано для визначення відповідності умов контрольованої операції принципу "витягнутої руки", фінансового показника згідно з підпунктом 39.3.2.5 підпункту 39.3.2 пункту 39.3 цієї статті та сторони, що досліджувалася згідно з підпунктом 39.3.2.7 підпункту 39.3.2 пункту 39.3 цієї статті;

обґрунтування вибору та інформація про зіставні операції (зіставних осіб) і джерела інформації, які використовувалися для аналізу;

обґрунтування використання під час визначення діапазону рентабельності відповідно до підпункту 39.3.2.8 підпункту 39.3.2 пункту 39.3 цієї статті інформації за декілька податкових періодів (років) та розрахунок середньозваженого значення показника рентабельності;

розрахунок діапазону цін (рентабельності);

опис та розрахунок проведених коригувань згідно з підпунктом 39.2.2.1 підпункту 39.2.2 пункту 39.2 цієї статті.

Фінансові показники, що використовувалися під час розрахунку показників рентабельності контрольованої операції, мають бути підтверджені даними бухгалтерського обліку та фінансової звітності сторони контрольованої операції, що досліджувалася згідно з підпунктом 39.3.2.7 підпункту 39.3.2 пункту 39.3 цієї статті.

У разі якщо стороною контрольованої операції здійснюється постачання (продаж) товарів, робіт, послуг, інших предметів за контрольованими операціями декільком особам, і для цілей встановлення відповідності умов контрольованих операцій принципу "витягнутої руки" здійснюється порівняння показника рентабельності такого постачальника, документація має містити опис алгоритму розподілу витрат постачальника, понесених для здійснення таких операцій, які враховуються під час розрахунку показника рентабельності. Такий опис має містити інформацію про економічне обґрунтування вибору алгоритму розподілу витрат, методику його застосування, а також фактичний розрахунок, здійснений відповідно до обраної методики;

У разі якщо значення знаменника показника рентабельності сторони контрольованої операції, що був обраний для порівняння, знаходився під впливом (розраховувався із врахуванням) доходів або витрат за операціями із пов'язаними особами або за контрольованими операціями, платник податку має зазначити в документації:

розрахунок частки доходів або витрат в операціях із пов'язаними особами або контрольованими операціями у загальній сумі відповідно до доходів або витрат, які враховувались під час обчислення знаменника показника рентабельності;

суми доходів або витрат за операціями із п'ятьма найбільшими контрагентами – пов'язаними особами (контрагентами у контрольованих операціях), що були враховані під час обчислення значення знаменника показника рентабельності, із зазначенням назви контрагента, предмета та характеру операції, політики ціноутворення у цій операції;

обґрунтування доцільності обрання для дослідження і порівняння саме цієї сторони контрольованої операції та цього показника рентабельності,

зважаючи на вплив доходів або витрат за операціями із пов'язаними особами або за контрольованими операціями на такий показник рентабельності;

і) відомості про проведення платником податку самостійне пропорційне коригування податкової бази та сум податку відповідно до підпунктів 39.5.4 і 39.5.5 пункту 39.5 цієї статті (у разі його проведення);

ї) якщо платник входить до міжнародної групи компаній:

копії істотних внутрішньогрупових угод, що впливають на ціноутворення в контрольованій операції, копії угод про попереднє ціноутворення, податкових роз'яснень компетентних органів, що застосовуються в угодах між учасниками міжнародної групи компаній щодо контрольованої операції і в підготовці яких не брав участі центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову та митну політику;

й) копія аудиторського висновку щодо бухгалтерської (фінансової) звітності платника податків за звітний період (звітні періоди), за які подається документація з трансфертного ціноутворення (якщо його наявність є обов'язковою для платника податків);

к) копії договорів (контрактів) та будь-які доповнення до них, за якими здійснювалась контрольована операція.»;

39.4.6.1. У випадках, визначених підпунктом 39.3.2.10 підпункту 39.3.2 цього пункту 39.3 цієї статті, платник податків на запит центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову та митну політику, має право подати спрощену документацію з трансфертного ціноутворення для контрольованих операцій з придбання (продажу) послуг з низькою доданою вартістю.

Спрощена документація для контрольованих операцій з придбання (продажу) послуг з низькою доданою вартістю складається в довільній формі та має містити:

а) опис операцій з придбання (продажу) послуг з низькою доданою вартістю, зокрема, обсяг та вартість для кожного виду послуг;

б) обґрунтування, що послуга відповідає критеріям послуги з низькою доданою вартістю;

в) дані про особу, яка є стороною контрольованої операції, та пов'язаних осіб платника податків (у звітному періоді, в якому здійснювалась контрольована операція, та на момент подання документації), зокрема:

контрагента (контрагентів) контрольованої операції;

осіб, які безпосередньо (опосередковано) володіють корпоративними правами платника податків у розмірі 25 і більше відсотків;

осіб, корпоративними правами яких у розмірі 25 і більше відсотків безпосередньо (опосередковано) володіє платник податків;

г) обґрунтування очікуваної та фактичної економічної вигоди від придбання послуги, зокрема, шляхом проведення оцінки щодо готовності незалежного підприємства за порівняльних обставин заплатити за послугу у випадку її виконання для нього незалежним підприємством або здійснити таку діяльність самостійно за рахунок штатних співробітників;

г) підтвердження застосованої чистої рентабельності витрат на рівні, визначеному відповідно до підпункту 39.3.2.10 підпункту 39.3.2 пункту 39.3 цієї статті;

д) розрахунок загальної суми витрат, понесених у зв'язку з наданням послуги для окремого споживача або для усіх споживачів;

е) опис та обґрунтування алгоритму розподілу витрат постачальника послуги;

є) розрахунок суми витрат, понесених у зв'язку з наданням послуг споживачу(ам) із застосуванням економічно обґрунтованого алгоритму розподілу витрат;

ж) копії договорів на придбання (продаж) послуг.

39.4.7. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, має право надіслати запит з вимогою надати глобальну документацію з трансфертного ціноутворення (майстер-файл) платнику податків, що входить до складу міжнародної групи компаній, якщо сукупний консолідований дохід міжнародної групи компаній за фінансовий рік, що передує звітному року, розрахований згідно зі стандартами бухгалтерського обліку, які застосовує материнська компанія міжнародної групи компаній, дорівнює або перевищує еквівалент 750 мільйонів євро.

Запит на подання глобальної документації (майстер-файлу) може бути направлений не раніше дванадцяти місяців з дати закінчення фінансового року, встановленого міжнародною групою компаній, до якої належить такий платник податків, а у разі відсутності відомостей про встановлений міжнародною групою компаній фінансовий рік – не раніше дванадцяти місяців після закінчення звітнього року.

Глобальна документація з трансфертного ціноутворення (майстер-файл) має бути надана платником податків до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, протягом 60

календарних днів з дня отримання запиту.

Глобальна документація з трансфертного ціноутворення (майстер-файл) – сукупність документів або єдиний документ, складений у довільній формі, що має містити інформацію про:

а) організаційну структуру міжнародної групи компаній (у вигляді графічної схеми) із зазначенням переліку осіб, які є учасниками міжнародної групи компаній, їх організаційно-правових форм, структуру власності (із зазначенням часток володіння) та держав і територій, в яких зазначені особи здійснюють свою діяльність;

б) загальний опис господарської діяльності міжнародної групи компаній, що включає в себе:

опис ключових факторів, що впливають на фінансовий результат міжнародної групи компаній;

опис ланцюгів поставок та утворення вартості найбільших за показником виручки міжнародної групи компаній п'яти товарів, робіт, послуг, а також ланцюгів поставок будь-яких інших товарів (робіт, послуг, інших об'єктів цивільних прав) та іншої діяльності, частка яких становить більше 5% виручки міжнародної групи компаній за фінансовий рік, і основних географічних ринків, на яких реалізуються (виконуються, надаються) зазначені товари (роботи, послуги);

перелік та стислий опис найважливіших сервісних договорів (договорів з надання (отримання) послуг), укладених між учасниками міжнародної групи, крім послуг, пов'язаних з науково-дослідною діяльністю та дослідно-конструкторськими роботами, у тому числі політика з трансфертного ціноутворення щодо розподілу вартості послуг та визначення цін на оплату внутрішньогрупових послуг;

стислий функціональний аналіз діяльності учасників міжнародної групи компаній, що мають найбільший вплив на фінансовий результат цієї групи, в тому числі опис основних функцій, що виконуються, активів, що використовуються, економічних (комерційних) ризиків, що приймаються;

інформацію про основні угоди щодо реструктуризації бізнесу, придбання та відчуження активів, що відбувалися протягом фінансового року;

в) нематеріальні активи, які використовуються міжнародною групою компаній в своїй діяльності, зокрема:

опис стратегії розвитку міжнародної групи компаній щодо розробки, володіння і використання нематеріальних активів, у тому числі розміщення основних науково-дослідних центрів і органів управління ними;

перелік та опис нематеріальних активів (груп нематеріальних активів), що мають істотний вплив на ціноутворення компаній групи, із зазначенням учасників міжнародної групи компаній, які володіють такими активами на праві власності або іншому праві (користування, володіння та/або розпорядження);

перелік найістотніших договорів, пов'язаних з нематеріальними активами, укладених між учасниками міжнародної групи компаній (включаючи ліцензійні угоди), у тому числі домовленостей щодо покриття витрат, основних угод щодо надання науково-дослідних послуг та ліцензійних угод;

опис політики трансфертного ціноутворення міжнародної групи компаній щодо науково-дослідної діяльності, дослідно-конструкторських робіт і нематеріальних активів;

опис суттєвих операцій з передачі нематеріальних активів між учасниками міжнародної групи компаній протягом відповідного фінансового року із зазначенням назв таких учасників, держав реєстрації та юрисдикцій, де вони провадять свою діяльність, компенсацій, що здійснювалися у звітному (податковому) періоді, та рівня винагород (компенсаційних виплат), пов'язаних з такою передачею;

г) внутрішньогрупову фінансову діяльність міжнародної групи компаній, зокрема:

загальний опис, яким чином фінансується група, включаючи інформацію про фінансування, залучене від осіб, які не є учасниками міжнародної групи компаній;

зазначення усіх учасників міжнародної групи компаній, які здійснюють централізовану внутрішньогрупову фінансову діяльність для учасників групи, із інформацією щодо держав (територій), які є місцем реєстрації таких учасників та/або місця знаходження органу їх управління,

загальний опис політики трансфертного ціноутворення щодо фінансування учасників міжнародної групи компаній;

г) консолідовану фінансову звітність міжнародної групи компаній за останній фінансовий рік, а у разі її відсутності - іншу консолідовану звітність, підготовлену для управлінських, податкових або інших цілей;

д) перелік і стислий опис існуючих односторонніх угод про ціноутворення, податкових роз'яснень компетентних органів держав (територій), які застосовуються в угодах між учасниками міжнародної групи компаній і пов'язані з розподілом доходів між державами (територіями).

39.4.8. Документація з трансфертного ціноутворення та глобальна

документація з трансфертного ціноутворення (майстер-файл) подаються платником податків державною мовою в паперовому або електронному вигляді із дотриманням вимог закону щодо електронного документообігу та електронного цифрового підпису в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

У разі подання разом з документацією документів, викладених англійською або російською мовами, платник податків подає переклад таких документів державною мовою на запит контролюючого органу. У випадку, якщо документація складена на інших мовах, то переклад подається одночасно з поданням документації.

Засвідчення автентичності перекладу документації з трансфертного ціноутворення та глобальної документації з трансфертного ціноутворення (майстер-файлу) на державну мову не здійснюється.

39.4.9. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, має право надіслати платнику податків запит з вимогою додатково подати протягом 30 календарних днів з дати його отримання інформацію відповідно до підпунктів 39.4.6 – 39.4.7 пункту 39.4 цієї статті та/або обґрунтування відповідності умов контрольованої операції принципу «витягнутої руки» у разі встановлення однієї з таких обставин:

подана платником податків документація з трансфертного ціноутворення не містить інформації в обсязі, зазначеному в підпункті 39.4.6 пункту 39.4 цієї статті та/або не містить належного обґрунтування відповідності умов контрольованої операції принципу «витягнутої руки»;

подана платником податків глобальна документація з трансфертного ціноутворення (майстер-файл) не містить інформації в обсязі, зазначеному в підпункті 39.4.7 пункту 39.4 цієї статті.

Зазначена додаткова інформація є невід'ємною частиною документації з трансфертного ціноутворення та/або глобальної документації (майстер-файлу).

39.4.10. Платники податку, які здійснюють контрольовані операції із сплати коштів (у вигляді процентів, комісій, інших подібних платежів, що пов'язані із залученням та/або використанням коштів, у тому числі штрафів та пені) за кредитами, позиками, депозитами, операціями РЕПО, зобов'язаннями за договором фінансового лізингу та іншими запозиченнями незалежно від їх юридичного оформлення, на які поширюються правила, передбачені підпунктом 137.1.1 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу, або операції із сплати роялті, на які поширюються правила, передбачені підпунктом 137.1.10 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу, звільняються від обов'язку складення та подання документації із трансфертного ціноутворення щодо таких операцій

на запит центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику.

За необхідності отримання контролюючим органом податкової інформації про контрольовані операції, зазначені у цьому підпункті, контролюючий орган надсилає платнику податків письмовий запит у порядку, визначеному пунктом 73.3 статті 73 цього Кодексу. Контролюючому органу забороняється вимагати надання документації із трансфертного ціноутворення про контрольовані операції, зазначені у цьому підпункті.

39.4.11. Платник податків – резидент України, який належить до міжнародної групи компаній, у випадках, визначених у цьому підпункті, зобов’язаний подати до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, звіт у розрізі країн міжнародної групи компаній в електронній формі із дотриманням вимог закону щодо електронного документообігу та електронного цифрового підпису.

Звіт у розрізі країн міжнародної групи компаній подається у разі, якщо:

а) сукупний консолідований дохід міжнародної групи компаній, в яку входить платник податків, за фінансовий рік, що передує звітному року, розрахований згідно зі стандартами бухгалтерського обліку, які застосовує материнська компанія групи (а у разі відсутності інформації – відповідно до міжнародних стандартів бухгалтерського обліку), перевищує еквівалент 750 мільйонів євро та за наявності хоча б однієї із таких обставин:

платник податків є материнською компанією міжнародної групи компаній;

відповідно до вимог законодавства місцезнаходження материнської компанії міжнародної групи компаній подання звіту від такої міжнародної групи компаній не вимагається, і при цьому материнська компанія такої групи не уповноважує іншого учасника групи на подання звіту в іншій іноземній юрисдикції, де передбачене його подання;

між Україною та відповідною іноземною юрисдикцією розташування материнської компанії міжнародної групи компаній або іншого учасника групи, уповноваженого материнською компанією такої групи на подання звіту у розрізі країн, не набув чинності порядок обміну звітами у розрізі країн або наявні факти систематичного невиконання такого порядку. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову та митну політику, оприлюднює перелік таких іноземних юрисдикцій на офіційному веб-сайті не пізніше ніж за 60 календарних днів до граничного строку подання звіту про контрольовані операції за відповідний звітний рік.

39.4.12. Звіт у розрізі країн міжнародної групи компаній містить інформацію в розрізі кожної юрисдикції, у якій зареєстрований учасник

міжнародної групи компаній або в якій міжнародна група компаній здійснює свою діяльність, зокрема, але не виключно:

а) назву держави (території), відповідно до законодавства якої учасник міжнародної групи компаній заснований, та держави (території), резидентом якої він є;

б) загальну суму доходів (виручки) за фінансовий рік, за який складається звіт у розрізі країн, у тому числі з розбивкою на суму доходів (виручки) відповідно до угод, укладених учасниками цієї міжнародної групи компаній і пов'язаними особами, та суму доходів (виручки) за угодами з непов'язаним особами;

в) суму прибутку (збитку) до оподаткування за фінансовий рік, за який складається звіт у розрізі країн;

г) суму сплаченого податку на прибуток підприємств (корпоративного податку) або його аналога у фінансовому році, за який складається звіт у розрізі країн;

г) суму нарахованого податку на прибуток підприємств (корпоративного податку) або його аналога за фінансовий рік, за який складається звіт у розрізі країн;

д) розмір статутного капіталу (zareєстрованого статутного капіталу) на дату закінчення фінансового року, за який складається звіт у розрізі країн;

е) суму нерозподіленого (накопиченого) прибутку на дату закінчення фінансового року, за який складається звіт у розрізі країн;

є) чисельність працівників за фінансовий рік, за який складається звіт у розрізі країн;

ж) балансову вартість матеріальних активів на дату закінчення фінансового року, за який складається звіт у розрізі країн;

з) основні види діяльності, що здійснюються учасниками міжнародної групи компаній.

Форма звіту у розрізі країн міжнародної групи компаній та порядок його заповнення затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Звіт у розрізі країн міжнародної групи компаній складається за фінансовий рік, встановлений материнською компанією міжнародної групи компаній, що може не збігатися з календарним роком, та подається протягом дванадцяти місяців після закінчення такого фінансового року (у разі

відсутності відомостей про встановлений материнською компанією міжнародної групи компаній фінансовий рік – протягом дванадцяти місяців після закінчення календарного року).

39.4.13. Звіт у розрізі країн міжнародної групи компаній, поданий платником податків відповідно до підпункту «а» підпункту 39.4.11 цього підпункту, є об'єктом автоматичного обміну податковою та фінансовою інформацією.

Звіт у розрізі країн міжнародної групи компаній, поданий платником податків відповідно до підпункту «б» підпункту 39.4.11 цього підпункту не є об'єктом автоматичного обміну податковою та фінансовою інформацією.

39.4.14. Інформація звіту у розрізі країн міжнародної групи компаній, який отримано центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову та митну політику, від платника податків відповідно до підпункту 39.4.11 цього підпункту та/або в рамках міжнародних угод щодо автоматичного обміну податковою та фінансовою інформацією, використовується для цілей оцінки ризиків трансфертного ціноутворення під час проведення моніторингу контрольованих операцій та не може бути самостійною підставою для визначення об'єкта оподаткування податком на виведений капітал.

39.4.15. Інформація звіту у розрізі країн міжнародної групи компаній, отриманого центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову та митну політику, в рамках міжнародних угод щодо автоматичного обміну податковою та фінансовою інформацією є інформацією з обмеженим доступом з урахуванням вимог статті 22 Конвенції про взаємну адміністративну допомогу в податкових справах.

39.4.16. Для цілей п.п. 39.4.8 та п.п. 39.4.11 цього підпункту розрахунок сукупного консолідованого доходу міжнародної групи компаній здійснюється відповідно до офіційного курсу гривні щодо євро на 31 грудня календарного року, що передуює звітному року.

39.4.17. Платник податків за власним бажанням може прийняти рішення про подання документації з трансфертного ціноутворення для операцій з придбання (продажу) послуг з низькою доданою вартістю в повному обсязі, визначеному у підпункті 39.4.6 цього пункту. У такому випадку обґрунтування, що послуги належать до послуг із низькою доданою вартістю, не надається, а також не враховуються обмеження щодо розміру чистої рентабельності витрат постачальника (виконавця) таких операцій, визначені підпунктом 39.3.2.10 підпункту 39.3.2 пункту 39.3 цієї статті.»;

4) у пункті 39.5:

у підпункті 39.5.1.1 підпункту 39.5.1:

в абзаці першому слово «умов» виключити, після слова «ціноутворення,» доповнити словами «глобальної документації з трансфертного ціноутворення (майстер-файлу) та звіту у розрізі країн міжнародної групи компаній,»;

в абзаці другому після слова «ціноутворення» доповнити словами «та/або глобальної документації з трансфертного ціноутворення (майстер-файлу)»;

у підпункті 39.5.2:

підпункт 39.5.2.1 викласти в такій редакції:

«39.5.2.1. Перевірка з питань дотримання платником податків принципу «витагнутої руки» може бути проведена контролюючим органом у разі:

надання платником податків документації з трансфертного ціноутворення відповідно до підпункту 39.4.4 пункту 39.4 цієї статті;

неподання платником податків чи подання з порушенням вимог пункту 39.4 цієї статті звіту про контрольовані операції, документації з трансфертного ціноутворення, глобальної документації з трансфертного ціноутворення (майстер-файлу), звіту у розрізі країн міжнародної групи компаній;

подання платником податків заяви про намір провести пропорційне коригування.»;

7. Доповнити статтею 39² такого змісту:

«Стаття 39². Звичайна ціна

39².1. Звичайна ціна майна визначається за такими правилами в порядку їх черговості:

39².1.1. не нижче ціни придбання майна (товарів), а для необоротних активів – не нижче балансової (залишкової) вартості за даними бухгалтерського обліку, що склалася станом на початок звітного (податкового) періоду, протягом якого здійснюються операції продажу (відчуження), ліквідації таких необоротних активів. У разі неможливості визначення зазначених показників, а для цілей розділу III цього Кодексу також у разі придбання товарів у пов'язаної особи – резидента використовуються правила підпункту "б" цього підпункту;

39².1.2. не нижче середньозваженої ціни продажу (відчуження) майна, яка визначається шляхом ділення загальної суми доходу від продажу (відчуження) відповідного майна непов'язаним особам протягом останніх трьох місяців (включаючи місяць, в якому здійснений продаж) на кількість такого майна, від продажу якого був отриманий дохід. Середньозважена ціна продажу

(відчуження) сезонного товару або товарів (робіт, послуг), ціна на які залежить від сезонного коливання споживчого попиту, за вибором платника податку визначається шляхом ділення загальної суми доходу, отриманого платником податку від продажу (відчуження) відповідного товару непов'язаним особам протягом відповідного (аналогічного) місяця попереднього року, на кількість такого товару, від продажу якого (яких) був отриманий дохід. Така середньозважена ціна коригується з урахуванням зміни споживчих цін за попередні 12 місяців. Цей підпункт застосовується, якщо обсяг продажу майна непов'язаним особам перевищує обсяг продажів майна пов'язаним особам. У разі неможливості визначення зазначених показників використовуються правила підпункту "в" цього підпункту;

39².1.3. ціна, визначена на рівні виробничої собівартості, яка розрахована за правилами бухгалтерського обліку, в порядку, визначеному в обліковій політиці платника податку, або із застосуванням принципу "витягнутої руки", відповідно до статті 39 цього Кодексу, але без подання звіту та підготовки документації.

39².2. Правила, встановлені підпунктами 39².1.2 - 39².1.3 підпункту 39².1, цієї статті застосовуються послідовно в порядку їх черговості. За рішенням платника податку, застосування принципу "витягнутої руки", відповідно до статті 39 цього Кодексу, здійснюється без послідовного застосування підпункту 39².1.2 підпункту 39².1, цієї статті.

39².3. Особливості визначення звичайної ціни майна:

39².3.1. у разі якщо ціни (націнки) на товари підлягають державному регулюванню згідно із законодавством (у тому числі шляхом погодження тарифів регулятором), звичайною вважається ціна, встановлена відповідно до правил такого регулювання. Це положення не поширюється на випадки, коли встановлюється мінімальна ціна продажу або індикативна ціна. У такому разі звичайною ціною вважається ціна, визначена сторонами договору, але не нижче за мінімальну або індикативну ціну;

39².3.2. якщо під час здійснення операції обов'язковим є проведення оцінки, вартість об'єкта за такою оцінкою є підставою для визначення звичайної ціни для цілей оподаткування;

39².3.3. під час проведення аукціону (публічних торгів) звичайною вважається ціна, яка склалася за результатами такого аукціону (публічних торгів), обов'язковість проведення якого (яких) передбачено законом;

39².3.4. якщо постачання товарів здійснюється на підставі форвардного або ф'ючерсного контракту, звичайна ціна визначається на дату визначення ціни відповідно до такого контракту;

39².3.5. якщо продаж (відчуження) майна, переданого у заставу

позичальником з метою забезпечення вимог кредитора, здійснюється у примусовому порядку згідно із законодавством, звичайною ціною є ціна, сформована під час такого продажу (відчуження).

39².4. Обов'язок доведення того, що ціна майна не відповідає рівню звичайної ціни, покладається на контролюючий орган, який зобов'язаний доводити таку невідповідність виключно шляхом застосування правил, встановлених цією статтею.

39².5. У разі відхилення договірної ціни майна платника податків у бік збільшення або зменшення від звичайної ціни у межах 20 відсотків таке відхилення не може бути підставою для визначення (нарахування) податкового зобов'язання, коригування показників податкової звітності.

39².6. База оподаткування, визначена із застосуванням звичайних цін, використовується контролюючими органами для проведення розрахунку податкових зобов'язань та коригування показників податкової звітності за результатами проведення перевірки. Правила визначення звичайної ціни, передбачені цією статтею, не застосовуються для цілей статті 39 цього Кодексу».

8. Доповнити статтею 39³ такого змісту:

«Стаття 39³. Контрольовані іноземні компанії.

39³.1. Визначення контрольованої іноземної компанії

39³.1.1. Контрольованою іноземною компанією визнається будь-яка юридична особа, зареєстрована в іноземній державі або території, яка визнається такою, що знаходиться під контролем фізичної особи - резидента України відповідно до правил, визначених цим Кодексом.

Юридичною особою може визнаватись корпоративне утворення (об'єднання) або організація, наділена правом володіти активами, мати права та обов'язки та здійснювати діяльність від власного імені та незалежно від засновників, учасників або власників. Наявність у контрольованої іноземної компанії статусу юридичної особи визнається відповідно до законодавства її реєстрації.

У випадках, передбачених цією статтею, до контрольованої іноземної компанії може прирівнюватись іноземне утворення без статусу юридичної особи.

Утворенням без статусу юридичної особи визнається утворення, створене на підставі правочину або зареєстроване відповідно до законодавства іноземної держави (території) без створення юридичної особи, яке відповідно до законодавства та/або документів, які регулюють її діяльність (особистого

закону), має право здійснювати діяльність, спрямовану на отримання доходу (прибутку) в інтересах своїх учасників, партнерів, засновників, довірительів або інших вигодоотримувачів.

Утворення без статусу юридичної особи можуть включати зокрема, але не виключно, партнерства, трасти, фонди, інші установи та організації, створені на підставі правочину або закону іноземної держави (території). До утворень без статусу юридичної особи прирівнюються особи-нерезиденти, організаційно-правова форма яких включена до переліку, затвердженого Кабінетом Міністрів України відповідно до підпункту «г» підпункту 39.2.1.1 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 статті 39 цього Кодексу, які відповідно до особистого закону не є юридичними особами.

39³.1.2. З урахуванням положень цієї статті, контролюючою особою є фізична особа – резидент України, яка визнається кінцевим бенефіціарним власником (контролером) контрольованої іноземної компанії у значенні, наведеному в Законі України "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення".

Зокрема, іноземна компанія визнається контрольованою іноземною компанією, якщо фізична особа – резидент України (далі – контролююча особа):

а) володіє часткою в іноземній юридичній особі у розмірі 50 і більше відсотків, або

б) володіє часткою в іноземній юридичній особі у розмірі 25 і більше відсотків, за умови, що декілька фізичних осіб – резидентів України володіють частками в іноземній юридичній особі, розмір яких у сукупності становить 50 і більше відсотків, або

в) окремо або разом із іншими резидентами України здійснює фактичний контроль над іноземною юридичною особою.

39³.1.3. Під часткою в іноземній юридичній особі розуміються корпоративні права, права в утворенні без статусу юридичної особи, до активів якої входить частка у юридичній особі, чи будь-які інші аналогічні права, що надають фізичній особі право:

а) впливу на відповідну частку голосів у вищому органі управління іноземної юридичної особи (загальних зборах акціонерів, учасників або іншому аналогічному органі), та/або

б) на отримання відповідної частини прибутку іноземної юридичної особи, та/або

в) на отримання відповідної частини активів іноземної юридичної особи у разі її ліквідації або припинення.

У разі якщо відповідно до належного фізичній особі розміру частки обсяги прав, передбачені підпунктами «а» - «в» цього підпункту, є різними, для цілей цього Кодексу приймається найбільше значення такої частки.

39³.1.4. Для цілей визначення володіння фізичною особою відповідною часткою в іноземній юридичній особі усі права, що належать фізичній особі, вважаються сумою часток, які:

належать такій фізичній особі безпосередньо або опосередковано через інших осіб, у тому числі через утворення без статусу юридичної особи;

належать будь-яким пов'язаним особам такої фізичної особи безпосередньо або опосередковано через інших осіб.

Розмір частки опосередкованого володіння розраховується:

у разі володіння через один ланцюг осіб, які володіють частками одна в іншій - шляхом множення часток;

у разі володіння через кілька ланцюгів осіб, які володіють частками одна в іншій - шляхом підсумовування часток в кожному такому ланцюгу.

У разі коли особа здійснює фактичний контроль над наступною юридичною особою у ланцюгу, вважається що така особа володіє часткою в наступній юридичній особі у розмірі 100 відсотків.

Особа вважається такою, що володіє часткою в іншій юридичній особі, у разі:

володіння на підставі права власності, або

якщо право власності на відповідну частку юридично належить іншим особам, які діють в інтересах такої особи.

39³.1.5. Особа вважається такою, що володіє часткою в іншій юридичній особі, у разі, якщо така особа є засновником трасту, власником частки майна фонду, установи, іншого утворення без статусу юридичної особи, до активів якого входить зазначена частка, або учасником (партнером з повною або обмеженою відповідальністю) партнерства, до активів якого входить частка у юридичній особі.

39³.1.5.1. Засновник трасту, фонду, установи, іншого утворення без статусу юридичної особи, до активів якого входить частка особи в юридичній особі, не вважається такою, що володіє цією часткою, якщо додержуються одночасно такі умови:

а) така особа не має права надавати прямо або опосередковано розпорядження про виплату на її користь прибутку (доходу) трасту, фонду, установи, іншого утворення без статусу юридичної особи;

б) така особа не має права розпоряджатися прямо або опосередковано прибутком (доходом) трасту, фонду, установи, іншого утворення без статусу юридичної особи;

в) така особа не має безумовного права на повернення їй майна, що входить до активів трасту, фонду, установи, іншого утворення без статусу юридичної особи, лише у разі ліквідації (припинення) трасту, фонду, установи, іншого утворення без статусу юридичної особи, що здійснюється за відсутності (не вимагає) волевиявлення особи, зазначеної у першому абзаці цього підпункту;

г) така особа не здійснює фактичного контролю над трастом, фондом, установою, іншим утворенням без статусу юридичної особи, передбаченого підпунктом 39³.1.6 пункту 39³.1 цієї статті.

39³.1.5.2. Особа, яка не є засновником трасту, фонду, установи, іншого утворення без статусу юридичної особи, до активів якого входить частка особи в юридичній особі, вважається такою, що володіє цією часткою, у разі додержання хоча б однієї з таких умов:

а) така особа має (юридично або фактично) право надавати розпорядження про виплату на її користь доходу (прибутку) трасту, фонду, установи, іншого утворення без статусу юридичної особи;

б) така особа має (юридично або фактично) право розпоряджатися майном, що входить до активів трасту, фонду, установи, іншого утворення без статусу юридичної особи;

в) така особа має безумовне право на отримання майна, що входить до активів трасту, фонду, установи, іншого утворення без статусу юридичної особи, лише у разі ліквідації (припинення) зазначеного трасту, фонду, установи, іншого утворення без статусу юридичної особи, що здійснюється за відсутності (не вимагає) волевиявлення особи, зазначеної у першому абзаці цього підпункту;

г) така особа здійснює фактичний контроль над трастом, фондом, установою, іншим утворенням без статусу юридичної особи, передбачений підпунктом 39³.1.6 пункту 39³.1 цієї статті.

39³.1.6. Особа вважається такою, що здійснює фактичний контроль над юридичною особою, у разі, якщо така особа має можливість здійснювати суттєвий вплив на рішення такої юридичної особи щодо укладання угод, розпорядження активами та прибутком, припинення діяльності незалежно від

юридичного оформлення такого впливу.

Фактичний контроль встановлюється на підставі хоча б однієї з таких обставин:

а) надання особою зобов'язуючих вказівок органам управління юридичної особи;

б) ведення особою перемовин щодо укладання правочинів юридичною особою та узгодження суттєвих умов таких правочинів, які в подальшому лише формально затверджуються органами управління юридичної особи;

в) наявність у особи довіреності на здійснення суттєвих правочинів від імені юридичної особи, що видана на термін більш ніж один рік, та не передбачає попереднього погодження таких правочинів органами управління юридичної особи;

г) здійснення особою операцій за банківськими рахунками юридичної особи або наявність можливості блокувати операції за такими рахунками;

г) зазначення особи в якості засновника (бенефіціара, фактичного вигодонабувача) юридичної особи під час відкриття рахунків такою юридичною особою, за винятком випадків, якщо активи такої юридичної особи є частиною активів трасту, фонду, установи, іншого утворення без статусу юридичної особи, засновником (бенефіціаром, фактичним вигодонабувачем) якого є така особа.

Фізична особа може самостійно визнати себе такою, що здійснює фактичний контроль над юридичною особою. В усіх інших випадках, якщо не доведено зворотне, вважається, що така фізична особа не здійснює фактичного контролю над юридичною особою.

Положення цього підпункту не застосовуються до фізичної особи, яка виконує посадові обов'язки директора чи іншої посадової особи юридичної особи відповідно до її статутних документів, до фахівців у галузі права, аудиту, бухгалтерського обліку, які діють на користь та в інтересах такої юридичної особи з дотриманням належних професійних стандартів. У разі, якщо зазначені в цьому абзаці особи діють на користь та в інтересах фізичної особи, вважається, що така фізична особа здійснює фактичний контроль над юридичною особою.

У разі нарахування грошових зобов'язань з податку на доходи фізичних осіб та/або штрафних санкцій (пені) на підставі визнання контролюючим органом фізичної особи такою, що здійснює фактичний контроль над юридичною особою, фізична особа має право оскаржити таке рішення в адміністративному або судовому порядку, передбаченому цим Кодексом. При цьому обов'язок доведення, що фізична особа здійснює фактичний контроль

над юридичною особою, покладається на контролюючий орган.

39³.2. Оподаткування прибутку контрольованої іноземної компанії

39³.2.1. Платником податку стосовно прибутку контрольованої іноземної компанії є контролююча особа.

Якщо одна фізична особа володіє часткою або контролює частку у розмірі двадцять п'ять і більше відсотків у контрольованій іноземній компанії спільно з іншими фізичними особами, та при цьому жодна з осіб самотійно не визначить себе контролюючою особою щодо такої частки у повному розмірі, вважається, що всі зазначені особи є контролюючими особами для контрольованої іноземної компанії у рівних частках (незалежно від того, чи досягає розмір частки кожного з них двадцяти п'яти відсотків).

39³.2.2. Об'єктом оподаткування для податку на доходи фізичних осіб контролюючої особи є частина скоригованого прибутку контрольованої іноземної компанії, пропорційна частці, якою володіє або яку контролює така фізична особа, що обчислюється відповідно до правил, визначених цією статтею. Зазначена частина прибутку контрольованої іноземної компанії включається до складу загального річного оподатковуваного доходу контролюючої особи в порядку, визначеному пунктом 170.13 статті 170 цього Кодексу.

39³.3. Порядок обчислення скоригованого прибутку контрольованої іноземної компанії, що оподатковується в Україні

39³.3.1. Для цілей цієї статті скоригованим прибутком контрольованої іноземної компанії визнається прибуток контрольованої іноземної компанії до оподаткування відповідно до даних її неконсолідованої фінансової звітності, складеної за звітний календарний рік (якщо звітний рік не відповідає календарному року - за періоди, що закінчуються у відповідному календарному році) відповідно до стандартів бухгалтерського обліку, що застосовуються контрольованою іноземною компанією, та строків для підготовки такої звітності у відповідній іноземній юрисдикції.

У випадку якщо згідно із законодавством іноземної юрисдикції фактичного місцезнаходження (реєстрації) контрольованої іноземної компанії, не передбачено обов'язку складання фінансової звітності, контролююча особа повинна забезпечити складання фінансової звітності контрольованої іноземної компанії відповідно до міжнародних стандартів фінансової звітності.

На вимогу контролюючого органу фінансова звітність контрольованої іноземної компанії повинна бути підтверджена письмовим звітом аудиторської компанії, що має право на проведення аудиту фінансової звітності у відповідній іноземній юрисдикції, та не може містити негативний висновок або відмову від надання висновку.

Контролюючий орган має право вимагати надання письмового висновку аудиторської компанії, що підтверджує фінансову звітність контрольованої іноземної компанії, не раніше ніж через 18 місяців після завершення звітного періоду, стосовно якого розраховується скоригований прибуток контрольованої іноземної компанії.

39³.3.2. При розрахунку скоригованого прибутку контрольованої іноземної компанії враховуються такі особливості:

39³.3.2.1. фінансовий результат від операцій контрольованої іноземної компанії з цінними паперами, іншими корпоративними правами, деривативами, розраховується з урахуванням особливостей, передбачених цим підпунктом.

Якщо за результатами звітного періоду контрольованою іноземною компанією отримано від'ємний загальний фінансовий результат від операцій з продажу або іншого відчуження цінних паперів (загальна сума збитків від операцій з продажу або іншого відчуження цінних паперів з урахуванням суми від'ємного фінансового результату від таких операцій та/або від'ємного загального результату переоцінки цінних паперів, не врахованих у попередніх податкових періодах, перевищує загальну суму прибутків від таких операцій), сума такого від'ємного значення загального фінансового результату за операціями з продажу або іншого відчуження цінних паперів зменшує загальний фінансовий результат контрольованої іноземної компанії від операцій з продажу або іншого відчуження цінних паперів наступних податкових (звітних) періодів, що настають за податковим (звітним) періодом виникнення зазначеного від'ємного значення фінансового результату.

Якщо за результатами звітного періоду контрольованою іноземною компанією отримано позитивний загальний фінансовий результат від операцій з продажу або іншого відчуження цінних паперів (загальна сума прибутків від операцій з продажу або іншого відчуження цінних паперів перевищує загальну суму збитків від таких операцій з урахуванням суми від'ємного фінансового результату від таких операцій та/або від'ємного загального результату переоцінки цінних паперів, не врахованих у попередніх податкових періодах), сума позитивного загального фінансового результату від операцій з продажу або іншого відчуження цінних паперів збільшує фінансовий результат до оподаткування податкового (звітного) періоду контрольованої іноземної компанії.

Під час обрахунку скоригованого прибутку контрольованої іноземної компанії не враховуються:

сума уцінки, врахована у фінансовому результаті до оподаткування у поточному податкового (звітному) періоді на інструменти власного капіталу, перекласифіковані у фінансові зобов'язання відповідно до стандартів фінансової звітності, які застосовує контрольована іноземна компанія;

втррати від інвестицій в асоційовані, дочірні та спільні підприємства, розраховані за методом участі в капіталі або методом пропорційної консолідації;

сума від'ємного загального результату переоцінки цінних паперів (загальна сума уцінок цінних паперів перевищує загальну суму їх дооцінок за податковий (звітний) період) (крім державних цінних паперів або облігацій місцевих позик), відображена у складі фінансового результату до оподаткування звітного періоду відповідно до стандартів фінансової звітності, які застосовує контрольована іноземна компанія;

39³.3.2.2. витрати контрольованої іноземної компанії від уцінки необоротних активів (основних фондів та нематеріальних активів) визнаються виключно в момент реалізації (відчуження) таких необоротних активів, або у разі проведення дооцінки таких необоротних активів в межах суми проведеної дооцінки;

39³.3.2.3. витрати контрольованої іноземної компанії на нарахування процентів за борговими зобов'язаннями враховуються у сумі, що не перевищує 30 відсотків суми фінансового результату до оподаткування контрольованої іноземної компанії, фінансових витрат та суми амортизаційних відрахувань за даними фінансової звітності звітного (податкового) періоду, в якому здійснюється нарахування таких процентів.

Під час обрахунку скоригованого прибутку контрольованої іноземної компанії не враховуються витрати на формування резервів за сумнівною заборгованістю, іншою дебіторською заборгованістю, а також доходи від розформування зазначених резервів.

Витрати на списання безнадійної заборгованості враховуються виключно у випадку, якщо така заборгованість відповідає ознакам, передбаченим підпунктом 14.1.11 пункту 14.1 статті 14 цього Кодексу;

39³.3.2.4. доходи і витрати контрольованої іноземної компанії за операціями із нерезидентами – пов'язаними особами, нерезидентами, що зареєстровані у державах (на територіях), що включені до переліку держав (територій), затвердженого Кабінетом Міністрів України відповідно до підпункту 39.2.1.2 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 статті 39 цього Кодексу, а також з нерезидентами, організаційно-правова форма яких включена до переліку, затвердженого Кабінетом Міністрів України відповідно до підпункту «г» підпункту 39.2.1.1 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 статті 39 цього Кодексу, визначаються із дотриманням принципу «витягнутої руки».

У разі якщо доходи контрольованої іноземної компанії за такими операціями є нижчими рівня доходів, розрахованих за принципом «витягнутої руки» відповідно до правил, встановлених статтею 39 цього Кодексу, доходи контрольованої іноземної компанії збільшуються на таку різницю. Якщо

контрагентом контрольованої іноземної компанії при здійсненні зазначених операцій була інша контрольована іноземна компанія, така інша контрольована іноземна компанія має право на пропорційне коригування фінансового результату за такою операцією на таку різницю у сторону зменшення.

У разі якщо витрати контрольованої іноземної компанії за такими операціями є вищими рівня витрат, розрахованих за принципом «витягнутої руки» відповідно до правил, встановлених статтею 39 цього Кодексу, скоригований прибуток контрольованої іноземної компанії збільшується на таку різницю. Якщо контрагентом контрольованої іноземної компанії при здійсненні зазначених операцій була інша контрольована іноземна компанія, така інша контрольована іноземна компанія має право на пропорційне коригування фінансового результату за такою операцією на таку різницю у сторону зменшення.

Контролюючий орган може зобов'язати контролюючу особу надати документацію з трансфертного ціноутворення, складену відповідно до вимог статті 39 цього Кодексу, щодо операцій контрольованої іноземної компанії із будь-якою особою, зазначеною в цьому підпункті, у разі, якщо загальний обсяг операцій контрольованої іноземної компанії із такою особою перевищує 10 млн. гривень за календарний рік. Зазначена документація, разом із копіями первинних документів контрольованої іноземної компанії, має бути подана протягом 60 календарних днів з дня отримання такої вимоги.

У разі якщо контролююча особа не подає документацію з трансфертного ціноутворення та/або копії первинних документів, контролюючий орган збільшує розмір прибутку контрольованої іноземної компанії до оподаткування на 30% вартості доходів або витрат, щодо яких не було подано документацію з трансфертного ціноутворення та/або копії первинних документів.

У разі якщо контролюючий орган встановлює невідповідність поданої документації з трансфертного ціноутворення вимогам статті 39 цього Кодексу, контролюючий орган має право самостійно визначити розмір доходів та витрат контрольованої іноземної компанії за такими операціями відповідно до вимог статті 39 цього Кодексу та відповідним чином збільшити розмір прибутку контрольованої іноземної компанії до оподаткування.

У звіті про контрольовані іноземні компанії відображається перелік операцій із нерезидентами – пов'язаними особами, нерезидентами, що зареєстровані у державах (на територіях), що включені до переліку держав (територій), затвердженого Кабінетом Міністрів України відповідно до підпункту 39.2.1.2 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 статті 39 цього Кодексу, а також з нерезидентами, організаційно-правова форма яких включена до переліку, затвердженого Кабінетом Міністрів України відповідно до підпункту «г» підпункту 39.2.1.1 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 статті 39 цього Кодексу.

39³.3.2.5. У разі якщо контрольована іноземна компанія володіє часткою в іншій іноземній юридичній особі, яка визнається контрольованою іноземною компанією для тієї самої фізичної особи – резидента, скоригований прибуток першої контрольованої іноземної компанії зменшується на суму нарахованих доходів від участі в капіталі в іншій контрольованій іноземній компанії та на суму нарахованих доходів у вигляді дивідендів, що виплачуються або підлягають виплаті на користь першої компанії від другої компанії, часткою у якій вона володіє.

Для цілей цієї статті термін «дивіденди» використовується у значенні, визначеному стандартами фінансової звітності, які застосовуються при складанні фінансової звітності контрольованої іноземної компанії, прибуток якої підлягає зменшенню за правилами цього підпункту.

39³.3.2.6. У разі якщо контрольована іноземна компанія прямо або опосередковано отримує дохід через постійне представництво на території України, скоригований прибуток контрольованої іноземної компанії підлягає коригуванню шляхом зменшення на суму прибутку, отриманого через таке постійне представництво, за умови, що з такого доходу був сплачений податок на виведений капітал.

39³.3.3. Скоригований прибуток кожної контрольованої іноземної компанії визначається окремо. У разі якщо скоригований прибуток контрольованої іноземної компанії звітного року має від’ємне значення, такий збиток не зменшує прибуток до оподаткування інших контрольованих іноземних компаній звітного року, однак може бути врахований у зменшення прибутку до оподаткування цієї ж контрольованої іноземної компанії у майбутніх звітних роках.

39³.3.4. Скоригований прибуток контрольованої іноземної компанії, визначений в іноземній валюті, підлягає перерахунку в гривню за середньозваженим офіційним курсом Національного банку України за звітний (податковий) період.

39³.3.5. Контролююча особа самостійно здійснює розрахунок скоригованого прибутку кожної контрольованої іноземної компанії на підставі фінансової звітності контрольованої іноземної компанії із застосуванням особливостей, встановлених підпунктом 39³.3.2 цього пункту, та визначає частку скоригованого прибутку, що підлягає оподаткуванню в Україні, пропорційно частці у цій контрольованій іноземній компанії, якою вона володіє.

39³.3.6. У разі якщо під час проведення перевірки контролюючий орган встановлює, що контролююча особа розрахувала скоригований прибуток контрольованої іноземної компанії із порушенням вимог цієї статті, контролюючий орган самостійно здійснює перерахунок скоригованого

прибутку контрольованої іноземної компанії відповідно до вимог цієї статті.

39³.3.7. Положення підпункту 39³.3.2 цього пункту не застосовуються у разі, якщо загальний дохід усіх контрольованих іноземних компаній однією контролюючої особи із всіх джерел відповідно до даних фінансової звітності не перевищує еквівалент 2 мільйони євро на кінець звітного періоду. У цьому разі скоригований прибуток кожної контрольованої іноземної компанії визначається у розмірі фінансового результату до оподаткування відповідно до річної фінансової звітності, без застосування особливостей, встановлених підпунктом 39³.3.2 цього пункту.

39³.4. Звільнення від оподаткування прибутку контрольованої іноземної компанії

39³.4.1. Скоригований прибуток контрольованої іноземної компанії не підлягає включенню до загального оподатковуваного доходу контролюючої особи у разі додержання таких умов:

а) між Україною та іноземною юрисдикцією місцезнаходження (реєстрації) контрольованої іноземної компанії є чинний договір про уникнення подвійного оподаткування або про обмін податковою інформацією та

б) зазначена іноземна юрисдикція не входить до переліку держав (територій), затвердженого Кабінетом Міністрів України відповідно до підпункту 39.2.1.2 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 статті 39 цього Кодексу, та

в) виконується будь-яка з таких умов:

контрольована іноземна компанія фактично сплачує податок на прибуток за ефективною ставкою, що є не меншою за 13 відсотків;

частка пасивних доходів контрольованої іноземної компанії становить не більше 50 відсотків загальної суми доходів контрольованої іноземної компанії із всіх джерел.

Для цілей цієї статті доходи вважаються активними за умови, що вони не належать до пасивних доходів відповідно до цього Кодексу, а контрольована іноземна компанія:

фактично виконує суттєві функції, несе ризики та використовує активи у операціях, які призводять до отримання відповідних активних доходів;

має необхідні ресурси для виконання зазначених функцій, управління ризиками та використання активів (кваліфікований персонал, основні фонди у власності або користуванні, достатній власний капітал тощо).

Для цілей цієї статті ефективна ставка податку на прибуток підприємств

розраховується шляхом ділення суми витрат зі сплати податку на прибуток підприємств на суму прибутку до оподаткування за даними фінансової звітності за відповідний календарний рік та множенням на 100 відсотків.

39³.4.2. Незалежно від виконання умов, передбачених підпунктом 39³.4.1 пункту 39³.4 цієї статті, скоригований прибуток контрольованої іноземної компанії не підлягає включенню до загального оподаткованого доходу контролюючої особи у разі, якщо виконується будь-яка з таких умов:

39³.4.2.1. загальний сукупний дохід усіх контрольованих іноземних компаній однієї контролюючої особи із всіх джерел за даними фінансової звітності не перевищує еквівалент 1 мільйона євро на кінець звітного періоду;

39³.4.2.2. контрольована іноземна компанія є публічною компанією, акції (частки) якої перебувають в обігу на визнаній фондовій біржі. Перелік бірж та вимоги до визнання акцій (часток) публічних компаній такими, що перебувають в обігу на зазначеній фондовій біржі, встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Таке звільнення поширюється на всі контрольовані іноземні компанії, включені до консолідованої фінансової звітності такої публічної контрольованої іноземної компанії.

У разі якщо контрольована іноземна компанія, на яку поширюється таке звільнення, виплачує дивіденди на користь контрольованої іноземної компанії, яка не є публічною компанією, такі дивіденди враховуються при розрахунку скоригованого прибутку такої контрольованої іноземної компанії на загальних підставах.

39³.4.2.3. контрольована іноземна компанія є організацією, яка відповідно до законодавства відповідної іноземної юрисдикції здійснює благодійну діяльність та не розподіляє доходи на користь її засновників (учасників).

39³.4.3. У разі, якщо прибуток контрольованої іноземної компанії звільняється від оподаткування відповідно до положень цього пункту, контролююча особа звільняється від обов'язку розраховувати скоригований прибуток контрольованої іноземної компанії відповідно до положень підпункту 39³.3.2 цього Кодексу.

39³.5. Складання та подання звіту про контрольовані іноземні компанії та повідомлень про набуття або припинення участі у контрольованих іноземних компаніях

39³.5.1. Для цілей податкового контролю за оподаткуванням прибутку контрольованої іноземної компанії звітним (податковим) періодом є календарний рік або інший звітний період контрольованої іноземної компанії, що закінчується протягом календарного року.

39³.5.2. Контролюючі особи зобов'язані подавати звіт про контрольовані

іноземні компанії до контролюючого органу одночасно із поданням річної декларації про майновий стан і доходи (податкової декларації) за відповідний календарний рік засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням вимог закону щодо електронного документообігу та електронного цифрового підпису.

У звіті про контрольовані іноземні компанії відображаються: відомості про кожен контрольовану іноземну компанію, розмір частки контролюючої особи, відомості про утворення без статусу юридичної особи, через які контролююча особа володіє часткою у кожній контрольованій іноземній компанії, відомості про здійснення контролюючою особою фактичного контролю над юридичною особою станом на останній день звітного року.

До звіту про контрольовані іноземні компанії в обов'язковому порядку додаються завірені належним чином копії фінансової звітності контрольованої іноземної компанії, що підтверджують розмір прибутку контрольованої іноземної компанії за звітний (податковий) рік. Якщо граничні строки підготовки фінансової звітності у відповідній іноземній юрисдикції спливають пізніше граничних строків подання річної декларації про майновий стан і доходи (податкової декларації), такі копії фінансової звітності контрольованої іноземної компанії подаються разом із річною декларацією про майновий стан і доходи (податковою декларацією) за наступний звітний (податковий) період.

39³.5.3. У звіті про контрольовані іноземні компанії зазначаються:

а) найменування контрольованої іноземної компанії, її адреса, організаційно-правова форма, номери податкової реєстрації (у випадку наявності), номери державної реєстрації;

б) розмір частки, якою володіє контролююча особа в контрольованій іноземній компанії;

в) структура володіння часткою в контрольованій іноземній компанії у разі опосередкованого володіння такою часткою;

г) інформація про розмір доходу (виручки) від реалізації товарів (робіт, послуг) контрольованої іноземної компанії, прибутку від операційної діяльності та прибутку до оподаткування відповідно до даних фінансової звітності;

г) розрахунок скоригованого прибутку контрольованої іноземної компанії відповідно до вимог цієї статті, розміру такого прибутку, що включається до складу загального оподаткованого доходу контролюючої особи;

д) інформація про підстави звільнення від оподаткування прибутку контрольованої іноземної компанії відповідно до положень цієї статті;

е) суми дивідендів, отриманих контрольованою іноземною компанією безпосередньо або опосередковано через ланцюг підконтрольних юридичних осіб від українських юридичних осіб;

є) суми прибутку контрольованої іноземної компанії, що були фактично виплачені на користь контролюючої особи;

ж) перелік операцій контрольованої іноземної компанії із нерезидентами – пов'язаними особами, нерезидентами, що зареєстровані у державах (на територіях), що включені до переліку держав (територій), затвердженого Кабінетом Міністрів України відповідно до підпункту 39.2.1.2 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 статті 39 цього Кодексу, а також з нерезидентами, організаційно-правова форма яких включена до переліку, затвердженого Кабінетом Міністрів України відповідно до підпункту «г» підпункту 39.2.1.1 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 статті 39 цього Кодексу;

з) кількість працівників контрольованої іноземної компанії станом на кінець звітного (податкового) року;

и) інформація про суму прибутку контрольованої іноземної компанії, отриманого від постійного представництва в Україні.

39³.5.4. У разі якщо контролююча особа не має можливості забезпечити складання фінансової звітності контрольованої іноземної компанії та/або здійснення розрахунку скоригованого прибутку контрольованої іноземної компанії до дати граничного строку подання річної декларації про майновий стан і доходи (податкової декларації), така контролююча особа подає звіт про контрольовані іноземні компанії за скороченою формою, який містить лише відомості, передбачені підпунктами «а» - «в» підпункту 39³.5.3 цього пункту.

Контролююча особа зобов'язана подати повний звіт про контрольовані іноземні компанії до кінця календарного року, наступного за звітним (податковим) роком. У разі якщо відповідно до такого звіту загальний оподатковуваний дохід контролюючої особи збільшується, така особа до кінця календарного року, наступного за звітним (податковим) роком, подає уточнюючу річну декларацію про майновий стан і доходи (податкову декларацію). При цьому штрафні санкції та/або пеня не застосовуються.

39³.5.5. Фізична особа – резидент України зобов'язана повідомляти контролюючий орган:

про кожне безпосереднє або опосередковане набуття частки в іноземній юридичній особі або початку здійснення фактичного контролю над іноземною юридичною особою, що призводить до визнання такої фізичної особи контролюючою особою відповідно до вимог цієї статті;

про заснування, створення або набуття майнових прав на частку у

активах, доходах чи прибутку утворення без статусу юридичної особи;

про кожне відчуження частки в іноземній юридичній особі або припинення здійснення фактичного контролю над іноземною юридичною особою, що призводить до втрати визнання такої фізичної особи контролюючою особою відповідно до вимог цієї статті.

Повідомлення надсилається до контролюючого органу протягом 30 днів з дня такого набуття (початку здійснення фактичного контролю) або відчуження (припинення фактичного контролю). Форма і порядок надсилання такого повідомлення встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Вимоги даного підпункту не застосовуються, якщо контрольована іноземна компанія є публічною компанією, вимоги до якої встановлені підпунктом 39³.4.2.2 підпункту 39³.4.2 пункту 39³.4 цієї статті.

39³.5.6. Форма звіту про контрольовані іноземні компанії, скорочена форма звіту про контрольовані іноземні компанії та порядки їх заповнення і подання встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

39³.5.7. Контролююча особа зобов'язана забезпечити складання окремої фінансової звітності за міжнародними стандартами за партнерство, траст чи інше утворення без статусу юридичної особи, частка у якому їй належить, та розраховувати скоригований прибуток, що підлягає оподаткуванню за правилами, визначеними для контрольованих іноземних компаній щодо такого утворення, за винятком таких випадків:

а) контролююча особа особисто набула майнові права на частку в активах, доходах чи прибутку трасту, фонду чи іншого утворення без статусу юридичної особи та відображає доходи, отримані через таке утворення, у власній декларації із податку на доходи фізичних осіб; або

б) безпосереднім власником частки у партнерстві, трасті, фонді або іншому утворенні без статусу юридичної особи є контрольована іноземна компанія, яка враховує прибуток, отриманий через або від такого утворення, при складанні власної фінансової звітності.

Якщо відповідно до положень цього підпункту контролююча особа зобов'язана скласти фінансову звітність за партнерство, траст чи інше утворення без статусу юридичної особи, відповідне утворення прирівнюється з метою оподаткування до контрольованої іноземної компанії.

Об'єктом оподаткування для податку на доходи фізичних осіб контролюючої особи є частина скоригованого прибутку відповідного утворення без статусу юридичної особи, пропорційна частці, якою володіє або яку

контролює така фізична особа, що обчислюється відповідно до правил, визначених цією статтею для контрольованих іноземних компаній.

39³.6. Податковий контроль за контрольованими іноземними компаніями

39³.6.1. Контролюючий орган має право направити платнику податків запит про надання додаткових пояснень стосовно контрольованої іноземної компанії, якщо є податкова інформація про те, що:

а) платник податків є контролюючою особою та не подав звіт про контрольовані іноземні компанії; та/або

б) відомості, зазначені платником податків у звіті про контрольовані іноземні компанії, не відповідають дійсності або містять помилки.

39³.6.2. На запит контролюючого органу платник податків протягом двох місяців з дня отримання запиту зобов'язаний надати відповідь з поясненням фактів, викладених в такому запиті з належним чином засвідченими копіями відповідних документів.

39³.6.3. У разі якщо будь-який контролюючий орган, інший орган державної влади, банк або фінансова установа виявив факти, що свідчать про володіння фізичною особою – резидентом часткою в іноземній юридичній особі, такий орган, банк або фінансова установа надсилає повідомлення про це центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику. Повідомлення надсилається засобами електронного зв'язку не пізніше 5 робочих днів із дня виявлення зазначених фактів.

39³.6.4. Перевірка контрольованої іноземної компанії та/або контролюючої особи проводиться відповідно до положень глави 8 розділу II цього Кодексу з урахуванням особливостей, визначених цією статтею.

39³.6.4.1. Підставами для перевірки контролюючої особи є:

а) отримання контролюючим органом податкової інформації, що свідчить про неподання платником податків або подання з порушенням вимог статті 39³ звіту про контрольовані іноземні компанії;

б) ненадання контролюючому органу відповіді згідно з пунктом 39³.6.2 цього пункту.

39³.6.4.2. Порядок проведення перевірки контролюючої особи встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

39³.6.4.3. Під час проведення перевірки контролююча особа зобов'язана забезпечити надання контролюючому органу за його запитом копій первинних документів щодо окремих або всіх операцій контрольованої іноземної компанії.

Документи подаються протягом місяця із дати отримання платником податку відповідного запиту, в засвідчених копіях. У разі подання документів англійською мовою переклад на українську мову не вимагається.

У разі необхідності отримання додаткових документів, що підтверджують здійснення фінансово-господарських операцій контрольованої іноземної компанії під час проведення перевірки, вони надаються платником податків протягом 30 календарних днів з дати отримання додаткового запиту контролюючого органу.

У разі наявності сумнівів щодо достовірності або повноти наданих документів, або ненадання повного комплексу документів, контролюючий орган може вимагати від контролюючої особи надання аудиторського висновку щодо фінансової звітності контрольованої іноземної компанії, який не може містити відмову від надання висновку або негативного висновку.

39³.6.4.4. Контролюючий орган не має права проводити більше однієї перевірки контролюючої особи протягом двох календарних років.

39³.6.4.5. Проведення перевірки контролюючої особи не перешкоджає проведенню перевірок, визначених статтею 75 цього Кодексу.

39³.6.4.6. Строк проведення перевірки контролюючої особи обчислюється з дня прийняття рішення про її проведення до дня складення довідки (акта) про проведення такої перевірки. Тривалість перевірки контролюючої особи не повинна перевищувати 6 місяців.

У разі необхідності отримання інформації від компетентних органів іноземних держав, проведення експертизи та/або перекладу на українську мову документів, необхідних для дослідження відповідності умов діяльності контрольованої іноземної компанії та/або її контролюючої особи правилам цього Кодексу про контрольовані іноземні компанії, строк проведення перевірки за рішенням керівника (заступника керівника) центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, може бути продовжений на строк, що не перевищує 12 місяців.

39³.6.4.7. Посадові особи контролюючого органу, які проводять перевірку додержання правил про контрольовані іноземні компанії, мають право надіслати особам, які є сторонами операцій іноземної юридичної особи та/або іншими учасниками іноземної юридичної особи, запит про надання документів (інформації) та/або провести зустрічну звірку в порядку, передбаченому статтею 73 цього Кодексу, та/або провести опитування посадових осіб або інших працівників іноземної особи, та/або пов'язаних із нею юридичних осіб.

Платник податків зобов'язаний забезпечити можливість посадовим особам, які проводять перевірку контролюючої особи, провести опитування

відповідних посадових осіб або працівників контролюваної іноземної компанії. За відсутності можливості проведення опитування на території України дане опитування може бути проведене шляхом відеоконференцій, що мають бути забезпечені платником податків.

39³.6.4.8. Результати перевірки контролюючої особи оформляються у формі акта (довідки), що складається у двох примірниках, підписується посадовими особами, які проводили перевірку та контролюючою особою або її представником.

Форма акта (довідки) про результати перевірки контролюючої особи та вимоги до його (її) складення встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Акт (довідка) про результати перевірки контролюючої особи повинен бути вручений протягом двох робочих днів з дати його складення контролюючій особі, щодо якої проводилася перевірка, або її представнику, що засвідчується підписом відповідної особи.

У разі відмови контролюючої особи або її представника від підписання акта (довідки) про результати перевірки контролюючої особи посадовими особами контролюючого органу складається відповідний акт, що засвідчує факт такої відмови.

39³.6.4.9. У разі незгоди контролюючої особи або її представника з висновками перевірки або фактами та даними, викладеними в акті про результати перевірки, вони мають право подати свої заперечення протягом 30 календарних днів з дня отримання акта. При цьому контролююча особа має право подати разом із запереченнями або після подання заперечень в строк, узгоджений з контролюючим органом, документи (їх завірені копії), що підтверджують обґрунтованість заперечень.

Такі заперечення розглядаються протягом 30 робочих днів, що настають за днем їх отримання, а платнику податків надсилається відповідь у порядку, визначеному статтею 58 цього Кодексу, для надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень.

39³.6.4.10. Прийняття податкового повідомлення-рішення за результатами перевірки контролюючої особи здійснюється у порядку, передбаченому статтею 86 цього Кодексу, але не раніше закінчення терміну для надання платником заперечень, визначеного підпунктом 39³.6.4.9 цього пункту.

39³.6.4.11. Оскарження податкових повідомлень-рішень, прийнятих за результатами перевірки контролюючої особи, здійснюється відповідно до статті 56 цього Кодексу».

9. У статті 42¹:

1) у пункті 42¹.5:

абзац четвертий після слів «самостійно визначає» доповнити словами «якщо інше не передбачено цим Кодексом»;

абзац шостий після слів «Платник податків» доповнити словами «якщо інше не передбачено цим Кодексом»;

доповнити абзацом сьомим такого змісту:

«Платник податку на виведений капітал здійснює взаємодію з контролюючим органом виключно в електронній формі через електронний кабінет».

10. Абзаци перший – третій пункту 46.2 статті 46 виключити.

11. У абзаці першому підпункту 47.1.1 пункту 47.1 статті 47 слова «постійні представництва нерезидентів» замінити на слова «із числа резидентів, нерезиденти (в тому числі постійні представництва)»:

12. У статті 49:

1) абзац другий пункту 49.2 виключити;

2) абзац другий пункту 49.4 викласти в такій редакції:

«Податкова звітність з податку на додану вартість та податку на виведений капітал подається в електронній формі контролюючому органу всіма платниками цих податків з дотриманням вимог законів України "Про електронні документи та електронний документообіг" та "Про електронні довірчі послуги"»;

3) у пункті 49.18:

підпункт 49.18.2 викласти в такій редакції:

«49.18.2. календарному кварталу або календарному півріччю – протягом 40 календарних днів (для податку на виведений капітал – протягом 60 календарних днів), що настають за останнім календарним днем звітного (податкового) кварталу (півріччя)»;

підпункт 49.18.6. виключити.

13. Пункт 57.1¹ статті 57 виключити.

14. Абзац другий пункту 63.2 статті 63 після слів «їх відокремлених підрозділів» доповнити словами «у тому числі юридичних осіб - нерезидентів,

які відкривають рахунки у банках України».

15. У статті 64:

1) у підпункті 64.2 слова «у десятиденний строк після державної реєстрації (легалізації, акредитації чи засвідчення факту створення іншим способом)» замінити на слова «до початку здійснення діяльності на території України, але не пізніше трьох днів з дня відкриття банківського рахунку»;

2) пункт 64.5 викласти у такій редакції:

«64.5. Підставою для взяття на облік (внесення змін, перереєстрації) іноземної компанії, організації, у тому числі постійного представництва нерезидента або його відокремленого підрозділу, є заява за формою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, яка подається до контролюючих органів за своїм місцезнаходженням. Заява подається разом з:

копією витягу з торговельного, банківського або судового реєстру, виданого в країні реєстрації іноземної компанії, організації та легалізованого в установленому порядку, якщо інше не передбачено міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, що супроводжується нотаріально засвідченим перекладом українською мовою;

інформацією про представника платника податку.

Взяття на облік таких платників податків здійснюється відповідно до пункту 64.2 цієї статті.

В заяві зазначаються підстави, якщо такі наявні, для включення нерезидента (постійного представництва нерезидента) в Реєстр платників податку на виведений капітал. Якщо такі підстави виникають після реєстрації, то подається нова заява.

У разі встановлення контролюючим органом за результатами податкового контролю здійснення нерезидентом операцій у межах передбаченої пунктом 141.2 статті 141 цього Кодексу діяльності та/або ведення нерезидентом іншої господарської діяльності через постійне представництво на території України без взяття на податковий облік та включення в Реєстр платників податку на виведений капітал складається акт, який надсилається через компетентний орган України до компетентного органу іноземної держави для організації заходів стягнення.

Форма зазначеного акта затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

У разі отримання іноземною компанією або організацією майнових прав на нерухомість або землю в Україні, які підлягають оподаткуванню, якщо спосіб

та цілі отримання цього майна не потребують реєстрацію платником податку на виведений капітал, створення такою компанією (організацією) відокремленого підрозділу або постійного представництва нерезидента в Україні, такий нерезидент зобов'язані звернутися до контролюючого органу за місцезнаходженням відповідного об'єкта із заявою в порядку, передбаченим цим пунктом. Додатково до вищенаведених документів до заяви додаються копії правовстановлювальних документів, якими підтверджується право власності на нерухомість або право власності чи користування земельною ділянкою, виданих та зареєстрованих на ім'я нерезидента уповноваженими органами України».

3) доповнити статтю пунктами 64.8-64.11 такого змісту:

«64.8. Контролюючий орган веде Реєстр неприбуткових установ та організацій, здійснює включення неприбуткових підприємств, установ та організацій до Реєстру та виключення з Реєстру в порядку, встановленому Кабінет Міністрів України.

Зареєстровані установи та організації (новостворені), які подали в установленому порядку документи для внесення до Реєстру неприбуткових установ та організацій під час або протягом 10 днів з дня державної реєстрації та які за результатами розгляду таких документів внесені до Реєстру неприбуткових установ та організацій, для цілей оподаткування вважаються неприбутковими організаціями з дня їх державної реєстрації.

Для неприбуткових організацій, які внесені до Реєстру неприбуткових установ та організацій, встановлюється річний податковий (звітний) період, крім випадків, передбачених пунктом 64.10 цієї статті.

До неприбуткових організацій, що відповідають вимогам пункту 64.9 цієї статті і не є платниками податку на виведений капітал, зокрема, можуть бути віднесені:

а) бюджетні установи;

б) громадські об'єднання, політичні партії, творчі спілки, релігійні організації, благодійні організації, пенсійні фонди;

в) спілки, асоціації та інші об'єднання юридичних осіб;

г) житлово-будівельні кооперативи (з першого числа місяця, що настає за місяцем, в якому відповідно до закону здійснено прийняття в експлуатацію закінченого будівництвом житлового будинку і такий житловий будинок споруджувався або придбався житлово-будівельним (житловим) кооперативом), дачні (дачно-будівельні), садівничі та гаражні (гаражно-будівельні) кооперативи (товариства);

г) об'єднання співвласників багатоквартирного будинку, асоціації об'єднань власників жилих будинків;

д) професійні спілки, їх об'єднання та організації профспілок, а також організації роботодавців та їх об'єднання;

е) сільськогосподарські обслуговуючі кооперативи, кооперативні об'єднання сільськогосподарських обслуговуючих кооперативів;

є) інші юридичні особи, діяльність яких відповідає вимогам цього пункту.

64.9. Неприбутковим підприємством, установою та організацією є підприємство, установа та організація (далі – неприбуткова організація), що одночасно відповідає таким вимогам:

а) утворена та зареєстрована в порядку, визначеному законом, що регулює діяльність відповідної неприбуткової організації;

б) установчі документи якої (або установчі документи організації вищого рівня, на підставі яких діє неприбуткова організація відповідно до закону) містять заборону розподілу отриманих доходів, майна або їх частини серед засновників (учасників), членів такої організації, працівників (крім оплати праці, нарахування єдиного соціального внеску), членів органів управління та інших пов'язаних з ними осіб. Для цілей цього абзацу не вважається розподілом отриманих доходів, майна фінансування видатків, визначених цим пунктом;

в) установчі документи якої (або установчі документи організації вищого рівня, на підставі яких діє неприбуткова організація відповідно до закону) передбачають передачу майна одній або кільком неприбутковим організаціям відповідного виду або зарахування до доходу бюджету у разі припинення юридичної особи (у результаті її ліквідації, злиття, поділу, приєднання або перетворення). Положення цього абзацу не поширюється на об'єднання та асоціації об'єднань співвласників багатоквартирних будинків;

г) внесена контролюючим органом до Реєстру неприбуткових установ та організацій.

Положення підпунктів "б" і "в" цього пункту щодо вимог наявності установчих документів не поширюються на бюджетні установи.

Майно неприбуткової організації використовуються виключно для фінансування видатків на утримання такої неприбуткової організації, реалізації мети (цілей, завдань) та напрямів діяльності, визначених її установчими документами.

Майно неприбуткових релігійних організацій використовуються також для провадження неприбуткової (добродійної) діяльності, передбаченої законом для релігійних організацій, у тому числі надання гуманітарної допомоги,

провадження благодійної діяльності, милосердя.

64.10. У разі недотримання неприбутковою організацією вимог, визначених пунктом 64.9 цієї статті, така неприбуткова організація зобов'язана подати у строк, визначений для місячного податкового (звітного) періоду, звіт про використання доходів (коштів та/або майна) неприбуткової організації за період з початку року (або з початку визнання організації неприбутковою в установленому порядку, якщо таке визнання відбулося пізніше) по останній день місяця, в якому вчинено таке порушення, та зазначити і сплатити суму самостійно нарахованого податкового зобов'язання з податку на виведений капітал. Податкове зобов'язання розраховується виходячи із суми операцій (операцій) нецільового використання коштів та/або майна. Така неприбуткова організація виключається контролюючим органом з Реєстру неприбуткових установ та організацій та вважається платником податку на виведений капітал для цілей оподаткування з першого дня місяця, що настає за місяцем, у якому вчинено таке порушення, з одночасним автоматичним включенням такої організації до Реєстру платників податку на виведений капітал.

За період з першого дня місяця, що настає за місяцем, у якому вчинено таке порушення, така неприбуткова організація зобов'язана подавати щокварталу контролюючому органу податкову декларацію з податку на виведений капітал, сплачувати податок у строк, визначений для квартального податкового (звітного) періоду.

64.11 Встановлення контролюючим органом відповідно до норм цього Кодексу факту використання неприбутковою організацією коштів та/або майна для цілей інших, ніж передбачені підпунктом 64.9 цієї статті, є підставою для виключення такої організації з Реєстру неприбуткових установ та організацій і нарахування податкового зобов'язання з податку на виведений капітал, штрафних санкцій і пені відповідно до норм цього Кодексу. Податкові зобов'язання, штрафні санкції і пеня нараховуються, починаючи з першого числа місяця, в якому вчинено таке порушення, з одночасним автоматичним включенням такої організації до Реєстру платників податку на виведений капітал»;

16. У статті 69:

пункт 69.1 після слів «та які не включаються до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань» доповнити словами «у тому числі юридичним особам – нерезидентам»;

абзац перший пункту 69.2 після слів «чи самозайнятої фізичної особи» доповнити словами «а також юридичної особи - нерезидента».

17. У пункті 73.3 статті 73:

після абзацу одинадцятого доповнити пунктом абзацом такого змісту:

«б) для визначення повноти декларування операцій, що підлягають оподаткуванню податком на виведений капітал, контролюючі органи мають право надсилати через електронний кабінет платникам податків запити про подання інформації у разі, якщо за результатами автоматизованого аналізу податкової інформації виявлено розбіжності між сумами здійснених операцій та сумами, щодо яких платниками податків були подані податкові декларації (включаючи розрахунки та звіти)»;

у абзаці дванадцятому цифру «6» замінити цифрою «7».

У зв'язку з цим абзаци дванадцятий-вісімнадцятий пункту 73.3 статті 73 вважати абзацами тринадцятим-дев'ятнадцятим відповідно.

18. В абзаці третьому підпункту 75.1.2 пункту 75.1 статті 75 слова та цифри «крім випадків перевірки дотримання платником податків вимог підпунктів 140.5.4, 140.5.6 пункту 140.5 статті 140 цього Кодексу» виключити.

19. У статті 78:

1) у пункті 78.1:

у підпункті 78.1.1 слова «свідчить про» замінити на слова «дає контролюючому органу обґрунтовані підстави вважати про наявність»;

у підпункті 78.1.2 слова «звіт про контрольовані операції або документацію з трансфертного ціноутворення» замінити на слова «звітність для податкового контролю за трансфертним ціноутворенням відповідно до пункту 39.4 статті 39 цього Кодексу»;

підпункт 78.1.14 викласти у такій редакції:

«78.1.14. у разі отримання інформації, що дає контролюючому органу обґрунтовані підстави вважати, що нерезидент веде господарську діяльність через постійне представництво на території України, відповідно до вимог підпункту 14.1.193 пункту 14.1 статті 14 цього Кодексу, без взяття на податковий облік»;

2) доповнити пунктом 78.10 такого змісту:

«78.10. Порядок проведення перевірки ведення нерезидентом господарської діяльності через постійне представництво на території України без взяття на податковий облік визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику».

20. Пункт 81.1 статті 81 після абзацу п'ятого доповнити абзацом такого змісту:

«Вказані умови не поширюються на випадки проведення перевірок нерезидентів, які здійснюють діяльність на території України без взяття на облік у контролюючому органі та/або без акредитації (реєстрації, легалізації) відокремленого підрозділу нерезидента на території України згідно із законом. Умови та порядок допуску посадових осіб контролюючих органів до проведення документальних виїзних та фактичних перевірок нерезидентів визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику».

У зв'язку з цим абзаци шостий-восьмий цього пункту вважати абзацами сьомим-дев'ятим.

21. Статтю 86 доповнити пунктом 86.13 такого змісту:

«86.13. Акт (довідка) за результатами перевірки господарської діяльності нерезидента через постійне представництво на території України без взяття на облік у контролюючому органі надсилається нерезиденту у спосіб, визначений пунктом 42.2 статті 42 цього Кодексу, або надається уповноваженому представнику нерезидента та надсилається до компетентного органу держави, резидентом якої є нерезидент. У випадку отримання від нерезидента письмових заперечень на акт (довідку), такі заперечення розглядається у спосіб, визначений цим Кодексом.

Податкове повідомлення-рішення за результатами такої перевірки приймається за процедурою, визначеною центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику».

22. В абзаці третьому пункту 92.1 статті 92 слово «звичайні» замінити словами «звичайну ціну, правила визначення якої встановлені цим Кодексом».

23. Пункт 94.2 статті 94 доповнити підпунктом 94.2.9 у такій редакції:

«94.2.9. нерезидент розпочинає та/або здійснює господарську діяльність через постійне представництво на території України без взяття на податковий облік».

24. У статті 120:

1) пункти 120.3 та 120.4 викласти в такій редакції:

«120.3. Неподання платником податків звіту про контрольовані операції та/або документації з трансфертного ціноутворення, та/або глобальної документації з трансфертного ціноутворення (майстер-файлу), та/або звіту у розрізі країн міжнародної групи компаній, та/або повідомлення про участь у міжнародній групі компаній відповідно до вимог статті 39 цього Кодексу тягне за собою накладення штрафу (штрафів) у розмірі:

30 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, – у разі неподання звіту про контрольовані операції;

0,3 відсотки суми контрольованих операцій, щодо яких не була подана документація, визначена підпунктами 39.4.6 та 39.4.9 пункту 39.4 статті 39 цього Кодексу, але не більше 200 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року;

30 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, – у разі неподання глобальної документації з трансфертного ціноутворення (майстер-файлу), визначеної підпунктами 39.4.7 та 39.4.9 пункту 39.4 статті 39 цього Кодексу;

30 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, – у разі неподання звіту у розрізі країн міжнародної групи компаній;

10 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, – у разі неподання повідомлення про участь у міжнародній групі компаній.

Сплата таких фінансових санкцій (штрафів) не звільняє платника податків від обов'язку подання звіту про контрольовані операції та/або документації з трансфертного ціноутворення, та/або глобальної документації з трансфертного ціноутворення (майстер-файлу), та/або звіту у розрізі країн міжнародної групи компаній, та/або повідомлення про участь у міжнародній групі компаній.

Неподання платником податків звіту про контрольовані операції та/або документації з трансфертного ціноутворення, та/або глобальної документації з трансфертного ціноутворення (майстер-файлу), та/або звіту у розрізі країн міжнародної групи компаній, та/або повідомлення про участь у міжнародній групі компаній після спливу 30 календарних днів, наступних за останнім днем граничного строку сплати штрафу (штрафів), передбаченого цим пунктом, - тягне за собою накладення штрафу у розмірі 0,5 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, за кожен календарний день неподання звіту про контрольовані операції та/або документації з трансфертного ціноутворення, та/або глобальної документації з трансфертного ціноутворення (майстер-файлу), та/або звіту в розрізі країн міжнародної групи компаній, та/або повідомлення про участь у міжнародній групі компаній.

120.4. Невключення до поданого звіту про контрольовані операції інформації про всі здійснені протягом звітного періоду контрольовані операції та/або невиключення до поданого звіту у розрізі країн міжнародної групи компаній інформації відповідно до вимог статті 39 цього Кодексу тягне за

собою накладення штрафу (штрафів) у розмірі:

0,1 відсотка суми контрольованих операцій, незадекларованих у поданому звіті про контрольовані операції, але не більше 30 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, за всі незадекларовані контрольовані операції, здійснені у відповідному звітному році;

0,1 відсотка суми доходу (виручки) учасника міжнародної групи компаній, інформація про якого у порушення вимог цього Кодексу не відображена у звіті у розрізі країн міжнародної групи компаній, але не більше 30 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Неподання платником податків уточнюючого звіту про контрольовані операції після спливу 30 календарних днів, наступних за останнім днем граничного строку сплати штрафу (штрафів), передбаченого цим пунктом, тягне за собою накладення штрафу у розмірі 3 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, за кожен календарний день неподання уточнюючого звіту про контрольовані операції»;

2) доповнити пунктами 120.5 - 120.7 такого змісту:

«120.5. Надання недостовірної інформації у повідомленні про участь у міжнародній групі компаній та/або у звіті у розрізі країн міжнародної групи компаній тягне за собою накладення штрафу (штрафів) у розмірі:

50 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, – у разі надання недостовірної інформації у повідомленні про участь у міжнародній групі компаній;

300 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, – у разі надання недостовірної інформації у звіті у розрізі країн міжнародної групи компаній щодо учасника міжнародної групи компаній.

120.6. Несвоєчасне подання платником податків звіту про контрольовані операції та/або документації з трансфертного ціноутворення, та/або глобальної документації з трансфертного ціноутворення (майстер-файлу), та/або звіту у розрізі країн міжнародної групи компаній, та/або повідомлення про участь у міжнародній групі компаній або несвоєчасне декларування контрольованих операцій у поданому звіті відповідно до вимог пункту 39.4 статті 39 цього Кодексу тягне за собою накладення штрафу (штрафів) у розмірі:

одного розміру прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, за кожний

календарний день несвоєчасного подання звіту про контрольовані операції, але не більше 30 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року;

одного розміру прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, за кожний календарний день несвоєчасного декларування контрольованих операцій в поданому звіті про контрольовані операції у разі подання уточнюючого звіту, але не більше 30 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року;

двох розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, за кожний календарний день несвоєчасного подання документації з трансфертного ціноутворення, визначеної підпунктами 39.4.6 та 39.4.9 пункту 39.4 статті 39 цього Кодексу, але не більше 200 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року;

трьох розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, за кожний календарний день несвоєчасного подання глобальної документації з трансфертного ціноутворення, визначеної підпунктами 39.4.7 та 39.4.9 пункту 39.4 статті 39 цього Кодексу, але не більше 30 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року;

десяти розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, за кожний календарний день несвоєчасного подання звіту у розрізі країн міжнародної групи компаній, але не більше 30 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року;

одного розміру прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, за кожний календарний день несвоєчасного подання повідомлення про участь у міжнародній групі компаній, але не більше 10 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року.

120.7. Неподання (несвоєчасне подання) контролюючою особою звіту про контрольовані іноземні компанії тягне за собою накладення штрафу у розмірі 30 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, за кожний такий факт.

Невідображення контролюючою особою у звіті про контрольовані іноземні

компанії відомостей стосовно наявних контрольованих іноземних компаній та/або не відображення інформації, визначеної підпунктами «г» - «з» підпункту 393.5.3 пункту 393.5 статті 393 цього Кодексу, стосовно наявних контрольованих іноземних компаній тягне за собою накладення штрафу у розмірі 0,3 відсотків суми операцій контрольованих іноземних компаній, але не більше 30 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, за кожен факт невідображення контрольованої іноземної компанії та/або за всі невідображені суми.

Неповідомлення контролюючою особою контролюючого органу про набуття частки в іноземній юридичній особі, утворенні без статусу юридичної особи, або про початок здійснення фактичного контролю за іноземною юридичною особою, або про відчуження частки в іноземній юридичній особі, або про припинення здійснення фактичного контролю над іноземною юридичною особою у строки, передбачені підпунктом 393.5.5 пункту 393.5 статті 393 цього Кодексу, тягне за собою накладення штрафу у розмірі 30 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, за кожний такий факт.

Неподання або подання не у повному обсязі контролюючою особою документації з трансфертного ціноутворення, інших копій первинних документів щодо контрольованої іноземної компанії на запит контролюючого органу у випадках, передбачених статтею 393 цього Кодексу, тягне за собою накладення штрафу у розмірі 0,3 відсотків від суми операцій контрольованої іноземної компанії, щодо яких не було подано документацію та/або копії первинних документів, але не більше 30 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Сплата таких фінансових санкцій (штрафів) не звільняє платника податку від обов'язку подання звіту про контрольовані іноземні компанії та підтверджувальних документів, передбачених статтею 393 цього Кодексу.

Неподання звіту про контрольовані іноземні компанії протягом 30 календарних днів, наступних за останнім днем граничного строку сплати фінансових санкцій (штрафів), передбачених цим підпунктом, тягне за собою накладення штрафу у розмірі 0,5 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, за кожен календарний день неподання звіту про контрольовані іноземні компанії».

25. Статтю 123¹ виключити.

26. Викласти розділ III Кодексу в такій редакції:

«РОЗДІЛ III. ПОДАТОК НА ВИВЕДЕНИЙ КАПІТАЛ

Стаття 133. Платники податку

133.1. Платником податку є — юридична особа (резидент або нерезидент), яка провадить (планує проводити) господарську діяльність на території України.

133.2. Юридична особа набуває статусу платника податку з моменту включення до Реєстру платників податку на виведений капітал з врахуванням наступного:

133.2.1. резиденти:

133.2.1.1. до Реєстру платників податку на виведений капітал резидент — юридична особа вноситься з моменту взяття на облік контролюючим органом за основним місцем обліку;

133.2.1.2. до Реєстру платників податку на виведений капітал не вносяться:

а) неприбуткова організація, внесена до Реєстру неприбуткових установ та організацій відповідно до пунктів 64.8 та 64.9 статті 64 розділу II цього Кодексу;

б) юридична особа, що застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, визначену главою 1 розділу XIV цього Кодексу;

в) юридична особа, яка створюється з метою провадження господарської діяльності виключно за межами території України та не здійснює розрахунків в межах митної території України, за винятком отримання внесків до статутного капіталу та виплати дивідендів;

г) Національний банк України;

133.2.1.3. юридична особа, що застосовує спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, визначена главою 1 розділу XIV цього Кодексу, незалежно від факту її реєстрації у Реєстрі платників податку на виведений капітал, у випадках здійснення операцій з нерезидентом, які є об'єктом оподаткування податком на виведений капітал відповідно до пункту 134.1 статті 134 цього Кодексу, є платниками податку на виведений капітал щодо таких операцій. Такі операції юридичної особи, що застосовує спрощену систему оподаткування, оподатковуються за правилами, передбаченими цим розділом, а також статтею 39 цього Кодексу. У відносинах з платниками податку на виведений капітал така юридична особа, що застосовує спрощену систему оподаткування, вважається неплатником податку на виведений капітал;

133.2.1.4. неприбуткова організація у випадках здійснення операцій з нерезидентом, які є об'єктом оподаткування податком на виведений капітал

відповідно до пункту 134.1 статті 134 цього Кодексу, є платниками податку на виведений капітал щодо таких операцій в порядку, визначеному підпунктом 133.2.1.3 цього пункту. У разі недотримання неприбутковою організацією вимог, визначених пунктом 64.9 статті 64 цього Кодексу, така неприбуткова організація стає платником податку на виведений капітал в порядку та з виконанням вимог, передбачених пунктами 64.10 та 64.11 статті 64 цього Кодексу.

133.2.2. нерезиденти:

133.2.2.1. до Реєстру платників податку на виведений капітал нерезидент – юридична особа вноситься контролюючим органом на підставі заяви, яку нерезидент (постійне представництво нерезидента) зобов'язаний подати у наступних випадках:

а) нерезидент – юридична особа планує провадити на території України діяльність, передбачену пунктом 141.2 статті 141 цього Кодексу. У відносинах з платниками податку на виведений капітал такий нерезидент, вважається платником податку на виведений капітал виключно щодо операцій, передбачених пунктом 141.2 статті 141 цього Кодексу;

б) нерезидент – юридична особа планує провадити діяльність, яка призводить до виникнення постійного представництва нерезидентів, які провадять діяльність на території України;

133.2.2.2. постійне представництво нерезидента, яке реєструється платником податку на додану вартість, одночасно включається контролюючим органом до Реєстру платників податку на виведений капітал. Така реєстрація здійснюється контролюючим органом автоматично на підставі документів щодо реєстрації платником податку на додану вартість з наступним повідомленням такого постійного представництва нерезидента про таку реєстрацію;

133.2.2.3. до Реєстру платників податку на виведений капітал не вносяться:

а) установа (організація), що має дипломатичні привілеї або імунітет згідно з міжнародними договорами України, та її представництво;

б) іноземна юридична особа – виконавець проекту (програми) міжнародної технічної допомоги;

в) нерезидент, що діє відповідно до положень Рамкової угоди між Україною та Європейським банком реконструкції та розвитку стосовно діяльності Чорнобильського фонду "Укриття" в Україні та Угоди про грант (Проект ядерної безпеки Чорнобильської АЕС) між Європейським банком реконструкції та розвитку як Розпорядником коштів, наданих згідно з Грантом з Рахунка ядерної безпеки, Урядом України та Чорнобильською атомною

електростанцією;

133.2.2.4. нерезидент (у тому числі постійне представництво), який розпочав здійснення операцій у межах передбаченої пунктом 141.2 статті 141 цього Кодексу діяльності (яке розпочало свою господарську діяльність) до реєстрації в контролюючому органі, подає податкову звітність за відповідний податковий (звітний) період з податку на виведений капітал з визначенням суми податкових зобов'язань, які нерезидент (постійне представництво) повинен був би сплатити за умови своєчасної реєстрації із зменшенням суми таких зобов'язань на суму податку, який був сплачений платником податку у зв'язку із здійсненням операцій з таким нерезидентом відповідно до підпункту 137.1.13 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу.

133.3. Реєстр платників податку на виведений капітал ведеться в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики. Дані Реєстру платників податку на виведений капітал щоденно оприлюднюються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову та митну політику, на власному офіційному веб-сайті. Нерезидент (у тому числі постійне представництво) включається до Реєстру платників податку на виведений капітал із зазначенням інформації про те, що такий платник податку є нерезидентом.

Нерезидент стає на облік в контролюючому органі в порядку, передбаченому підпунктом 64.5 статті 64 цього Кодексу.

Стаття 134. Об'єкт оподаткування

134.1. Об'єктом оподаткування є операції, до яких належать виключно:

134.1.1. Операції з виведення капіталу:

а) виплата дивідендів, неплатнику податку в сумі, визначеній за правилами, встановленими підпунктом 136.1.1 пункту 136.1 статті 136 цього Кодексу;

б) виплата у грошовій формі та/або відмінній від грошової формі з повернення (виплати) внесків та/або інших сум власнику корпоративних прав – неплатнику податку, в тому числі у зв'язку з ліквідацією платника податку, закінчення діяльності інституту спільного інвестування, зворотнього викупу цінних паперів, емітованих таким платником податку, в сумі, визначеній за правилами, встановленими підпунктом 136.1.2 пункту 136.1 статті 136 цього Кодексу;

в) виплата у грошовій формі та/або відмінній від грошової формі, яка здійснюється державним некорпоратизованим, казенним або комунальним підприємством на користь відповідно держави або органу місцевого самоврядування у зв'язку із спрямуванням (відрахуванням) частини чистого

прибутку такого підприємства в порядку та строки, встановлені Кабінетом Міністрів України або органами місцевого самоврядування, в сумі, визначеній за правилами, встановленими підпунктом 136.1.3 пункту 136.1 статті 136 цього Кодексу;

г) виплата у грошовій формі та/або відмінній від грошової формі з повернення внесків або суми, що перевищує суму внесків особі – неплатнику податку, що надавала майно в довірче управління чи спільну діяльність, у сумі, що визначається за правилами, встановленими підпунктом 136.1.4 пункту 136.1 статті 136 цього Кодексу.

134.1.2. Операції, прирівняні до операцій з виведення капіталу:

а) виплата процентів (у тому числі тих, що були включені до суми основного боргу (тіла кредиту), комісій, інших винагород, відшкодувань, штрафів, пені, що пов'язані із залученням та/або використанням коштів, на користь нерезидентів, що зареєстровані у державах (на територіях), зазначених у підпункті 39.2.1.2 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 статті 39 цього Кодексу, або на користь пов'язаної особи – нерезидента за будь-якими кредитами, позиками, депозитами, операціями РЕПО, зобов'язаннями за договорами фінансового лізингу та іншими запозиченнями в сумі, визначеній за правилами, встановленими підпунктом 137.1.1 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу;

б) виплата коштів, що перераховуються нерезидентам у межах договорів страхування, укладених зі страховиками – нерезидентами, та у межах договорів перестрахування в сумі, визначеній за правилами, встановленими підпунктом 137.1.2 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу;

в) передача майна неплатнику податку без висування вимог щодо компенсації його вартості, в тому числі безоплатно надане майно (роботи, послуги) в сумі, визначеній за правилами, встановленими підпунктом 137.1.3 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу;

г) виплата (надання) фінансової допомоги неплатнику податку в сумі, визначеній за правилами, встановленими підпунктами 137.1.4, 137.1.5 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу;

г) виплата, що здійснюється у грошовій формі та/або у відмінній від грошової формі неприбутковою організацією для цілей інших, ніж передбачені пунктами 64.8 та 64.9 статті 64 розділу II цього Кодексу, в сумі, визначеній за правилами, встановленими підпунктом 137.1.6 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу;

д) виплата (переказ), що здійснюється у грошовій формі та/або у відмінній від грошової формі у зв'язку з: переказом коштів з рахунків в українських банках на рахунки платника податку, відкриті за кордоном; погашенням

зобов'язань (у тому числі боргових зобов'язань), що виникли за договорами, виконання яких не призводить до зарахування коштів на рахунки платників податку в українських банках або до отримання платником податку майна, робіт, послуг; вкладенням в об'єкти інвестицій (в тому числі придбанням майна), які перебувають за межами території України; придбанням робіт (послуг) у неплательника податку – нерезидента, – в сумі, визначеній за правилами, встановленими підпунктом 137.1.7 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу;

е) передача майна, надання робіт, послуг неплательнику податку – нерезиденту, за договором, який передбачає виплату компенсації його (їх) вартості, в сумі, визначеній за правилами, встановленими підпунктом 137.1.8 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу;

є) виплата коштів та/або передача майна платником податку – резидентом, який провадить діяльність від імені, за рахунок та за дорученням нерезидента, на користь такого нерезидента в межах відповідного договору комісії, доручення, агентського договору чи аналогічних договорів, у сумі, визначеній за правилами, встановленими підпунктом 137.1.9 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу;

ж) виплата роялті неплательнику податку в сумі, визначеній за правилами, встановленими підпунктами 137.1.10, 137.1.11 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу ;

з) виплата, що здійснюється у грошовій формі та/або відмінній від грошової формі у зв'язку з внесенням до статутного капіталу або у спільну діяльність, в довірче управління, якщо отримувачем таких коштів та/або майна є особа – неплательник податку, в сумі, визначеній за правилами, встановленими підпунктом 137.1.12 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу;

и) виплата, що здійснюється у грошовій формі та/або відмінній від грошової формі у зв'язку з придбанням майна (робіт, послуг) у неплательника податку – пов'язаної фізичної особи, що перебуває на спрощеній системі оподаткування в сумі, визначеній за правилами, встановленими підпунктом 137.1.13 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу;

і) виплата, що здійснюється у грошовій формі та/або відмінній від грошової формі у зв'язку з придбанням майна (робіт, послуг) у неплательника податку - нерезидента, який у порушення вимог пункту 141.2 статті 141 цього Кодексу провадить свою діяльність на території України без реєстрації платником податку на виведений капітал або без залучення платника податку – резидента, який провадить діяльність від імені, за рахунок та за дорученням такого нерезидента, в сумі, визначеній за правилами, встановленими підпунктом 137.1.14 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу;

ї) господарські операції, які визнаються контрольованими відповідно до

статті 39 цього Кодексу, якщо їх умови не відповідають принципу "витягнутої руки", в сумі, визначеній за правилами, встановленими статтею 138 цього Кодексу.

Стаття 135. База оподаткування

135.1. Базою оподаткування є грошове вираження об'єкта оподаткування, розрахованого за правилами, визначеними цим розділом Кодексу. У разі здійснення операцій, які є об'єктом оподаткування, у формі, відмінній від грошової, базою оподаткування є вартість такої операції, визначена на рівні звичайної ціни.

Стаття 136. Визначення бази оподаткування в разі здійснення операцій з виведення капіталу

136.1. База оподаткування операцій з виведення капіталу визначається як сума:

136.1.1. дивідендів, які виплачуються на користь неплатника податку у грошовій формі та/або відмінній від грошової формі, за винятком:

а) дивідендів, які нараховуються на користь засновника/власника юридичної особи – емітента у вигляді акцій (часток, паїв), за умови, що таке нарахування жодним чином не змінює пропорцій (часток) участі всіх засновників (власників) у статутному капіталі емітента та в результаті якого збільшується статутний капітал емітента на сукупну номінальну вартість нарахованих дивідендів;

б) платежу підприємств та організацій, які засновані громадськими організаціями осіб з інвалідністю і є їх повною власністю, на користь свого засновника, де протягом попереднього звітного (податкового) періоду кількість осіб з інвалідністю, які мають там основне місце роботи, становить не менш як 50 відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників облікового складу за умови, що фонд оплати праці таких осіб з інвалідністю становить протягом звітного (податкового) періоду не менш як 25 відсотків суми загальних витрат на оплату праці;

136.1.2. коштів та/або вартості майна, які повертаються (яке повертається) або виплачуються (у зв'язку з виходом зі складу учасників або акціонерів), в тому числі сума дивідендів, які нараховувались але не виплачувались неплатнику податку – власнику корпоративних прав, емітованих юридичною особою, що є платником податку – резидентом, у тому числі у зв'язку з ліквідацією такої юридичної особи – емітента, закінчення діяльності інституту спільного інвестування, зворотнім викупом цінних паперів, емітованих таким платником податку, в сумі, що перевищує:

а) вартість внеску, здійсненого засновником та/або власником до

статутного капіталу юридичної особи, що є платником податку з числа резидентів. Вартість внеску до статутного капіталу, здійсненого за рахунок дивідендів, які нараховуються на користь засновника та/або власника юридичної особи – емітента у вигляді акцій (часток, паїв), без фактичної виплати на користь засновника та/або власника, для цілей застосування цієї норми вважається (визначається) такою, що дорівнює нулю. Якщо внесок був здійснений у формі, відмінній від грошової (крім випадку нарахування дивідендів на користь засновника та/або власника юридичної особи – емітента у вигляді акцій (часток, паїв), то вартість такого внеску визначається на рівні звичайної ціни на момент здійснення внеску, а якщо таке визначення не здійснюється, то вважається, що вартість такого внеску дорівнює нулю;

та/або

б) вартість придбання акцій (часток, паїв), вартості цінних паперів, випущених платником податку щодо яких здійснюється зворотній викуп. Вартість придбання акцій (часток, паїв), цінних паперів враховується для розрахунку суми перевищення лише в тому разі, коли розрахунки між сторонами купівлі-продажу, іншого відчуження таких акцій (часток, паїв), цінних паперів здійснювались на території України (в тому числі, коли переказ коштів (розрахунок) було ініційовано на території України, а його завершення відбулося за кордоном або переказ коштів (розрахунок) було ініційовано за кордоном, а завершення – відбулося на території України). Якщо розрахунки між сторонами купівлі-продажу, іншого відчуження акцій (часток, паїв), цінних паперів здійснювались не на території України та без врахування такої операції для цілей цього податку та/або податку на доходи фізичних осіб в Україні, то вважається, що вартість їх придбання дорівнює нулю;

та/або

в) вартість внеску – неплатника податку до інститутів спільного інвестування;

136.1.3. виплат у грошовій формі та/або у формі, відмінній від грошової, які здійснюються державним некорпоратизованим, казенним чи комунальним підприємством на користь відповідно держави або органу місцевого самоврядування у зв'язку із спрямуванням (відрахуванням) частини прибутку такого підприємства, якщо такі виплати не були оподатковані у зв'язку зі здійсненням операції з виплати дивідендів;

136.1.4. коштів та/або вартості майна, які сплачуються (повертаються) в межах спільної діяльності та/або довірчого управління неплатнику податку – власнику коштів та/або майна, наданих (наданого) у спільну діяльність та/або довірче управління, в сумі, що перевищує суму коштів та/або вартість майна, наданих (наданого) у спільну діяльність та/або довірче управління.

Стаття 137. Визначення бази оподаткування в разі здійснення операцій,

прирівняних до операцій з виведення капіталу

137.1. База оподаткування операцій, прирівняних до операцій з виведення капіталу, визначається як сума:

137.1.1. коштів, сплачених протягом податкового (звітного) кварталу на виконання боргових зобов'язань (за будь-якими кредитами, позиками, депозитами, операціями РЕПО, зобов'язання за договорами фінансового лізингу та іншими запозиченнями) у вигляді процентів (у тому числі тих, що були включені до суми основного боргу (тіла кредиту), комісій, інших винагород, відшкодувань, що пов'язані із залученням та/або використанням коштів, у тому числі штрафів та пені):

а) пов'язаній особі – нерезиденту, за винятком пов'язаних осіб – нерезидентів, зазначених у підпункті "в" цього підпункту або;

б) пов'язаній особі – нерезиденту, якщо сукупна сума боргових зобов'язань (зобов'язання за будь-якими кредитами (позиками), поворотною фінансовою допомогою, депозитами, операціями РЕПО, зобов'язання за договорами фінансового лізингу та іншими запозиченнями незалежно від їх юридичного оформлення, включаючи нараховані, але не виплачені відсотки, штрафи та пені), перед всіма пов'язаними особами – нерезидентами перевищує суму власного капіталу більш як у 3,5 рази (для фінансових установ та компаній, що провадять виключно лізингову діяльність, – більш як у 10 разів).

Таке перевищення визначається за наслідками податкового (звітного) року, виходячи з суми боргових зобов'язань, зазначених в абзаці першому цього підпункту, та суми власного капіталу, що для цілей цього підпункту визначається як середнє арифметичне значення співвідношення таких боргових зобов'язань та власного капіталу на початок податкового (звітного) року та на кінець кожного кварталу такого податкового (звітного) року. Під час розрахунку такого перевищення не враховуються суми, отримані від міжнародної фінансової організації, членом якої є Україна, або щодо якої Україна зобов'язалася забезпечувати правовий режим, який надається іншим міжнародним фінансовим організаціям чи резидентам, суми кредитів (позик), отриманих під державні гарантії за рішенням Кабінету Міністрів України, а також суми боргових зобов'язань, отриманих від нерезидентів, що зареєстровані у державах (на територіях), зазначених у підпункті 39.2.1.2 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 статті 39 цього Кодексу;

в) нерезидентам, що зареєстровані у державах (на територіях), зазначених у підпункті 39.2.1.2 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 статті 39 цього Кодексу;

137.1.2. коштів, що перераховуються нерезидентам у межах договорів страхування, укладених зі страховиками – нерезидентами, та у межах договорів перестрахування, укладених (безпосередньо або через чи за посередництвом

страхових (перестрахових) брокерів) зі страховиками (перестраховиками) – нерезидентами, рейтинг фінансової надійності (стійкості) яких не відповідає вимогам, установленим державним органом, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, за винятком суми коштів, що перераховуються на користь нерезидентів у межах договорів перестраховування цивільної відповідальності оператора ядерної установки за шкоду, яка може бути заподіяна внаслідок ядерного інциденту, та інших ризиків, пов'язаних з будівництвом та експлуатацією ядерної установки, які укладаються Ядерним страховим пулом України з пулами інших держав, що входять до міжнародної пулінгової системи з ядерного страхування, або з уповноваженими такими пулами чи Урядами відповідних держав компаніями або з іноземними ядерними операторами;

137.1.3. вартості майна (робіт, послуг), наданого (наданих) неплатнику податку без висування вимог щодо компенсації його (їх) вартості (в тому числі безоплатно наданих товарів (робіт, послуг), за винятком:

а) наданого (наданих) неприбутковим організаціям, оподаткування операцій з якими регулюється нормами підпункту 137.1.5 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу;

б) розповсюдженого (розповсюджених) платником податку під час проведення рекламних (маркетингових) заходів та за умови, якщо звичайна ціна одиниці товару (робіт, послуг), що використовується в рекламному (маркетинговому) заході як окрема одиниця розповсюдження, не перевищує розміру одного прожиткового мінімуму на одну особу, встановленого на 1 січня відповідного податкового (звітного) року;

в) якщо вартість такого майна, таких робіт, послуг підлягає оподаткуванню податком на доходи фізичних осіб відповідно до розділу IV цього Кодексу або не включається до розрахунку загального місячного (річного) оподатковуваного доходу згідно зі статтею 165 та не оподатковується згідно з пунктом 170.7 статті 170 цього Кодексу;

г) переданого (наданих) у вигляді обов'язків за договором переведення боргу;

137.1.4. фінансової допомоги, наданої неплатнику податку, якщо така фінансова допомога не підлягає поверненню, наданої пов'язаній фізичній особі - неплатнику податку або пов'язаній особі – нерезиденту незалежно від наявності умови про повернення, наданої пов'язаній юридичній особі - неплатнику податку чи непов'язаній особі та залишається неповернутою протягом 12 календарних місяців, починаючи з місяця, що настає за податковим (звітним) кварталом, протягом якого була видана сума фінансової допомоги, за винятком:

а) суми фінансової допомоги, наданої неприбутковим організаціям,

оподаткування операцій з якими регулюється нормами підпункту 137.1.5 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу;

б) суми фінансової допомоги, яка підлягає поверненню, наданої відповідно до положень колективного договору або за рішенням органу управління платника податку фізичній особі, яка перебуває в трудових відносинах з платником податку та не є пов'язаною з таким платником податку особою;

в) суми фінансової допомоги, яка підлягає оподаткуванню податком на доходи фізичних осіб відповідно до розділу IV цього Кодексу або не включається до розрахунку загального місячного (річного) оподатковуваного доходу згідно зі статтею 165 та не оподатковується згідно з пунктом 170.7 статті 170 цього Кодексу;

г) суми заборгованості за товари (роботи, послуги), поставлені платником податку неплатнику податку – резиденту – фізичній особі, прощеної платником податку, яка підлягає оподаткуванню податком на доходи фізичних осіб відповідно до розділу IV цього Кодексу або не включається до розрахунку загального місячного (річного) оподатковуваного доходу згідно зі статтею 165 та не оподатковується згідно з пунктом 170.7 статті 170 цього Кодексу;

137.1.5. фінансової допомоги та/або вартості безоплатно наданого платником податку майна (робіт, послуг) протягом податкового (звітного) року неприбутковим організаціям, які визначені пунктами 64.8 та 64.9 статті 64 розділу I цього Кодексу, в розмірі, що перевищує 0,5 відсотка суми чистого доходу від реалізації майна (робіт, послуг), відображених у фінансовій звітності платника податку за попередній звітний (податковий) рік, а для банків – в обсязі, що перевищує 0,5 відсотка доходу від операційної діяльності, за винятком наданої (наданих) платником податку, який заснований громадськими організаціями осіб з інвалідністю і є їх повною власністю, на користь свого засновника (своїх засновників), якщо в такого платника податку протягом попереднього звітного (податкового) періоду кількість осіб з інвалідністю, які мають основне місце роботи, становить не менш як 50 відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників облікового складу за умови, що фонд оплати праці таких осіб з інвалідністю становить протягом звітного (податкового) періоду не менш як 25 відсотків суми загальних витрат на оплату праці такого платника податку;

137.1.6. коштів та/або вартості майна неприбуткової організації, використаних (використаного) з порушенням вимог визначених пунктами 64.8 та 64.9 статті 64 розділу I цього Кодексу;

137.1.7. коштів сплачених (переказаних) та/або вартості майна (в тому числі необоротних активів), наданих неплатнику податку – нерезиденту, у зв'язку з:

137.1.7.1. переказом коштів з рахунків в українських банках на рахунки платника податку, відкриті за кордоном, за винятком:

а) коштів, що перераховуються для погашення кредитів (позик), отриманих від нерезидента та/або сплати відсотків, якщо такі кредити (позики) були зараховані на рахунки в українських банках або спрямовані на оплату майна, яке було імпортовано на митну територію України;

б) коштів, що перераховуються для забезпечення виконання зовнішньоекономічних контрактів з імпорту майна (робіт, послуг), якщо таке майно було імпортовано на митну територію України, а роботи (послуги) призначені для споживання на митній території України;

137.1.7.2. погашенням зобов'язань (у тому числі боргових зобов'язань), що виникли за договорами, виконання яких не призводить (прямо або опосередковано) до зарахування коштів на рахунки платників податку в українських банках або отримання майна, робіт, послуг у випадках, зазначених у підпунктах "б", "в" підпункту 137.1.7.3, підпунктах "а", "б" підпункту 137.1.7.4 підпункту 137.1.7 цього пункту;

137.1.7.3. вкладенням в об'єкти інвестицій (створення юридичних осіб за кордоном; відкриття філій, інших відокремлених підрозділів платника податку за кордоном; створення та/або утримання постійного місця діяльності, через яке повністю або частково проводиться господарська діяльність платника податку за кордоном; придбання майна, в тому числі (але не виключно), необоротних та/або нематеріальних активів, корпоративних прав та цінних паперів і їх похідних іноземних емітентів, прав власності на нерухоме майно, розташоване за межами України), якщо такі об'єкти інвестицій знаходяться за межами території України, за винятком:

а) сплати членських (вступних) внесків до іноземних (міжнародних) організацій та установ у сумі, що не перевищує на одну організацію 200 розмірів прожиткового мінімуму на одну особу, встановленого на 1 січня відповідного податкового (звітного) року, або в сумі, що перевищує зазначений розмір, за умови сплати внеску до організації, членом якої є Україна;

б) придбання майна (в тому числі необоротних активів), якщо воно імпортується (ввозиться) на територію України до моменту здійснення оплати або протягом 360 днів (або в інші строки, передбачені висновком центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику економічного розвитку, на перевищення строків розрахунків, визначених законодавством), з дня виплати коштів (у тому числі отриманих за договором комісії, доручення або інших аналогічних підставах) за кордон в оплату його придбання;

в) придбання майна з метою його подальшого продажу за кордоном виключно за умови, що зарахування коштів від такого подальшого продажу на рахунки, відкриті в українських банках, здійснюється протягом 360 днів з дня

виплати коштів за кордон в оплату його придбання;

137.1.7.4. придбанням робіт (послуг), за винятком:

а) придбання робіт (послуг), якщо платник податку отримує результати робіт (послуг) до моменту здійснення оплати або протягом 360 днів (або в інші строки, передбачені висновком центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику економічного розвитку, на перевищення строків розрахунків, визначених законодавством), з дня виплати коштів (у тому числі отриманих за договором комісії, доручення або на інших аналогічних підставах) за кордон в оплату придбання робіт (послуг);

б) придбання робіт (послуг) з метою їх подальшого продажу за кордоном виключно за умови, що зарахування коштів від такого подальшого продажу на рахунки, відкриті в українських банках, здійснюється протягом 360 днів з дня виплати коштів за кордон в оплату придбання робіт (послуг);

137.1.8. вартості майна, робіт (послуг), наданих неплатнику податку – нерезиденту за договором, який передбачає виплату компенсації вартості такого майна (робіт, послуг) за винятком: продажу (надання) майна, в тому числі необоротних активів, якщо воно експортується (вивозиться) з території України, або надання нерезиденту робіт, послуг після отримання оплати або за умови, що зарахування коштів від такого продажу (надання) на рахунки, відкриті в українських банках, здійснюється протягом 360 днів (або в інші строки, передбачені висновком центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику економічного розвитку, на перевищення строків розрахунків, визначених законодавством) з дня завершення митного оформлення експорту (вивезення) майна або фактичного надання робіт (послуг);

137.1.9. коштів та/або вартості майна, перерахованих (переданого) платником податку – резидентом, який провадить діяльність за рахунок та за дорученням нерезидента, на користь такого нерезидента в межах відповідного договору комісії, доручення, агентського договору чи аналогічних договорів, за винятком:

а) суми коштів та/або вартості майна, які були надані (було надане) нерезидентом для виконання договору та повертаються нерезиденту (або уповноваженій таким нерезидентом особі);

б) вартості майна, яке було закуплено за дорученням та за рахунок нерезидента за кошти, отримані безпосередньо для здійснення такої закупівлі;

в) суми коштів від продажу майна (за винятком корпоративних прав та цінних паперів), наданого нерезидентом для продажу, за винятком випадків, коли платник податку – резидент має ознаки постійного представництва;

г) суми коштів, яка була сплачена нерезидентом (безпосередньо або через повіреного) під час придбання на території України цінних паперів або корпоративних прав (у тому числі суми коштів або вартості майна, за рахунок яких здійснювався внесок), кошти від продажу яких повертаються платником податку – резидентом на користь нерезидента.

Положення цього підпункту не застосовуються до операцій з переказу коштів (у тому числі з використанням внутрішньодержавних і міжнародних платіжних систем), розрахунково-касового обслуговування, інших операцій банків, пов'язаних з обслуговуванням рахунків та зобов'язань клієнтів;

137.1.10. роялті, сплаченого нерезиденту протягом податкового (звітного) року в обсязі, що перевищує суму доходів від роялті, збільшену на 4 відсотки чистого роялті, сплаченого нерезиденту протягом податкового (звітного) року в обсязі, що перевищує суму доходів від роялті, збільшену на 4 відсотки чистого доходу від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) (для страховиків – чистих зароблених страхових премій), за даними фінансової звітності (без врахування доходу від роялті) за рік, що передує звітному, а для банків – в обсязі, що перевищує 4 відсотки доходу від операційної діяльності (за вирахуванням податку на додану вартість та доходу від роялті) за рік, що передує звітному. Застосування норм цього підпункту здійснюється без урахування суми роялті, яка оподатковується відповідно до підпункту 137.1.11 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу. Для новостворених платників податку на виведений капітал, у яких відсутній фінансовий звіт за попередній звітний рік, 4 відсотки розраховуються за даними фінансової звітності за поточний рік;

137.1.11. роялті, сплаченого на користь:

а) нерезидентів, що зареєстровані у державах (на територіях), зазначених у підпункті 39.2.1.2 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 статті 39 цього Кодексу;

б) нерезидента щодо об'єктів, права інтелектуальної власності стосовно яких вперше виникли у резидента України. У разі виникнення розбіжностей між контролюючим органом та платником податку стосовно визначення особи, у якої вперше виникли (були набуті) права інтелектуальної власності на об'єкт інтелектуальної власності, такі контролюючі органи зобов'язані звернутися до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, для отримання відповідного висновку;

в) нерезидента, який не підлягає оподаткуванню стосовно роялті в державі, резидентом якої він є;

137.1.12. коштів та/або вартості майна, виплачених (переданого) як внесок засновника та/або власника до статутного капіталу юридичної особи – неплатника податку резидента; як внесок у спільну діяльність особі – неплатнику податку; в довірче управління особі – неплатнику податку;

137.1.13. коштів та/або вартості майна, випланих (переданого) у зв'язку з придбанням товарів, робіт, послуг у неплатника податку – пов'язаної фізичної особи – резидента, що перебуває на спрощеній системі оподаткування;

137.1.14. коштів та/або вартості майна, випланих (переданого) у зв'язку з придбанням майна (робіт, послуг) у неплатника податку - нерезидента, який у порушення вимог пункту 141.2 статті 141 цього Кодексу провадить свою діяльність на території України без реєстрації платником податку на виведений капітал або без залучення платника податку – резидента, який провадить діяльність від імені, за рахунок.

Стаття 138. Порядок визначення бази оподаткування в разі здійснення операцій, прирівняних до виведення капіталу, якщо їх умови не відповідають принципу "витягнутої руки"

138.1. У разі здійснення платником податків контрольованих операцій, умови яких не відповідають принципу "витягнутої руки", база оподаткування визначається як сума (вартісний еквівалент) перевищення фінансового результату, розрахованого відповідно до умов контрольованої операції (контрольованих операцій), що відповідають принципу "витягнутої руки", над фінансовим результатом, визначеним/отриманим платником податку у контрольованій операції (контрольованих операціях).

Стаття 139. Ставка податку

139.1. Ставка податку становить:

139.1.1. 5 відсотків, яка застосовується до бази оподаткування, визначеної за правилами, встановленими підпунктом "а" підпункту 137.1.1 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу;

139.1.2. 15 відсотків, яка застосовується до бази оподаткування, визначеної за правилами, встановленими статтею 136 цього Кодексу;

139.1.3. 20 відсотків, яка застосовується до бази оподаткування, визначеної за правилами, встановленими статтями 137 і 138 (за винятком підпункту "а" підпункту 137.1.1 пункту 137.1 статті 137) цього Кодексу.

Стаття 140. Порядок обчислення податку на виведений капітал та спеціальні правила щодо запобігання уникненню від оподаткування

140.1. Платники податку самостійно визначають суми податку, що підлягають сплаті. Обов'язок щодо нарахування та сплати податку виникає у платника податку у разі здійснення операції, що є об'єктом обкладення цим податком, незалежно від того, на яких підставах (право власності, довірче управління, спільна діяльність, реалізація заставленого майна, управління фондом, виконання доручення тощо) платник податку розпоряджається

коштами або товарами (роботами, послугами), які використовуються в таких операціях.

140.2. Оподаткування операції, передбаченої одночасно двома і більше пунктами та/або підпунктами цього розділу, здійснюється один раз за максимальними базою та ставкою оподаткування.

140.3. У разі здійснення оподаткованої операції в негрошовій формі або відчуження майна пов'язаній з платником податку фізичній особі платник податку зобов'язаний самостійно перевірити відповідність ціни договору звичайній ціні та визначити базу оподаткування на рівні звичайної ціни. Якщо платник податку не визначає базу на рівні звичайної ціни або визначає з порушенням правил, передбачених підпунктом 14.1.71 пункту 14.1 статті 14 та статтею 39² цього Кодексу, контролюючий орган самостійно визначає різницю між звичайною ціною та договірною (контрактною) вартістю операції, яка підлягає оподаткуванню, та визначає податкові зобов'язання платнику податку.

140.4. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному кварталу, а у випадках, передбачених цим пунктом, податковий період дорівнює календарному року з відображенням даних у декларації за податковий (звітний) квартал. Зазначені правила застосовуються з урахуванням таких особливостей:

140.4.1. податковий (звітний) період починається з першого календарного дня податкового (звітного) періоду і закінчується останнім календарним днем податкового (звітного) періоду;

140.4.2. у разі коли особа береться на облік контролюючим органом як платник податку на виведений капітал усередині податкового (звітного) періоду, то перший податковий (звітний) період розпочинається з дати, на яку припадає початок такого обліку, та закінчується останнім календарним днем наступного податкового (звітного) періоду;

140.4.3. якщо платник податку ліквідується (у тому числі до закінчення першого податкового (звітного) періоду), то останнім податковим (звітним) періодом вважається податковий (звітний) період, на який припадає дата такої ліквідації. Для цілей податку на виведений капітал перехід платника податку із загальної системи оподаткування на спрощену систему оподаткування прирівнюється до ліквідації платника податку зі здійсненням умовного повернення власнику корпоративних прав коштів та/або вартості майна та визначення бази оподаткування за правилами, встановленими підпунктом 136.1.2 пункту 136.1 статті 136 цього Кодексу;

140.4.4. якщо особа здійснює контрольовані операції, внаслідок чого виникає об'єкт оподаткування, визначений підпунктом "і" підпункту 134.1.2 пункту 134.1 статті 134 цього Кодексу, податкові зобов'язання визначаються за податковий (звітний) рік з відображенням податкових зобов'язань у декларації

за податковий (звітний) квартал, на який припадає граничний строк подання звіту про контрольовані операції відповідно до пункту 39.4 статті 39 цього Кодексу;

140.4.5. якщо особа здійснює розрахунок перевищення суми боргових зобов'язань над сумою власного капіталу відповідно до пункту 140.9 цієї статті, внаслідок чого виникає об'єкт оподаткування, визначений підпунктом "а" підпункту 134.1.2 пункту 134.1 статті 134 цього Кодексу, податкові зобов'язання визначаються за податковий (звітний) рік з відображенням податкових зобов'язань у декларації за податковий (звітний) квартал, на який припадає граничний строк подання фінансової звітності за попередній рік.

140.5. Форма звітності з податку на виведений капітал встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики.

140.6. Податкові зобов'язання визначаються у податковій звітності, яка подається за наслідками податкового (звітного) кварталу, протягом якого відбулась одна з таких подій:

140.6.1. сплата коштів з рахунків в українських банках (у тому числі у зв'язку з наданням фінансової допомоги, яка не підлягає поверненню, переказом коштів на рахунки платника податку за кордоном) та/або надання (передача ризиків, пов'язаних з правом власності, або передача результатів робіт, послуг) майна (в тому числі товарів), робіт (послуг);

140.6.2. зарахування зустрічних вимог, відступлення права вимоги чи переведення боргу, внаслідок чого припиняються зобов'язання платника податку за операціями, що є об'єктом оподаткування податком на виведений капітал відповідно до пункту 134.1 статті 134, та операціями, що здійснюються у межах діяльності, передбаченої пунктом 141.2 статті 141 цього Кодексу;

140.6.3. вплив 12-місячний строк з дати виплати неплатнику податку поворотної фінансової допомоги, яка залишається неповернутою на кінець звітного податкового кварталу (в тому числі за кредитами, позиками, наданими пов'язаній особі на строк більш як 12 місяців);

140.6.4. вплив 360-денний строк (або строк, визначений у висновку центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику економічного розвитку, на перевищення строків розрахунків, визначених законодавством) з моменту виплати коштів та/або передання майна за кордон, якщо такі кошти чи майно залишаються неповернутими або платник податку не отримав у рахунок сплачених коштів майно чи результати робіт (послуг) або в оплату наданих товарів робіт (послуг) кошти (не провів залік зустрічних вимог, внаслідок якого припиняється зобов'язання платника податку зі сплати коштів або вивезення майна за кордон). Якщо таке неповернення пов'язане з

невиконанням нерезидентом своїх зобов'язань і платник податку звернувся до суду до закінчення спливу 360-денного строку (строку, визначеного у висновку центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику економічного розвитку, на перевищення строків розрахунків, визначених законодавством), то податкові зобов'язання визначаються за наслідками податкового (звітного) періоду, протягом якого сплив тримісячний строк з дати набрання законної сили рішенням суду. Якщо таке невиконання обумовлено форс-мажорними обставинами, то за наявності підтвердних документів компетентного органу відповідної держави на час дії таких обставин відлік 360-денного періоду (періоду, визначеного у висновку центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику економічного розвитку, на перевищення строків розрахунків, визначених законодавством) призупиняється;

140.6.5. припинення трудових відносин платника податку з фізичною особою, яка отримала фінансову допомогу від платника податку відповідно до положень колективного договору або за рішенням вищого органу управління платника податку, а сума коштів, отримана як фінансова допомога, залишається непервернутою (повністю або частково);

140.6.6. закінчився граничний строк подання річної фінансової звітності за попередній рік, якщо:

140.6.6.1. платник податку протягом попереднього календарного року сплачував суми боргових зобов'язань пов'язаній особі – нерезиденту, які підлягали оподаткуванню відповідно до підпункту "а" підпункту 134.1.2 пункту 134.1 статті 134 цього Кодексу з визначенням бази оподаткування на підставі підпункту "а" підпункту 137.1.1 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу, якщо сума боргових зобов'язань від усіх пов'язаних осіб перевищує суму власного капіталу більш як у 3,5 раза (для фінансових установ та компаній, що провадять виключно лізингову діяльність, – більш як у 10 разів) згідно з підпунктом "б" підпункту 137.1.1 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу;

140.6.6.2. у платника податку, який подає річну фінансову звітність вперше, сума сплаченого роялті протягом попереднього календарного року повністю або частково підлягає оподаткуванню;

140.6.7. проведена інвентаризація, за наслідками якої виявлено нестачу товарів, що відповідають критеріям, встановленим підпунктом "г" підпункту 14.1.13 пункту 14.1 статті 14 цього Кодексу;

140.6.8. закінчився граничний строк для подання звіту про контрольовані операції відповідно до пункту 39.4 статті 39 цього Кодексу;

140.6.9. сплата лізингових платежів за договором фінансового лізингу з нерезидентом – неплатником податку, якщо предмет лізингу не було ввезено в Україну;

140.6.10. сплата коштів та/або вартості майна, виплачених (переданого) у зв'язку з придбанням майна (робіт, послуг) у неплательника податку - нерезидента, який у порушення вимог пункту 141.2 статті 141 цього Кодексу провадить свою діяльність на території України без реєстрації платником податку на виведений капітал або без залучення платника податку – резидента, який провадить діяльність від імені, за рахунок.

140.7. Сума податкових зобов'язань податкового (звітного) періоду, визначена відповідно до статті 136 та підпунктів 137.1.4, 137.1.7, 137.1.12 пункту 137.1 статті 137, підпункту 138.1 статті 138 цього Кодексу, в межах її позитивного значення підлягає зменшенню на:

а) суму податку, сплаченого у попередніх податкових (звітних) періодах у зв'язку з наданням фінансової допомоги, у разі її повернення або часткового повернення платнику податку. У разі часткового повернення суми фінансової допомоги сума податку розраховується у відповідному пропорційному співвідношенні. Ця сума може бути використана виключно для цілей будь-якого податкового (звітного) кварталу в межах двох податкових (звітних) років, починаючи із податкового (звітного) року, протягом якого платнику податку була повернута сума фінансової допомоги;

б) сплачену суму податку на майно (податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, транспортного податку, плати за землю). Ця сума може бути використана виключно для цілей зменшення податкових зобов'язань, що виникають у зв'язку з виплатою дивідендів протягом будь-якого податкового (звітного) кварталу в межах двох календарних років, починаючи з календарного року, протягом якого був сплачений податок на майно;

в) суму податку, сплаченого у попередніх податкових (звітних) періодах згідно з підпунктом 137.1.7 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу у зв'язку з виплатою коштів (у тому числі переказом на рахунки платника податку, відкриті за кордоном) та/або переданням майна з метою вкладення в об'єкти інвестицій, які розташовуються за межами території України, у разі повернення або часткового повернення платнику податку таких коштів на рахунки в українських банках та/або майна на територію України (або коштів у сумі його вартості на рахунки в українських банках). У разі часткового повернення суми таких коштів та/або майна (або коштів у сумі його вартості) сума податку розраховується у відповідному пропорційному співвідношенні. Така сума може бути використана без обмеження строком;

г) суму податку, сплаченого у попередніх податкових (звітних) періодах згідно з підпунктом 137.1.12 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу у зв'язку з виплатою коштів та/або переданням майна (у тому числі товарів, необоротних активів), переказаних (переданого) як внесок засновника та/або власника до статутного капіталу юридичної особи – неплательника податку; як внесок у спільну діяльність особі – неплательнику податку; в довірче управління особі –

неплатнику податку, у разі повернення або часткового повернення таких коштів та/або майна (або коштів у сумі його вартості) платнику податку. У разі часткового повернення суми таких коштів та/або майна (або коштів у сумі його вартості) сума податку розраховується у відповідному пропорційному співвідношенні. Така сума може бути використана без обмеження строком;

г) суму податків, сплачених за кордоном у зв'язку з виплатою дивідендів на користь платника податку. Така сума підтверджується довідкою, виданою відповідним компетентним органом держави, резидент якої виплатив суму дивідендів. Така сума сплаченого податку враховується виключно для зменшення податкового зобов'язання, що виникає у зв'язку з виплатою дивідендів;

д) суму податку, сплаченого у попередніх кварталах протягом податкового (звітного) року у зв'язку із здійсненням виплати, передбаченої підпунктом "в" підпункту 134.1.1 пункту 134.1 статті 134 цього Кодексу, в частині, яка була розрахована з суми виплати, що була повернена платнику податку;

е) суму податку, сплаченого у попередніх податкових (звітних) періодах згідно з підпунктом і) підпункту 134.1.2 пункту 134.1 статті 134 та пункту 138.1 статті 138 цього Кодексу до моменту здійснення виплати коштів (передачі майна) за такою операцією (оподаткування відбулось за нарахуванням в наслідок відображення операції у фінансовій звітності). Така сума сплаченого податку враховується виключно для зменшення податкового зобов'язання, що виникає у зв'язку із здійсненням контрольованої операції, відображення якої в обліку стало підставою для сплати податкових зобов'язань.

140.8. Залишок сум, не врахованих у зменшення податкових зобов'язань відповідно до пункту 140.7 цієї статті протягом установленого ним строку, не переноситься у зменшення податкових зобов'язань наступних податкових (звітних) періодів.

140.9. Платник податку, який протягом попереднього календарного року сплачував суми боргових зобов'язань пов'язаній особі – нерезиденту, які підлягали оподаткуванню відповідно до підпункту "а" підпункту 137.1.1 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу, здійснює розрахунок перевищення суми боргових зобов'язань над сумою власного капіталу відповідно до підпункту "б" 137.1.1 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу. Якщо сукупна сума боргових зобов'язань від усіх пов'язаних осіб перевищує суму власного капіталу більш як у 3,5 рази (для фінансових установ та компаній, що проводять виключно лізингову діяльність, – більш як у 10 разів), платник податку здійснює перерахунок податкових зобов'язань з податку на виведений капітал. Такий перерахунок здійснюється шляхом застосування ставки, передбаченої підпунктом 139.1.3 пункту 139.1 статті 139 цього Кодексу, до бази оподаткування, яка підлягала оподаткуванню у зв'язку зі здійсненням операцій протягом попереднього календарного року, за ставкою, передбаченою

підпунктом 139.1.1 пункту 139.1 статті 139 цього Кодексу. Отримана сума податкових зобов'язань підлягає зменшенню на суму податку, сплачену за наслідками чотирьох кварталів попереднього календарного року за ставкою, передбаченою підпунктом 139.1.1 пункту 139.1 статті 139 цього Кодексу. Перераховані податкові зобов'язання відображаються в податковій декларації згідно з підпунктом 140.6.6 пункту 140.6 цієї статті.

140.10. Якщо операції, які є об'єктом оподаткування відповідно до статті 134 цього Кодексу, повністю або частково здійснюються платником податку – інвестором, який уклав угоду про розподіл продукції відповідно до Закону України "Про угоди про розподіл продукції" з використанням у таких операціях компенсаційної продукції або коштів, отриманих у зв'язку з відчуженням компенсаційної продукції, то платник податку – інвестор повністю або частково не враховує такі операції під час визначення бази оподаткування податком на виведений капітал за відповідний податковий (звітний) період. Порядок застосування цього пункту визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики.

140.11. Операції, які є об'єктом оподаткування, але не були оподатковані у зв'язку з їх неоформленням або оформленням у спосіб, що призводить до їх неоподаткування, підлягають оподаткуванню за наслідками податкового (звітного) кварталу, протягом якого рішення суду за позовом контролюючого органу про визнання угоди фіктивною або удаваною набрало законної сили. Контролюючий орган визначає податкові зобов'язання платнику податку щодо такої неоподаткованої операції із застосуванням штрафу, передбаченого статтею 123 цього Кодексу, виключно на підставі рішення суду, якщо платник податку самостійно не відобразив такі зобов'язання в податковій звітності за податковий (звітний) квартал, протягом якого судове рішення набрало законної сили із самостійним застосуванням платником податку штрафу, шляхом збільшення податкових зобов'язань на відсоток, передбачений пунктом 123.1 статті 123 цього Кодексу. В такому випадку платник податку звільняється від обов'язку нараховувати та сплачувати пеню за період з моменту вчинення операції, до моменту сплати самостійно визначених податкових зобов'язань.

140.12. Під час здійснення з неплатником податку операцій, які є об'єктом оподаткування, в розрахункових документах зазначається код операції. Порядок кодифікації операцій для цілей адміністрування податку на виведений капітал встановлюється Кабінетом Міністрів України спільно з Національним банком України. Порядок зазначення платником податку кодів операцій у розрахункових документах визначається Національним банком України. Порядок надання інформації контролюючому органу про кошти, перераховані платником податку неплатникам податку з групуванням за кодами операцій, встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики, за погодженням з Національним банком України. При цьому зазначені порядки мають забезпечувати такі умови:

140.12.1. ідентифікація особи як платника здійснюється за ідентифікаційним кодом юридичної особи в ЄДРПОУ;

140.12.2. ідентифікація операції, яка є об'єктом оподаткування, здійснюється за кодом операції, який дає можливість групування інформації за об'єктом оподаткування, базою оподаткування в оподаткованій операції (виникає база оподаткування чи не виникає), способом визначення бази оподаткування (договірна вартість, звичайна ціна), ставкою податку, яка застосовується до операції, типом отримувача (нерезидент, нерезидент – платник податку, фізична особа, неприбуткова організація, суб'єкт підприємницької діяльності – неплатник податку), способом розрахунків (безготівковий, готівковий, негрошова форма розрахунку). Код операції має відображати інформацію, достатню для визначення ставки податку, яка має бути застосована до відповідної бази оподаткування;

140.12.3. ідентифікація операцій, які не є об'єктом оподаткування, з неплатниками податку здійснюється за єдиним універсальним кодом для всіх таких операцій;

140.12.4. інформація має надаватися в автоматизованому режимі щоденно без ідентифікації особи – неплатника податку, з яким була здійснена операція;

140.12.5. отримана інформація в автоматизованому режимі групується та порівнюється з податковою інформацією з відображенням отриманої інформації та результату порівняння в електронному кабінеті платника податку не пізніше 10 числа третього місяця кварталу, наступного за податковим (звітним) кварталом;

140.12.6. декларація з податку на виведений капітал має використовувати принцип групування операцій за кодами з використанням кодів операцій та забезпечувати можливість формування декларації в електронному кабінеті в автоматичному режимі з наданням платнику податку можливості вносити коригування у випадку необхідності.

140.13. Платник податку в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики, засобами електронного кабінету надсилає контролюючому органу інформацію про фізичну особу – резидента, який не розрахувався з платником податку, якщо щодо такої заборгованості було прийняте рішення про її прощення (за винятком випадку, коли сума такої прощеної заборгованості не перевищує 25 відсотків мінімальної заробітної плати (у розрахунку на рік), установленної на 1 січня податкового (звітного) року (у разі відсутності законодавчо затвердженої процедури банкрутства фізичних осіб).

140.14. Якщо платнику податку повністю або частково повернуті кошти або товари, раніше надані платником за наслідками операції, за якою платник податку визначив суму податкових зобов'язань та сплатив відповідну суму до

бюджету, або рішення суду про визнання угоди фіктивною чи удаваною скасоване, то сплачена сума податку у відповідній сумі вважається надмірно сплаченою сумою грошових зобов'язань та підлягає поверненню платнику податку відповідно до статті 43 цього Кодексу або за вибором платника податку може враховуватися для зменшення податкового зобов'язання з податку на виведений капітал за поточний чи майбутні податкові (звітні) періоди.

140.15. Якщо платник податку здійснює операції, що є об'єктом оподаткування податком на виведений капітал, за рахунок виведеного за кордон капіталу (коштів або майна), який раніше був оподаткований податком на виведений капітал, то податкові зобов'язання за такими операціями не виникають і такі операції не відображаються в податковій звітності.

140.16. Якщо договір фінансового лізингу з нерезидентом-неплатником податку не передбачає ввезення предмету лізингу в Україну, то виплата лізингових платежів прирівнюється до операції зі здійснення інвестицій в об'єкти інвестицій, які знаходяться за межами території України.

140.17. Якщо платник податку здійснює зарахування зустрічних вимог, відступлення права вимоги чи переведення боргу неплатнику податку, внаслідок чого припиняються зобов'язання платника податку, за операціями, що є об'єктом оподаткування податком на виведений капітал відповідно до пункту 134.1 статті 134 цього Кодексу, та операціями, що здійснюються у межах діяльності, передбаченої пунктом 141.2 статті 141 цього Кодексу, то здійснення такого зарахування зустрічних вимог, відступлення права вимоги чи переведення боргу неплатнику податку, прирівнюється до здійснення оподаткованої операції із застосуванням ставки, передбаченої статтею 139 цього Кодексу. Проведення заліку зустрічних вимог (в тому числі з використанням клірингових розрахунків із залученням клірингових центрів або без такого залучення) з неплатником податку, відступлення права вимоги чи переведення боргу неплатнику податку прирівнюється до отримання майна та/або коштів, якщо внаслідок таких дій припиняються зобов'язання платника податку зі сплати коштів або вивезення майна за кордон.

140.18. Платник податку – нерезидент (у тому числі постійне представництво) подає податкову звітність з цього податку за загальними правилами, передбаченими цією статтею.

140.19 Платник податку – резидент, який уклав з нерезидентом договір, на підставі якого здійснюватимуться операції у межах діяльності, передбаченої пунктом 141.2 статті 141 цього Кодексу, до моменту виконання своїх зобов'язань за таким договором повинен пересвідчитися, чи виконав нерезидент вимоги статті 141 цього Кодексу Достатнім підтвердженням виконання нерезидентом таких вимог є наявність інформації про такого нерезидента в Реєстрі платників податку на виведений капітал. Якщо

нерезидент не виконав таких вимог, платник податку – резидент зобов'язаний сплачувати податок на виведений капітал відповідно до підпункту 137.1.13 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу.

Стаття 141. Правила оподаткування платників податків – нерезидентів

141.1. Операції платника податку – нерезидента (у тому числі постійного представництва), що здійснюються або починають здійснюватися на території України, оподатковується за правилами, встановленими цим Кодексом для платників податку – резидентів, з урахуванням такого:

141.1.1. створення постійного представництва (в тому числі створеного до 1 січня 2021 року) з метою оподаткування податком на виведений капітал прирівнюється до придбання нерезидентом корпоративних прав платника податку, а ліквідація постійного представництва прирівнюється до ліквідації платника податку. Операції, які здійснюються між нерезидентом та його постійним представництвом, прирівнюються до операцій, які здійснюються між платником та неплатником;

141.1.2. нерезидент, який реєструється платником податку (у тому числі постійне представництво) у зв'язку зі здійсненням операцій на території України, проводить розрахунки за такими операціями виключно через відкриті банківські рахунки в банках на території України. Переказ коштів між банківськими рахунками нерезидента, відкритими в банках на території України (в тому числі банківськими рахунками постійного представництва), та рахунками, відкритими за кордоном, прирівнюється до операцій між платником податку на виведений капітал та неплатником;

141.1.3. переказ нерезидентом коштів на банківський рахунок, відкритий у банку на території України, з рахунка, відкритого за кордоном, прирівнюється до придбання нерезидентом корпоративних прав платника податку (за винятком сум, перерахованих нерезидентом як компенсація вартості товарів (робіт, послуг), поставлених (виконаних, наданих) постійним представництвом такого нерезидента на користь такого нерезидента (третьох осіб) в рамках будь-якого договору, що виконувався чи виконується нерезидентом з третіми особами, у виконанні якого брало чи бере участь постійне представництво такого нерезидента);

141.1.4. переказ коштів з банківського рахунка, відкритого нерезидентом у банку на території України, на рахунки, відкриті нерезидентом за кордоном, прирівнюється до повернення (виплати) внесків власнику корпоративних прав із застосуванням правил оподаткування, передбачених статтями 134, 136 та підпунктом 137.1.8 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу, якщо кошти отримано від продажу розташованого в Україні майна (в тому числі цінних паперів та корпоративних прав, емітованих резидентами), раніше придбаного за кошти, перераховані з рахунків за кордоном;

141.1.5. здійснення платником податку операцій з постійним представництвом нерезидента, передбачених статтею 134 цього Кодексу, з використанням постійним представництвом нерезидента рахунків, відкритих таким нерезидентом за кордоном, прирівнюється до здійснення операцій з неплатником податку з оподаткуванням таких операцій податком на виведений капітал.

141.1.6. здійснення платником податку операцій з платником податку – нерезидентом у межах діяльності, передбаченої пунктом 141.2 статті 141 цього Кодексу, з використанням рахунків, відкритих таким нерезидентом за кордоном, а також операцій, передбачених статтею 134 цього Кодексу, з використанням рахунків, відкритих таким нерезидентом в українських банках або за кордоном, прирівнюється до здійснення операцій з неплатником податку з оподаткуванням таких операцій податком на виведений капітал.

141.2. У випадках, передбачених цим пунктом, нерезидент провадить діяльність на території України виключно після реєстрації платником податку на виведений капітал (у тому числі створеного на території України постійного представництва). Такими випадками є:

141.2.1. здавання в оренду (лізинг) майна, розташованого на території України;

141.2.2. продаж нерухомого майна, розташованого на території України;

141.2.3. провадження діяльності, під час якої створюється будівельний майданчик, будівельний, складальний або монтажний об'єкт, чи пов'язаної з ними наглядової діяльності, якщо тривалість робіт, пов'язана з таким майданчиком, об'єктом чи діяльністю, перевищує шість місяців (дванадцять місяців, якщо такий строк передбачений відповідним міжнародним договором). Якщо відповідно до договору початковий строк не перевищував шість (дванадцять) місяців, але фактично або після внесення змін у договір став перевищувати шість (дванадцять) місяців, то до бази оподаткування включаються й суми, отримані нерезидентом протягом перших шести (дванадцяти) місяців;

141.2.4. надання брокерських, комісійних або агентських послуг на користь резидентів, за винятком здійснення операцій із купівлі (продажу) товарів (робіт, послуг) за межами України у нерезидентів (нерезидентам);

141.2.5. здійснення операцій із продажу або іншого відчуження резиденту або нерезиденту, якщо продаж здійснюється на території України, цінних паперів, деривативів або корпоративних прав, емітованих (випущених) юридичною особою, створеною відповідно до законодавства України;

141.2.6. отримання майна від резидентів (у тому числі цілісних майнових

комплексів) у межах спільної діяльності або переданих у довірче управління;

141.2.7. укладення угоди про розподіл продукції.

141.3. Вимоги пункту 141.2 цієї статті не застосовуються, якщо нерезидент провадить діяльність через резидента – платника податку, який провадить діяльність за рахунок та за дорученням нерезидента. Вимоги підпункту 141.2.5 пункту 141.2 цієї статті не застосовуються у разі здійснення нерезидентом операцій:

з державними цінними паперами;

з облігаціями місцевих позик;

з борговими цінними паперами, виконання зобов'язань за якими забезпечено державними або місцевими гарантіями;

з цінними паперами, які за межами території України розміщені серед нерезидентів або продані нерезидентам через уповноважених агентів – нерезидентів.

Реєстрація постійного представництва нерезидента платником податку на додану вартість має наслідком обов'язкову реєстрацію такого постійного представництва нерезидента платником податку на виведений капітал.

141.4. Для цілей застосування міжнародного договору про уникнення подвійного оподаткування податок на виведений капітал є подібним до податку на прибуток підприємств.

141.5. Якщо відповідно до міжнародного договору нерезидент, який провадив діяльність на території України, не підлягає оподаткуванню в Україні або підлягає оподаткуванню за іншою ставкою, то застосування міжнародного договору здійснюється шляхом повернення надмірно сплаченого податку в Україні. Для цілей повернення сплаченого податку нерезидент подає декларацію за правилами, встановленими для резидентів, та подає заяву про повернення сум надмірно сплаченого податку. Порядок повернення надмірно сплаченого податку нерезиденту встановлює центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики».

27. Підпункт 165.1.18 пункту 165.1 статті 165 доповнити абзацом такого змісту:

«дивіденди, які нараховуються (сплачуються) платником податку на виведений капітал на користь платника податку (за умови, що така сума дивідендів збільшила базу оподаткування податком на виведений капітал за правилами, встановленими пунктом 136.1 статті 136 розділу III цього Кодексу)».

28. У статті 167:

1) у підпункті 167.5:

підпункти 167.5.1 та 167.5.2 викласти в такій редакції:

«167.5.1. 18 відсотків – для пасивних доходів, за винятком дивідендів;

167.5.2. 9 відсотків – для дивідендів, за винятком дивідендів, що виплачуються платником податку на виведений капітал (за умови, що така сума дивідендів збільшила базу оподаткування податком на виведений капітал за правилами, встановленими пунктом 136.1 статті 136 розділу III цього Кодексу), які не підлягають оподаткуванню податком на доходи фізичних осіб»;

підпункти 167.5.3 та 167.5.4 виключити.

29. У статті 170:

1) у пункті 170.2:

абзац дев'ятий підпункту 170.2.2 після слів «корпоративні права» доповнити словами «, за винятком внесення майна у вигляді дивідендів, які були нараховані на користь платника податку – засновника/власника юридичної особи – платника податку на виведений капітал, в результаті чого статутний капітал емітента – платника податку на виведений капітал збільшується на сукупну номінальну вартість нарахованих дивідендів.»;

підпункт 170.2.8 доповнити абзацом четвертим такого змісту:

«в) дохід отриманий платником податку протягом звітного податкового року, в тому числі дохід від продажу інвестиційного активу, від платника податку на виведений капітал (за умови, що виплачена сума збільшила базу оподаткування податком на виведений капітал такого платника податку на виведений капітал за правилами, встановленими пунктом 136.1 статті 136 розділу III цього Кодексу)»;

у зв'язку із цим абзац четвертий підпункту 170.2.8 вважати абзацом п'ятим;

слова «"а" і "б"» в абзаці п'ятому замінити словами «"а", "б" та "в"».

2) у пункті 170.5:

підпункт 170.5.1 після слів «статті 165 цього Кодексу» доповнити словами «якщо сума дивідендів не виплачувалася в грошовій або натуральній формі»;

підпункт 170.5.2 викласти в такій редакції:

«170.5.2. Будь-який резидент, який нараховує дивіденди, включаючи суб'єкта спрощеної системи оподаткування, є податковим агентом під час нарахування дивідендів»;

підпункт 170.5.3 виключити;

3) у підпункті 170.11.1 пункту 170.11 слова і цифри «а також крім доходів, визначених підпунктом 165.1.27 пункту 165.1 статті 165 цього Кодексу» замінити словами і цифрами «та крім прибутку контрольованих іноземних компаній, який оподатковується у порядку визначеному пунктом 170.13 цієї статті»;

4) доповнити підпунктом 170.13 такого змісту:

«170.13. Оподаткування прибутку контрольованих іноземних компаній

170.13.1. Платник податку - резидент, що визнається контролюючою особою щодо контрольованої іноземної компанії, зобов'язаний визначити частину прибутку контрольованої іноземної компанії відповідно до положень статті 392 цього Кодексу та включити її до загального оподатковуваного доходу, що відображається у річній податковій декларації та оподатковується за ставкою, визначеною пунктом 167.1 статті 167 цього Кодексу.

170.13.2. У разі якщо контрольована іноземна компанія розподіляє прибуток або його частину на користь контролюючої особи, і така особа фактично отримує розподілені кошти (як безпосередньо, так і через ланцюг опосередкованого володіння), застосовуються такі правила:

170.13.2.1. У разі отримання контролюючою особою прибутку контрольованої іноземної компанії (його частини) до моменту подання звіту про контрольовані іноземні компанії та включення зазначеної частини прибутку контрольованої іноземної компанії до загального оподатковуваного доходу, що відображається у річній податковій декларації, до такого фактично отриманого доходу застосовується ставка податку:

у разі отримання доходу на рахунок в уповноваженому банку України - визначена пунктом 167.5.4 статті 167 цього Кодексу;

в інших випадках - визначена підпунктом 167.1 статті 167 цього Кодексу.

При цьому відповідна частина прибутку контрольованої іноземної компанії не підлягає повторному включенню до загального оподатковуваного доходу після подання звіту про контрольовані іноземні компанії.

170.13.2.2. У разі отримання контролюючою особою прибутку контрольованої іноземної компанії (його частини) на рахунок в уповноваженому банку України після подання звіту про контрольовані іноземні компанії та включення зазначеної частини прибутку контрольованої іноземної

компанії до загального оподаткованого доходу, що відображається у річній податковій декларації, але до закінчення другого календарного року, наступного за звітним, здійснюється перерахунок податку із прибутку контрольованої іноземної компанії, відображеного в податковій декларації, із застосуванням ставки податку, визначеної підпунктом 167.5.4 статті 167 цього Кодексу. Контролююча особа - резидент України, має право подати уточнену річну декларацію із податку на доходи фізичних осіб, що відображає результати такого перерахунку.

170.13.2.3. У разі отримання контролюючою особою прибутку контролюючої іноземної компанії (його частини) після моменту подання звіту про контрольовані іноземні компанії та включення зазначеної частини прибутку контрольованої іноземної компанії до загального оподаткованого доходу, що відображається у річній податковій декларації, після закінчення календарного другого року, наступного за звітним, перерахунок податку не здійснюється. При цьому отримана частина прибутку контрольованої іноземної компанії не підлягає повторному включенню до загального оподаткованого доходу у календарному році, в якому вона фактично отримана.

170.13.2.4. Сума податку на доходи фізичних осіб, що підлягає сплаті із прибутку контрольованої іноземної компанії (як розподіленого, так і не розподіленого), зменшується на суму податку на прибуток підприємств, фактично сплаченого контрольованою іноземною компанією, включаючи податки, що утримуються із суми доходу у джерела виплати. Сума такого податку визначається як загальна сума податку, яка була фактично сплачена контрольованою іноземною компанією за результатами відповідного звітного періоду, пропорційна частці контролюючої особи у такій контрольованій іноземній компанії, відображеній у звіті про контрольовані іноземні компанії.

170.13.3. Сума прибутку контрольованої іноземної компанії, отримана у вигляді дивідендів від юридичних осіб України (як безпосередньо, так і опосередковано через ланцюг підконтрольних юридичних осіб) відповідно до підпункту 392.3.2.7 пункту 392.3 статті 392 цього Кодексу, вважається сумою дивідендів, отриманих від українських юридичних осіб безпосередньо контролюючою особою. Така сума включається до складу загального оподаткованого доходу контролюючої особи звітного періоду, протягом якого контрольованою іноземною компанією отримано дивіденди, і підлягає оподаткуванню за ставкою, визначеною пунктом 167.2 статті 167 цього Кодексу. Зазначене правило не застосовується, а сума виплачених українською компанією дивідендів на користь контрольованої іноземної компанії не включається до доходу контролюючої особи, якщо дивіденди були виплачені платником податку на виведений капітал (за умови, що виплачена сума збільшила базу оподаткування податком на виведений капітал такого платника податку на виведений капітал за правилами, встановленими пунктом 136.1 статті 136 розділу III цього Кодексу). При цьому така сума не враховується під

час визначення частини прибутку контрольованої іноземної компанії, яка підлягає оподаткуванню відповідно до підпункту 170.13.1 пункту 170.13 статті 170 цього Кодексу, а також не підлягає подальшому оподаткуванню під час її фактичної виплати на користь контролюючої особи відповідно до підпункту 170.13.2 пункту 170.13 статті 170 цього Кодексу.

170.13.4. У разі, якщо контролююча особа отримує доходи від продажу, іншого відчуження частки у контрольованій іноземній компанії або у разі ліквідації контрольованої іноземної компанії чи повернення внеску (частини майна) контрольованої іноземної компанії після закінчення звітного року, зазначені доходи відображаються під час розрахунку інвестиційного прибутку контролюючої особи відповідно до пункту 170.2 статті 170 цього Кодексу за звітний рік, контролююча особа зменшує на суму таких доходів суму скоригованого прибутку контрольованої іноземної компанії, що підлягає включенню до загального оподаткованого доходу, до досягнення нульового значення».

30. У абзаці першому пункту 197.6 статті 197 слова «що належать до складу витрат згідно з правилами оподаткування податком на прибуток підприємств» виключити.

31. Підпункт 3 підпункту 292.11 статті 292 викласти в такій редакції:

«3) суми фінансової допомоги, наданої платником податку на виведений капітал, суми фінансової допомоги, наданої неплатником податку на виведений капітал на поворотній основі, отриманої та поверненої протягом 12 календарних місяців з дня її отримання, суми кредитів».

32. У статті 297:

1) у пункті 297.1:

підпункт 1 викласти в такій редакції:

«1) податку на виведений капітал, за винятком випадків здійснення юридичними особами – платниками єдиного податку з нерезидентами – неплатниками податку на виведений капітал операцій, які є об'єктом оподаткування податком на виведений капітал відповідно до пункту 134.1 статті 134 цього Кодексу. В такому випадку такі юридичні особи прирівнюються до платників податку на виведений капітал із застосуванням до оподатковуваних операцій правил, передбачених розділом III, а також статтею 39 цього Кодексу»;

підпункт 4 виключити;

2) у пункті 297.5 слова «розділом III цього Кодексу» замінити словами «підрозділом 4 розділу XX цього Кодексу. Положення цього абзацу не

застосовуються, якщо виплачена сума збільшила базу оподаткування податком на виведений капітал такого платника єдиного податку за правилами, встановленими розділом III цього Кодексу».

33. У статті 335:

1) підпункт «б» пункту 335.2 викласти в такій редакції:

«б) податок на виведений капітал»;

2) пункт 335.4 виключити.

34. Статтю 336 виключити.

35. У другому реченні абзацу першого пункту 339.1 статті 339 слова «та розрахунку податку на прибуток» виключити.

36. У розділі XX «Перехідні положення»:

1) у підрозділі 4:

абзац перший пункту 1 замінити абзацами наступного змісту:

«1. Розділ III цього Кодексу застосовується до 31 грудня 2028 року в редакції, що діяла до 1 січня 2021 року для:

а) цілей цього підрозділу;

б) подання декларації за відповідний податковий (звітний) період 2020 року;

в) подання уточнюючих розрахунків до декларацій за податкові (звітні) періоди до 1 січня 2020 року;

г) сплати податку з доходу нерезидента платником єдиного податку, а також платниками податку на виведений капітал у випадку виплати доходу нерезиденту, який не підлягає оподаткуванню податком на виведений капітал за податкові періоди до 31 грудня 2020 року, в тому числі, у зв'язку з виплатою нерезиденту дивідендів за звітний податковий період з 1 січня до 31 грудня 2020 року.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову та митну політику, повинен забезпечити можливість платників податку подавати уточнюючі розрахунки до 31 грудня 2024 року, а з питань трансфертного ціноутворення відповідно до статті 39 розділу I цього Кодексу, – до 31 грудня 2028 року»;

в абзаці першому пункту 41 цифри «2025» замінити цифрами «2021»;

в абзаці першому пункту 44 цифри «2021» замінити цифрами «2020»;

2) доповнити розділ підрозділом 4¹ такого змісту:

«Підрозділ 4¹. Особливості справляння податку на виведений капітал

1. До 31 грудня 2020 року платники податку на прибуток підприємств, зареєстровані в контролюючих органах станом на 1 грудня 2020 року, включаються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову та митну політику, до Реєстру платників податку на виведений капітал. Платники єдиного податку включаються до Реєстру платників податку на виведений капітал до 31 грудня 2020 року на підставі заяви, поданої до 31 грудня 2020 року про перехід на загальну систему оподаткування.

2. Починаючи з 1 січня 2021 року суми переплат з податку на прибуток підприємств (в тому числі, що виникли у зв'язку зі сплатою авансових внесків під час виплати дивідендів відповідно до пункту 57.11 статті 57 цього Кодексу) можуть бути використані платниками податків в рахунок зменшення грошових зобов'язань з податку на виведений капітал та/або підлягають поверненню платнику податку в порядку, встановленому статтею 43 цього Кодексу.

Для цілей цього пункту під переплатами з податку на прибуток підприємств розуміється сума перевищення фактично сплачених (що підтверджується розрахунковими документами) протягом звітного (податкового) періоду платежів з податку на прибуток підприємств (включаючи всі види авансових внесків, надмірно або помилково сплачені суми, в тому числі такі, що сплачені за місцезнаходженням філій) над сумою нарахованого податку (що підтверджується декларацією з податку на прибуток підприємств за відповідний податковий (звітний) період) за будь-який податковий (звітний) період до 1 січня 2021 року. Суми грошових зобов'язань, сплачених за податковим повідомленням – рішенням, не враховуються для цілей визначення суми переплати з податку на прибуток підприємств, за винятком сум грошових зобов'язань, сплачених за податковим повідомленням – рішенням, яке було скасоване в адміністративному або судовому порядку.

3. Сума дивідендів та/або нерозподілена сума прибутку від спільної діяльності, що виплачується за звітний (податковий) період 2020 рік:

а) що не перевищує суму позитивного значення об'єкту оподаткування, задекларованого у податковій декларації за 2020 рік, не є об'єктом обкладення податком на виведений капітал;

б) що перевищує разом з уже сплаченими дивідендами за 2020 рік суму позитивного значення об'єкту оподаткування, задекларованого в податковій декларації за 2020 рік, підлягає обкладенню податком на виведений капітал..

4. У разі нецільового використання вивільнених коштів платником податку

відповідно до пункту 41 підрозділу 4 цього розділу їх сума для цілей справляння податку на виведений капітал прирівнюється до операції з виплати дивідендів з оподаткуванням за правилами, встановленими розділом III цього Кодексу, починаючи з першого числа місяця, в якому вчинено зазначене порушення. Штрафні (фінансові) санкції (штрафи) та пеня застосовуються відповідно до цього Кодексу.

5. З метою визначення угод, боргові зобов'язання за якими виникли до 1 січня 2021 року, операції за якими підлягають оподаткуванню податком на виведений капітал, платники податку здійснюють розрахунок співвідношення станом на 1 січня 2019 року суми боргових зобов'язань (зобов'язання за будь-якими кредитами (позиками), поворотною фінансовою допомогою, депозитами, операціями РЕПО, зобов'язання за договорами фінансового лізингу та іншими запозиченнями незалежно від їх юридичного оформлення, включаючи нараховані, але не виплачені відсотки, штрафи та пеню) та власного капіталу на початок календарного року. Під час розрахунку враховується сума отриманих усіх кредитів (позик), поворотної фінансової допомоги, суми зобов'язань, що виникли за депозитами, операціями РЕПО, договорами фінансового лізингу та іншими запозиченнями незалежно від їх юридичного оформлення, від однієї юридичної особи та/або від інших юридичних осіб, гарантованих однією юридичною особою, стосовно іншої юридичної особи. Під час розрахунку не враховуються суми, отримані від міжнародної фінансової організації, членом якої є Україна або щодо якої Україна зобов'язалася забезпечувати правовий режим, який надається іншим міжнародним фінансовим організаціям чи резидентам, а також суми, отримані під державні гарантії за рішенням Кабінету Міністрів України. Якщо внаслідок розрахунку сума боргових зобов'язань перевищує суму власного капіталу більше ніж у 1,5 рази (для фінансових установ та компаній, що провадять виключно лізингову діяльність, – більше ніж у 5 разів), починаючи з 1 січня 2021 року операції за такими угодами, що є об'єктом оподаткування податком на виведений капітал відповідно до розділу III цього Кодексу, підлягають оподаткуванню податком на виведений капітал.

6. Починаючи з 1 січня 2021 року операції, що є об'єктом оподаткування податком на виведений капітал відповідно до розділу III цього Кодексу, які здійснюються платниками податку на виведений капітал, підлягають оподаткуванню податком на виведений капітал, у тому числі за тими угодами, що були оформлені до 1 січня 2021 року.

7. Особливості нарахування та сплати авансового внеску з податку на виведений капітал

7.1. З метою бездефіцитного впровадження податку на виведений капітал, встановити, що у разі якщо розрахункова сума надходжень з податку на прибуток на відповідний рік, перевищуватиме суму, яка отримується як результат складання:

а) суми розрахунку надходжень з податку на виведений капітал за цей же період;

б) суми скорочення витратної частини державного бюджету на відповідний рік;

в) суми збільшення надходжень від податку на додану вартість як наслідок зростання показника ВВП;

г) суми зменшення витрат бюджету у вигляді трансфертів до місцевих бюджетів у зв'язку зі збільшенням надходжень від податку на доходи фізичних осіб на відповідних територіях;

то надходження до бюджету на суму різниці між цими розрахунковими показниками забезпечується сплатою платниками податку на виведений капітал до бюджету авансового внеску з податку на виведений капітал.

Розрахунок передбаченого цим підпунктом розміру авансового внеску з податку на виведений капітал на наступний звітний рік здійснюється Міністерством фінансів щорічно до 1 листопада року, що передуює року його застосування, крім 2021 року, при підготовці бюджетної резолюції та закінчується роком, в якому розмір розрахункових показників досягне рівня за відповідний період.

Загальна сума авансового внеску з податку на виведений капітал, що за розрахунками Міністерства фінансів підлягає сплаті до бюджету у наступному звітному році не може перевищувати розрахунок різниці між розрахунковою сумою надходжень з податку на прибуток та сумою показників, перерахованих в підпунктах а) – г) цього пункту на відповідний рік.

Авансовий внесок з податку на виведений капітал підлягає сплаті протягом перших трьох кварталів звітного року в граничні терміни, встановлені для сплати податкових зобов'язань за податковий (звітний) квартал, в розмірі, який дорівнює $\frac{1}{3}$ сукупної суми авансового внеску передбаченого цим Кодексом на відповідний звітний період.

7.2. У 2020 році платники податку на виведений капітал сплачують авансовий внесок з податку на виведений капітал в сумі, яка розраховується як 0,3 відсотка від загальної вартості основних засобів, але не менше ніж як 50 відсотків від суми нарахованого податку на прибуток за 2020 рік за даними річної податкової звітності платника податку.

7.3. В наступних періодах платники податку на виведений капітал сплачують авансовий внесок з податку на виведений капітал в сумі, яка розраховується як 0,2 відсотка від загальної вартості основних засобів, але не менше ніж розмір показника, що розраховується Міністерством фінансів у відсотках до суми сплаченого за попередній звітний рік податку на виведений

капітал збільшеної на суму авансового внеску з податку на виведений капітал.

7.4. Для цілей цього пункту загальна вартість основних засобів визначається як залишкова вартість основних засобів станом на 31 грудня попереднього звітного року за даними фінансової звітності платника податку.

7.5. У разі якщо загальна сума фактично сплаченого податку на виведений капітал та авансових внесків з податку на виведений капітал перевищить планову суму надходжень з цього податку на відповідний рік, передбачену законом про бюджет, сума такого перевищення зараховується такими платниками податку в рахунок сплати авансових внесків з податку на виведений капітал у наступних звітних (податкових) періодах.

7.6. Починаючи із річного звітного (податкового) періоду, в якому розрахункова сума показників, перерахованих в підпунктах а) – г) підпункту 7.1 цього пункту перевищуватиме розраховану Міністерством фінансів суму податку на прибуток на відповідний звітний період, авансові внески з податку на виведений капітал сплачені платниками податку за попередні звітні періоди, зараховується такими платниками податку в рахунок сплати податку на виведений капітал починаючи з такого звітного (податкового) періоду до повного погашення без обмеження граничної кількості податкових періодів»;

3) підрозділ 10 доповнити пунктами 53 – 54 такого змісту:

«53. Норми пункту 39.4 статті 39 цього Кодексу щодо подання платниками податків:

звіту у розрізі країн міжнародної групи компаній та глобальної документації з трансфертного ціноутворення (майстер-файлу) застосовуються щодо фінансових років, які закінчуються в 2021 році;

повідомлення про участь у міжнародній групі компаній застосовуються з 01 січня 2021 року.

Абзац п'ятий підпункту «а» підпункту 39.4.11 пункту 39.4 статті 39 застосовується після підписання Україною багатосторонньої угоди про обмін інформацією щодо звітів в розрізі країн.

54. Встановлюються такі особливості застосування положень про оподаткування прибутку контрольованої іноземної компанії протягом перехідного періоду:

підпункт 39³.3.1 пункту 39³.3 та підпункти 39³.3.2.1 – 39³.3.2.6 підпункту 39³.3.2 пункту 39³.3 статті 39³ застосовуються щодо звітних періодів, що розпочинаються після 1 січня 2023 року;

штрафні санкції та пеня за порушення вимог статті 39³ цього Кодексу під

час визначення та обчислення прибутку контрольованої іноземної компанії не застосовуються за результатами 2023 - 2024 звітних (податкових) років».

II. Прикінцеві положення.

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2021 року, крім абзацу п'ятого пункту 26 розділу I цього Закону (щодо включення до Реєстру платників податку на виведений капітал) та пункту 2 розділу II цього Закону, які набирають чинності з дня, наступного за днем опублікування цього Закону.

2. Частину другу статті 18 Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 1, ст. 9, № 30, ст. 542) доповнити абзацом такого змісту:

«Державна реєстрація прав юридичних осіб (резидентів та нерезидентів) проводиться державними реєстраторами за наявності документів (відомостей), що підтверджують взяття їх на облік у контролюючих органах».

3. Кабінету Міністрів України:

а) під час підготовки проектів закону про Державний бюджет України на 2021 рік та наступні роки враховувати запровадження з 1 січня 2021 року податку на виведений капітал, забезпечуючи дотримання визначеного Кабінетом Міністрів України у стратегії управління державним боргом рівня граничного обсягу дефіциту Державного бюджету України на відповідний рік, зокрема, шляхом упровадження заходів з економії витрат, реалізація яких узгоджується з пріоритетними напрямками державної політики;

б) у тримісячний строк із дня набрання чинності цим Законом, але не пізніше 1 липня 2020 року:

прийняти нормативно-правові акти, необхідні для реалізації цього Закону;

забезпечити прийняття міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади нормативно-правових актів, необхідних для реалізації положень цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Голова
Верховної Ради України**